

KOMORNÍ LISTY

ČASOPIS SOUDNÍCH EXEKUTORŮ

ROZHOVOR

JUDr. PhDr. Karel Šimka, Ph.D., LL.M.:

**Vždycky chci o světě vědět raději více
než méně**

vydává Exekutorská komora České republiky

3/2026
19. ročník

// NABÍDKA PRO EXEKUTORSKÉ ÚŘADY

DŮSTOJNÝ WEB VAŠEHO ÚŘADU. PRO VĚŘITELE I POVINNÉ.

Postavíme web úřadu, který se dobře čte na mobilu, na počítači i ve čtečce obrazovky a dražby si bere přímo z Portálu dražeb. Spravujte si ho sami, nebo správu nechte na nás.

Postavili jsme portaldrazeb.cz i ceecr.cz. Víme proto nejlépe, jak na ně web vašeho úřadu napojit.

ZŘÍZENÍ	PROVOZ	PRÁCE V CENĚ
0 Kč při podpisu u malého webu	1 000 Kč měsíčně	60 minut každý měsíc

Smluvní cenu 12 000 Kč odpouštíme – nad rámec provozu neplatíte nic. Všechny ceny jsou bez DPH. Smlouva se uzavírá nejméně na 12 měsíců.

Co dostanete za 1 000 Kč měsíčně

- ✓ Úřední deska
- ✓ Dražby z Portálu dražeb
- ✓ Sekce pro věřitele
- ✓ Sekce pro povinné
- ✓ E-mail na vlastní doménu
- ✓ Hosting a zálohy v ČR
- ✓ Aktualizace
- ✓ 60 minut práce měsíčně

Chcete nabídku pro váš úřad?

Nezávazně a zdarma.

www.webproexekutory.cz

podpora@arodax.com · 292 333 630

25 let Exekutorské komory České republiky

Silou práva je jeho vymahatelnost

Letošní rok si připomínáme 25 let od vzniku Exekutorské komory České republiky a moderní profese soudního exekutora. Je to příležitost k bilanci i zamýšlení nad budoucností české exekuce.

Institut soudního exekutora byl v České republice zaveden v roce 2001 jako reakce na tehdejší stav vymahatelnosti práva. Prvních 81 soudních exekutorů bylo jmenováno 31. srpna 2001, ustavující konference Komory se konala 30. října téhož roku. Za 25 let se zformovala profesionální právnická profese a Komora se etablovala jako její samosprávná organizace. Máme být na co hrdí: na pomoc oprávněným, práci exekutorů i jejich zaměstnanců, profesionalizaci oboru a jeho digitalizaci. Vymahatelnost práva není okrajovou technickou disciplínou. Je jedním ze základních smyslů justice. Sebelepší zákony a rozhodnutí zůstávají jen na papíře, pokud je nelze v přiměřené době vykonat.

Soudní exekutor není překážkou právního státu, ale nástrojem jeho fungování. Česká oblast exekučního práva prošla za tuto dobu nejen růstem, ale i kritikou a zásadními legislativními změnami. Proměnil se právní rámec, ochrana povinných i ekonomické podmínky. Soudní exekutoři však zůstali, protože jejich činnost má pro justici nezastupitelný význam. Neměli bychom proto řešit, zda je potřebujeme, ale jak jejich potenciál lépe využít. Proto jsou znepokojivé úvahy o převodu některých státních pohledávek do gesce Finanční správy. Nejde jen o kompetence úřadů, ale o otázku efektivity veřejné moci. Má stát budovat nové kapacity a administrativu pro činnost, kterou dlouhodobě vykonává soudní exekutor? Domnívám se, že nikoliv.

Exekutorské úřady jsou financovány z vlastní činnosti a nepředstavují běžnou výdajovou položku státního rozpočtu. Naopak vytváří daňové příjmy. V době, kdy stát hledá úspory, je proto obtížné pochopit, proč by měl funkční systém nahrazovat posilováním státní administrativy. Samotný fakt, že něco může dělat stát, ještě neznamená, že to dělat má. Politici i my chceme méně státu a více efektivity. Budoucnost veřejné správy nemůže spočívat v neustálém rozšiřování státního aparátu. Potřebujeme stát, který stanovuje pravidla, doh-

líží a garantuje spravedlnost, ale využívá odbornosti profesí schopných vykonávat konkrétní činnosti efektivně a hospodárně.

Soudní exekutor je kvalifikovaný právník, jedná podle zákona, podléhá dohledu a nese ekonomickou odpovědnost za svůj úřad. Tento model vznikl proto, aby zlepšil vymahatelnost práva. Pokud funguje, měli bychom jej rozvíjet, nikoliv nahrazovat.

Nejsme proti státu. Jsme proti neefektivnímu státu. Soudní exekutoři jsou součástí výkonu veřejné moci a pomáhají zajistit, aby rozhodnutí vydaná jménem státu nezůstávala na papíře. Cílem je silný, efektivní a moderní právní stát. Silný stát není ten s největším počtem úředníků, ale ten, který za přiměřené náklady zajistí kvalitní služby a vymahatelnost práva. Při převodu činnosti do státního aparátu by proto mělo být prokázáno, že občanům přinese lepší službu, vyšší efektivitu a nižší náklady.

Čtvrtstoletí našeho fungování je závazkem. Oslava 25 let Komory nemůže být jen pohledem do minulosti. Musíme hledět dopředu. I my potřebujeme stabilitu, předvídatelnost, digitalizaci, moderní procesy, rozumnou legislativu a především potřebujeme respekt k tomu, že vymahatelnost práva je veřejným zájmem.

Za 25 let jsme prokázali, že soudní exekutor má v českém právním systému pevné místo. Nyní musíme přesvědčit veřejnost, politiky i odbornou komunitu, že toto místo patří i budoucnosti českého právního státu. Dvacet pět let Exekutorské komory je důvodem k oslavě i k jasnému závazku: Vymahatelnost práva nesmí být oslabována! Funkční systém se nemá rušit jen proto, aby jej nahradil větší státní aparát. Tam, kde může odborná a ekonomicky samostatná profese zajistit lepší výsledek, není důvod činnost zestátňovat. Je to obhajoba principu, že v právním státě musí mít právo nejen svou podobu, ale především svou sílu. A tou silou je jeho vymahatelnost!

Mgr. Jan Mlynářčík
prezident Exekutorské komory ČR

Obsah

1	EDITORIAL	3
2	ABSTRAKTY	5
3	ROZHOVOR	
	JUDr. PhDr. Karel Šimka, Ph.D., LL.M.: Vždycky chci o světě vědět raději více než méně	6
	Mgr. Ing. Antonín Toman	
4	ČLÁNKY	
	Hana Kvasničková: Nenechte se vtáhnout do hry „kdo s koho“	14
	Mgr. Olga Černá	
	Motorové vozidlo v exekuci	20
	Mgr. Lukáš Teplý	
	Insolvenční záměry na Portálu dražeb: projekt se zabydlel v praxi	26
	Mgr. Olga Černá	
	O kontraktu kontroly a využitelnosti v exekuční činnosti	28
	Mgr. Vladimíra Medková, prof. JUDr. Karel Marek, CSc.	
5	VÝROČÍ 25 LET EK ČR	
	25 let z různých úhlů. Tři pohledy na čtvrtstoletí soudních exekutorů	38
6	KNIŽNÍ A ČASOPISECKÝ RADAR	
	Režim kryptoaktiv	44
	Nový exekuční návrh po předchozím zastavení exekuce pro bezvýslednost	46
7	JUDIKATURA	
	Judikatura v exekučních věcech	47
	Mgr. David Hozman	
8	Z HISTORIE	
	Stalo se...	60
	JUDr. PhDr. Stanislav Balík, Ph.D.	
9	ZPRÁVY Z KOMORY	
	Z jarní rady UIHJ	61
	Mgr. Tomáš Tunkl	
	Z jednání prezidia EK ČR	62
	Mgr. Petr Prokop Ustohal	
10	ABSTRACTS	64

Abstrakty

Mgr. Olga Černá

Hana Kvasničková: Nenechte se vtáhnout do hry „kdo s koho“

Rozhovor s bývalou policejní vyjednávačkou Hanou Kvasničkovou se zaměřuje na krizovou komunikaci a zvládání konfliktních či agresivních situací, se kterými se mohou soudní exekutoři a zaměstnanci exekutorských úřadů setkávat při své práci. Přibližuje varovné signály hrozícího konfliktu, nejčastější komunikační chyby i konkrétní techniky deeskalace. Věnuje se práci s emocemi klienta i vlastními reakcemi profesionála, významu empatie, aktivního naslouchání a vhodně zvolených formulací. Součástí jsou také praktické modelové situace z exekutorské praxe a doporučení, jak rozpoznat okamžik, kdy již komunikace přestává být bezpečná a je namístě přivolat pomoc. Základním principem zůstává zachování klidu, profesionality a vlastní bezpečnosti – a schopnost nenechat se vtáhnout do hry „kdo s koho“.

str. 14

Mgr. Lukáš Teplý

Motorové vozidlo v exekuci

Článek se zabývá exekucí prodejem motorových vozidel jako prakticky významným způsobem provedení exekuce v situacích, kdy tradiční způsoby vymáhání narážejí na své limity. Rozebírá právní rámec postižení motorového vozidla podle občanského soudního řádu a exekučního řádu a zaměřuje se zejména na soupis a zajištění vozidla, postavení třetích osob, využití tzv. jiného soupisu, účinky inhibitoria či možnosti odkladu exekuce. Pozornost věnuje také praktickým otázkám spojeným s vyhledáním, zajištěním a případným zpeněžením vozidla. Na základě zkušeností z exekuční praxe a konkrétních statistických dat článek poukazuje na skutečnost, že již samotný soupis a zajištění motorového vozidla může být účinným impulsem k dobrovolné úhradě dluhu, aniž by bylo nutné přistoupit k jeho prodeji v dražbě.

str. 20

Mgr. Vladimíra Medková, prof. JUDr. Karel Marek, CSc.

O kontraktu kontroly a využitelnosti v exekuční činnosti

Smlouva o kontrolní činnosti byla dříve upravena v Zákoníku mezinárodního obchodu a posléze v obchodním zákoníku. Dnes je tato právní úprava obsažena v § 2652–2661 občanského zákoníku. Podle základního ustanovení tohoto smluvního typu se podle smlouvy o kontrolní činnosti kontrolor zavazuje zjistit nestranně stav určité věci nebo ověřit výsledek určité činnosti a vydat o tom kontrolní osvědčení a objednatel se zavazuje zaplatit mu odměnu. Využitelnost v exekuční činnosti je myslitelná při respektování jako podpůrného a právně limitovaného nástroje, článek zkoumá aspekty využití při zpeněžování movitých věcí soudním exekutorem.

str. 28

ptal se: Mgr. Ing. Antonín Toman

JUDr. PhDr. Karel Šimka, Ph.D., LL.M.:

Vždycky chci o světě vědět raději více než méně

Karel Šimka o sobě s nadsázkou říká, že je člověk z podstaty samolibý a se sebou víceméně spokojený. Stejně otevřeně mluví i o justici, právu a světě kolem nás. V rozhovoru pro *Ko-morní listy* se nevyhýbá silným názorům ani tématům, která mohou vyvolávat polemiku. Mluví o tom, proč by právo mělo být někdy přiměřeně drsné, proč se neobává nástupu umělé inteligence, co považuje za úspěch soudních exekutorů a proč mu není blízké další zestátňování vymáhání. A také o tom, proč se soudce nesmí chtít zalíbit veřejnosti, proč máme být rádi za dnešní „laskavý komplexní chaos“ a co by možná dělal, kdyby se místo práva vydal úplně jinou cestou. Rozhovor s předsedou Nejvyššího správního soudu, který má rád otevřenou debatu a rozhodně se neschovává za naučené fráze.

JUDr. PhDr. Karel Šimka, Ph.D., LL.M.

V jednom rozhovoru jste o sobě s nadsázkou řekl, že jste „z podstaty samolibý a se sebou víceméně spokojený člověk“. To není úplně obvyklá sebereflexe vrcholného soudce. Je to způsob, jak odlehčit rozhovor, nebo je zdravá dávka sebevědomí pro soudce vlastně profesní nutností?

Je to oboje. V první řadě je to snaha být k sobě, a možná k soudcovskému stavu obecně, upřímný. Nejsme andělé, a už vůbec ne bozi. Jsme lidé z masa a kostí, s dobrými i špatnými vlastnostmi. U soudce vysokého soudu je docela velké nebezpečí, že si začne myslet, že je ve svém oboru tak trochu bůh. Protože stojí nade všemi, všichni ho musí poslouchat, často mu podlézají, neb si to s ním nechtějí rozházet, a málokdo mu řekne, že nemá pravdu. A to pak může vést k jisté samolibosti a sebeuspokojení. Ale má to i druhou stranu mince. Bez jistého sebevědomí, a tedy možná i trochy samolibosti, a bez pocitu, že to, co dělám, v zásadě umím, hrozí soudci vrcholného soudu roky bolavého břicha a neuróz a to, co se nazývá syndrom podvodníka. Při rozhodování si prostě musíte v docela významné míře věřit, že to, k čemu jste dospěl, je rozumné a za daných poměrů nejlepší dostupné řešení. Pokud se permanentně bojíte, že na svou funkci nestačíte, neb nejste dost chytrý, budete se v profesním životě velmi trápit. Takže ideální stav, k němuž jsem snad dospěl – óóó, jak jsem skromný! :-)) – je pocit, že své práci plus mínus rozumím, ale současně vědomí, že nesmím ztratit ostražitost a schopnost vstřebávat nové věci, protože svět ani trochu nestojí na místě.

Když jste před více než čtyřmi lety nastupoval do čela Nejvyššího správního soudu, zdůrazňoval jste kontinuitu fungování soudu a po-

třebu stabilizace. Když se dnes ohlédnete zpět – v čem se NSS za vašeho vedení změnil nejvíce a kde naopak zůstáváte „nespokojený“? Je dnes největším problémem NSS množství práce, personální kapacita, nebo spíše kvalita legislativy, se kterou soud pracuje?

Začal jsem svůj mandát s vědomím, že soud je v krizi způsobené nepoměrem mezi nápadem, který se na něj valí, a schopností kauzy rozhodovat v přiměřeném čase a v kvalitě odpovídající jeho ústavní roli. Báľ jsem se, že nás stihne osud prvorepublikového Nejvyššího správního soudu či svého času Evropského soudu pro lidská práva a na rozhodnutí budou lidé čekat i několik let. Tím bychom ztratili smysl existence. Za poslední čtyři roky se nám podařilo krizi zažehnat a kombinací různých opatření se dostat do stavu, že nikdo z našich soudců nemá více než 60 neskončených věcí a v průměru od nás dostanete rozhodnutí zhruba za půl roku. A ještě více mě těší, že takto začala fungovat správní justice jako celek, tedy i krajské soudy. Lidé, kteří správní justici posílili díky rozumnému a odpovědnému přístupu jak Marie Benešové, tak Pavla Blažka, samozřejmě stáli nikoli bezvýznamné veřejné peníze, za které našim daňovým poplatníkům děkuji. Jejich efekt se ale projevil docela rychle a myslím, že jsme je využili účelně.

Dnes je správní justice v nejlepší kondici za celou svou historii po roce 1989. Rozhodujeme – na krajských soudech i na NSS – v rozumných a v evropském srovnání velmi konkurenceschopných lhůtách. I kvalita rozhodování je, myslím, na velmi solidním evropském standardu. Naše rozhodnutí jsou přezkoumatelná, snaží se jít po podstatě věci a neutopit se v bezobsažném formalismu. Netvrdím, že jsou vždy geniální, ale snaha přijít věcem na kloub je v nich myslím patrná. Takže v tuto chvíli jsem se stavem správní justice vcelku spokojen. Úkolem do budoucna je dobrý stav udržet.

Soud se za posledních několik let změnil tak, jak jsem již delší dobu očekával a říkal to v rozhovorech, a ostatně i ve svém prvním projevu k našim soudcům a zaměstnancům. Období otců zakladatelů je definitivně minulostí, jsme normální nejvyšší soud kontinentální Evropy a naší rolí už není dělat velké právní revoluce, nýbrž řešit každodenní složitě, často velmi „technické“ problémy středního rozsahu v prostředí extrémně komplexního právního systému. Ten má dvě základní vrstvy – unijní právo a národní právní řády – a více zdrojů a center, z nichž významnou roli

hrají precedenční soudy – Soudní dvůr EU, Evropský soud pro lidská práva a národní ústavní a nejvyšší soudy. Právě rostoucí hora judikatury, již musíme reflektovat, je to, s čím se potýkáme a i nadále se budeme čím dál víc potýkat. Zažil jsem to jako student práv v Německu v devadesátkách – prakticky ke každému problému tam byla judikatura, u nás tehdy nepředstavitelná věc. Dnes žijeme v německých poměrech.

Na nekvalitu legislativy nadávat nebudu. To je fakt, který je jen obtížně změnitelný. Je daní za komplexitu systému a za to, že je extrémně složité najít jasná a jednoznačná právní řešení v prostředí 27 členských států s velmi odlišnými zájmy a pořád dosti odlišnými právními tradicemi a hodnotovými akcenty. Právo, v němž žijeme a – doufám – budeme i nadále žít, už nikdy jednoduché a přehledné nebude. A pokud ano, stane se tak v důsledku snížení komplexity systému, s nímž by, a to si jsem jist, přišlo i snížení kvality našich životů. Stejně jako klesla v Evropě kvalita života v prvních staletích po pádu Říma, který vedl k dramatickému snížení komplexity zdejších společenských, ekonomických i politických vztahů. Buďme rádi za dnešní laskavý komplexní chaos!

Kde je podle vás hranice mezi rychlostí rozhodování a skutečně kvalitním rozhodnutím? Nemůže tlak na rychlost vést k tomu, že soudy začnou řešit více statistiku než hledání spravedlnosti?

Jasně, že dobře promyšlené a přesvědčivě odůvodněné rozhodnutí NSS jako precedenčního soudu si žádá určitý čas, obvykle aspoň pár týdnů, někdy i měsíců. Ve chvíli, kdy musíme rozhodovat v řádu dnů, což platí u volebních věcí, ale čím dál víc i u věcí mezinárodní ochrany, a byly to i covidové kauzy před pár lety, je nebezpečí, že něco přehlédneme, nedomyslíme či povrchně posoudíme, velice. Je to trade-off – za velkou rychlost rozhodování se platí snížením kvality. Ale toto dilema se dá zčásti řešit dostatečnou kapacitou soudního výkonu, kterou nyní máme k dispozici. Takže pokud se nezhorší poměry, věřím, že budeme rozhodovat v solidní kvalitě.

Opakovaně naznačujete, že správní soudnictví má kultivovat veřejnou správu. Máte pocit, že státní správa dnes skutečně naslouchá judikatuře správních soudů více než dříve? Existuje oblast, kde NSS stále opakovaně napravuje stejné chyby správních orgánů?

Správní soudnictví je tu od toho, aby přimělo veřejnou správu chovat se k lidem slušně. To se nám, myslím, za skoro čtvrtstoletí naší existence povedlo. Spravedlivý správní proces v Česku funguje, někdy možná pomaleji a těžkopádněji, než by měl, ale obecně vzato jsme solidně fungující právní stát. Asi nejlépe to je vidět na vývoji daňové správy, ale stejně tak se dramaticky rozvinula profesionalita přestupkových orgánů, ekonomických regulátorů a, byť méně, než bych si přál, i stavebních úřadů. Dnes už nebývají problémem zásadní procesní bity správních orgánů či nějaká jejich do nebe volající svévole. Co přetrvává, je formalismus, ukecanost a přitom zbytečná povrchnost právní argumentace správních rozhodnutí a někdy neschopnost postihnout jádro problému a jasně je pojmenovat. Posunout v tomto ohledu správní orgány k lepšímu bude náš úkol v příštích letech.

NSS často rozhoduje věci s výrazným společenským dopadem – daně, migrace, volby, regulaci podnikání. Jak soudce pozná, že ještě nalézá právo, a kdy už by mohl nechtěně vstupovat do prostoru, který patří do hájemství politické reprezentace? Daří se vyjasňovat hranici mezi soudní mocí a politikou, nebo spíše dochází k rozostření?

Soudy musí rozhodnout, pokud k nim někdo podá žalobu. Jestliže rozhodují na základě obecných a málo určitých právních pojmů jako třeba pronásledování či rodinný život v azylovém právu, zneužití práva v daních či krajinný ráz ve stavebnictví, protože právě takové pojmy unijní či český zákonodárce napsal, nutně tak trochu „dělají politiku“. Dávají těm pojmům konkrétní obsahy, přesněji řečeno ověřují, že ty obsahy, které jim dal správní orgán, se drží v mezích, jež se do oněch pojmů vejdou. A samozřejmě soudní kontrola veřejné správy znamená, že poslední slovo má soud a že se veřejná správa musí držet v koridoru vymezeném judikaturou. Ale to je podstatou článku 36 odst. 2 Listiny a tak to náš ústavodárce v roce 1991 resp. 1992 chtěl. Mají to tak všechny evropské státy. Jde o evropský poválečný ústavní konsensus, zakotvený na mezinárodní úrovni v čl. 6 Evropské úmluvy o lidských právech.

V jednom z posledních rozhovorů jste řekl, že právní stát je „laskavý a drahý“ a že společnost musí přijmout určitou míru odpovědnosti. Co je podle vás dnes největší nedorozumění veřejnosti o fungování právního státu? Jak byste rozptýlil obavy části veřejnosti, která chápe

ochranu práv spíše jako překážku efektivitu státu?

Žijeme už přes 150 let v systému, v němž je stát vázán svým vlastním právem. Tím je v obecné rovině řečeno vše. Moderní západní stát je stát právníků, protože v něm probíhá permanentní souboj různých společenských skupin o určení obsahu právních pravidel – legislativou, soudní interpretací, nastolením agend, třeba pomocí strategických litigací. Politika se dělá pomocí práva. Veřejná správa a politická moc se pohybují v koridoru vymezeném právem, a co je obsahem práva, a tedy kde leží hranice tohoto koridoru, posuzují v posledku správní a někdy také ústavní soudy. Více soudem nekontrolované politické či exekutivní moci znamená větší riziko svévole. Na druhé straně všeobjímající soudní kontrola může vést k paralýze a zbezvýznamnění politiky a k alibismu a formalismu správních úředníků. Musíme hledat rovnováhu mezi svázaností právními pravidly a akceschopností a efektivitou politického systému. Bude to nikdy nekončící boj.

České právo v posledních letech výrazně zbytnělo. Stále ale rezonují ve veřejném prostoru volání po regulaci toho či onoho. Máme podle vás problém spíše s nedostatkem regulace, nebo naopak s tím, že stát chce prostřednictvím práva řešit příliš mnoho společenských problémů, které by bylo lepší ponechat na řešení např. jiným nenormativním systémům?

Jsem bytostný ekonomický liberál, a pokud bych byl zákonodárcem, osekal bych hodně dnešních regulací v oblasti ekonomické produkce a ochrany spotřebitele, životního prostředí, sociálně slabých či kulturního dědictví. Stát podle mého gusta by byl minimální stát vlastníků majetku, kteří by si vztahy mezi sebou uspořádali především svobodnými dohodami v oblasti soukromého práva. Stát by byl noční hlídač a garant dodržování smluvně ujednaných závazků. Veřejného práva by bylo minimum. Ale tohle je libertariánský sen, který se nikdy nenaplní. Většina lidí takový stát nechce a v dohledné budoucnosti se to nezmění, možná spíš naopak. Lidé chtějí jistoty a ochranu, a zdaleka to nechtějí jen slabší a chudší lidé. I bohatý podnikatel si rád zachová svou pozici na trhu prosazením pro sebe výhodné regulace. A tak máme houštinu regulací a podle nich soudíme. Spousta zákonů, jimiž jsem vázán, se mi osobně hodnotově nelíbí. Ale jsem loajální profesionál a rozhoduji tak, jak mi zákon ukládá. Význam práva je dnes obrovský. Jiné normativní systémy jako morálka či tradice samozřejmě i nadále mají

velký význam, nicméně často se střetávají s právními pravidly. A v tomto střetu, pokud k němu dojde, má právo logicky navrhnout.

Soudy dnes čelí také poptávce po lepší komunikaci s veřejností. Mnozí to odmítají. Má být soudce hlavně autoritou, která mluví prostřednictvím rozsudků, nebo musí moderní justice přijmout i roli vypravěče a vysvětlovat laicky, proč rozhodla právě takto?

Soudce především nesmí chtít být populární, nesmí toužit po tom, být veřejností milován, uctíván, chválen. Kdo ze soudců téhle touze podlehně, dopouští se podle mého názoru velkého profesního selhání. Protože soudy jsou aristokratické, anti-populární instituce, které mají chránit jednotlivce proti většině, je-li jednatel v právu.

Na druhé straně jsou soudy i politickými institucemi v tom smyslu, že jejich rozhodování musí být aspoň rámcově veřejností akceptováno jako legitimní, byť nemusí být přijímáno se souhlasem. A k tomu je komunikace důležitých soudních rozhodnutí nezbytná. My se o to na NSS snažíme. Často to děláme preventivně, když tušíme, že jde o rozhodnutí, které je společensky důležité, typicky ve volebních věcech či když jde o celospolečensky významné stavby nebo klíčové ekonomické kauzy. A děláme to i následně, zejména tím, že pro odbornou veřejnost přednášíme o naší judikatuře či pořádáme semináře v jednotlivých oborech naší rozhodovací činnosti. Zveme tam příslušné oborové stakeholdery, ověřujeme si, jak jsou naše rozhodnutí odbornou veřejností přijímána, a pokoušíme se je vysvětlovat.

A já jako předseda a stejně tak někteří moji kolegové soudci se občasným veřejným vystupováním k obecnějším tématům souvisejícím s justicí či ústavností snažíme lidem vysvětlit, že ten z jejich pohledu možná těžkopádný a nesrozumitelný systém rozhodování o právech nakonec v dlouhodobém horizontu pomáhá tomu, že žijí ve vcelku bezpečné a komfortní společnosti, v níž se státu nemusí až tak moc bát. Já osobně se snažím vystupovat s přiměřenou zdrženlivostí a pokud možno argumentovat faktograficky přesně, ale současně zkouším věci zjednodušit a říci takovým jazykem, aby to bylo i pro neprávnický stravitelné.

Umělá inteligence vstupuje do práce právníků i soudů. Vidíte její potenciál především jako nástroj zvýšení efektivity, nebo může změnit

i způsob právního uvažování jako takového? Existuje část soudcovské práce, kterou by podle vás neměl nikdy „převzít algoritmus“, a naopak kterou část by měl převzít, protože je zkrátka „lepší“?

Umělá inteligence bude nejspíš jedním z opravdu významných objevů či vynálezů, podobně jako písmo, knihtisk, parní stroj, elektřina a její všemožné využití, štěpení jádra či internet. Zvýší v některých ohledech naši efektivitu, změní způsoby našeho myšlení a práce a jistě nám i něco sebere, stejně jako nám třeba navigace v mobilech oslabily schopnost číst v papírových mapách. A bude to s ní jako s jinými vynálezy a objevy v minulosti – budeme ji přijímat se směsicí přehnaných nadějí, obav a odmítání a postupně se bude více a více stávat součástí našich životů, které si bez ní už ani nebudeme schopni představit. Stejně jako dnes žijeme se smartphonem a nechápeme, jak jsme mohli ještě před 30 lety žít bez něho.

A k jedinečnosti lidského soudce: Existuje část činnosti řidiče auta nebo letadla, kterou by nikdy neměl převzít autopilot? Podle mě v obecné rovině ne; závisí to totiž na schopnostech autopilota. Pokud bude ve všem myslitelném tak dobrý, či spíš lepší než řidič nebo pilot, lze mu svěřit vše, a možná to bude dokonce bezpečnější. Podle mě je vymyšlení, co „nikdy nesmí dělat stroj“, projev digitálního luddismu. Stroj má dělat to, co mu lze s ohledem na jeho schopnosti svěřit. V právu samozřejmě musíme být velmi opatrní, protože se v něm sice často vyskytují typizované situace, ale s nimi i řada výjimek a nepravidelností. Ale to je to samé jako se samořiditelnými auty – na dálnici začínají fungovat docela spolehlivě, v křivolakých uličkách evropských měst se silným kombinovaným provozem aut, kol a chodců jim zatím rozhodně věřit nelze. V právu to bude podobné jako v jiných oborech, ale samozřejmě i my právníci si budeme chtít zachovat vlastní výlučnost a nenahraditelnost, a tak budeme argumentovat, že přece stroj nemůže rozhodovat o lidech... Já myslím, že musíme rozlišit obsah rozhodnutí, jenž bude více a více generován strojem na základě vstupů, které stroj dostane, a odpovědnost za rozhodnutí, kterou v posledku ponese příslušný člověk – soudce, správní úředník, soudní exekutor. Jiná otázka je, zda lidé budou vnímat jako legitimní, že by o nich rozhodoval stroj. Ale vývoj jejich názorů na tuto otázku se asi také bude ve významné míře odvíjet od toho, zda stroji budou moci věřit, že rozhoduje aspoň v takové míře správně a spravedlivě, jako kdyby roz-

hodoval člověk. Pokud takové stroje na rozhodování budou někdy k dispozici, nejspíš se prosadí. Pokrok nezastavíš.

Soudní exekutoři patří mezi profese, jejichž činnost dlouhodobě sledujete – ostatně jste se exekuční problematice věnoval ještě před působením ve vedení NSS. Když se podíváte zpět na 25 let existence soudních exekutorů v Česku, co považujete za úspěch exekutorů jako profese a kde naopak podle vás zůstávají největší profesní výzvy?

Za úspěch profese považuji, že se stala víceméně samozřejmou, ačkoli od začátku čelila silnému odporu některých skupin společnosti. U dlužníků to chápu, ale dokonce i někteří soudci zprvu nelibě nesli, že se výkon soudních rozhodnutí vyvádí mimo soudy samotné. Ale povedlo se a soudní exekutoři se etablovali jako efektivní a vysoce profesionální součást justice. Mimochodem jste byli vždy velmi inovativní při používání IT a sofistikovaných metod sběru a analýzy dat. Protože vám to bylo k užítku. Úspěchem je, že jste zvládli i řešení excesů některých vašich kolegů, byť vás v očích laické i odborné veřejnosti určitě poškodily. Ale soudný člověk ví, že své problémy máme i my soudci, státní zástupci, advokáti, notáři či třeba insolvenční správci. To podstatné je, aby jich bylo únosné množství a aby se s nimi příslušná profesní skupina dokázala vypořádat.

Pro Komorní listy jste v minulosti popisoval silné i slabé stránky modelu, kdy kárnou pravomoc nad exekutory vykonávají kárné senáty NSS. Od té doby došlo k proměnám v organizaci kárného řízení, když agenda byla

převedena v prvním stupni na vrchní soudy. Je sice těžké hodnotit tyto čerstvé změny, ale je tento model kárného řízení se soudci, státními zástupci a soudními exekutory podle vás stále správně nastaven? Kde vidíte rizika nového systému?

Nebyl jsem zastáncem přechodu z jednoinstančního na dvojinstanční model, považoval jsem to z ryze funkčního a provozního hlediska za zbytečné. Ale chápal jsem politické důvody, které ke změně vedly, a proto jsem jí nebránil, ovšem s podmínkou, že se zachová vysoká míra heterogenity kárných senátů na první a v menší míře i na druhé kárné instanci. A to se povedlo. Jsem velmi rád, že soudci, státní zástupci a soudní exekutoři mají kárný systém, na jehož fungování se podílejí různé právní profese. Ty díky tomu mají institucionalizovanou příležitost spolu mluvit a navzájem se inspirovat, a to včetně advokátů, akademiků a lidí od veřejného ochránce práv. A jsem i spokojen, jak se vyvinula spolupráce obou nejvyšších a obou vrchních soudů při praktickém zajištění provozu celého kárného systému. Mluvíme spolu a vycházíme si vstříc. Tak to má v justici být.

Zatím rizika nevidím. To, že je nový systém trochu náročný po organizační stránce, je rozumnou cenou za jeho vysokou legitimitu a za to, že vytváří příležitost k dialogu profesí i soudních instancí. Nic bych na něm neměnil.

Veřejná debata o exekucích se často pohybuje mezi dvěma póly – ochrana dlužníka versus ochrana věřitele. Myslíte si, že česká společnost se přibližuje nalezení správné rovnováhy, nebo čím dál více oscilujeme mezi oběma extrém?

”
***Soudce především nesmí
chtít být populární, nesmí
toužit po tom, být veřejností
milován, uctíván, chválen.***
”

Co by dnes podle vás nejvíce pomohlo zvýšit důvěru veřejnosti v exekuční systém?

Trochu se bojím, že se vzdaluje od stavu, který bych považoval za efektivní pro právní a ekonomický systém. Dlouhodobě si myslím, že k tomu, aby bylo právo bráno vážně, musí být v určitých situacích přiměřeně drsné. Protože musí budit respekt, a ano, v určité míře i strach. Bez toho přinejmenším část dlužníků půjde cestou morálního hazardu. Víím, že je to složitá věc, protože stejně tak jako je makroekonomicky neefektivní nedodržovat závazky, je neefektivní, pokud je nikoli nezanedbatelná část společnosti kvůli svým dluhům vytlačena z prostoru legálního fungování kamsi do ekonomického podzemí. Nicméně obecně si myslím, že v posledních letech bylo laskavosti k dlužníkům až dost a za mě bych pohyb tímto směrem zastavil.

Stát v případě vymáhání veřejnoprávních pohledávek dal institucím v minulosti na výběr – in-house vymáhání, využití služeb obecného správce daně, nebo využití služeb soudního exekutora. V minulosti došlo k převodu vymáhání justičních pohledávek na celní správu, v dalším „kole“ došlo k převodu vymáhání pohledávek některých orgánů veřejné správy na celní správu. Nyní stát poměrně netransparentně přílepkem k zákonu o platformové práci chystá převod pohledávek ČSSZ a zdravotních pojišťoven na finanční správu. Máte vysvětlení, proč stát ubírá či ztěžuje postupně věřitelům veřejnoprávních pohledávek možnost využití služeb soudních exekutorů? Když se podíváme na tvrdá data, tak soudní exekutoři mají vyšší úspěšnost a nestojí veřejné rozpočty ani korunu. Státní orgány často navíc samy přiznávají, že nemají přesná data o úspěšnosti daňových exekucí.

Nechci spekulovat o důvodech, mohou být různé – zlevnit vymáhání pro dlužníky, najít agendu pro část celní správy, bůhví. Je to věc politického rozhodnutí. Nicméně viděno ekonomicky, pokud z pohledu dlužníka „zadarmo“ vymáhá jeho dluh stát, platíme vymáhání my všichni ze svých daní. Na soudních exekutorech je skvělé, že jsou jako podnikatelé motivováni vymáhat jim svěřené pohledávky efektivně a vytvářet si k tomu know-how. Stát byl historicky, taková je aspoň naše zkušenost po roce 1989, v této agendě méně efektivní.

Je podle vás obecně prospěšné, že v případě veřejnoprávních pohledávek existuje v podstatě konkurenční prostředí mezi soudními exekutory a daňovými exekucemi? Vnímáte reálnou silnou potřebu stávající systém měnit? Napadá vás, proč na sebe stát chce brát další agendu a náklady, když může využít specializovaných služeb exekutorů v podstatě zdarma? Příznivci „minimálního státu“ a tvrdé fiskální disciplíny jistě nemohou jásat.

Vždy jsem zastáncem trhu, konkurence, soutěže, otevřenosti prostředí. Protože takové prostředí zpravidla přináší inovace, ať už technologické nebo organizační, a s nimi i snahu o vyšší efektivitu. Trh prostě dlouhodobě nejefektivněji alokuje vzácné zdroje. Takže kdybych byl zákonodárce, do současného systému bych právě kvůli tomu, že umožňuje konkurenci, nesahal. Ale netuším, zda někdo nevidí dopady exekucí prováděných soudními exekutory na dlužníky jako natolik společensky nákladné, že dá raději přednost dražší „státní“ variantě před zachováním konkurenčního prostředí.

Postupné zestátnování vymáhání veřejnoprávních pohledávek bude mít dopad i do justičních poměrů. Značná část agendy se přesune z civilní větve soudnictví do té správní. Pozorujete už na NSS určité změny v této oblasti? Dochází k určité koordinaci při výkladu občanského soudního řádu se soudci Nejvyššího soudu?

Zatím naše data neukazují, že by počty žalob proti exekučním rozhodnutím celní správy významně narůstaly. Ale v nějaké míře takové případy máme již mnoho let, a samozřejmě se setkáváme i s exekuční judikaturou Nejvyššího soudu. Vždy pečlivě sledujeme, co k danému právnímu problému naši kolegové řekli, a snažíme se je většinou následovat. Jen velmi výjimečně volíme jinou cestu, protože si myslíme, že jednota a pokud možno bezrozpornost práva se má projevovat i v koordinaci postupů obou nejvyšších soudů.

Pokud byste měl jako správní soudce upozornit na jedno riziko, které by si měli tvůrci reformy převodu vymáhání veřejnoprávních pohledávek na stát hlídat, co by to bylo?

Za mě je nutno přemýšlet především o nákladovosti té změny, a to ve dvou rovinách. Bude to stát lidi a další materiální prostředky na straně státu, které

zatím nemusely být vynaloženy. A otázkou bude efektivita – spíš bych si myslel, že bude menší než v dosavadním modelu, a tedy že stát vymůže méně peněz.

Před lety jste poměrně rozvířil debatu, když jste označil západní právo za „laskavé, jemné a trochu dýchavičné“ a Evropu za „velmoc hlavně v regulacích“. Ozývaly se hlasy, že podobné geopolitické soudy už nejsou rolí předsedy Nejvyššího správního soudu. Kde podle vás končí role soudce a začíná role veřejného intelektuála?

Spousta lidí v intelektuálně náročných profesích se snaží uvažovat o svém oboru v širším kontextu. Dokonce bych řekl, že právě takový typ myšlení je metodicky správnější než ryze izolované přemýšlení uvnitř daného oboru. To, jak právo v praxi funguje, je zkrátka velmi silně ovlivněno hodnotovým nastavením společnosti v dané době, a pokud o tom budeme mlčet, naše analýza bude méně přesná. Jestliže vcelku jasně vidíme, že Evropa zaostává za USA v technologickém rozvoji a začíná mít potíže i s Čínou, je dobré se ptát, proč to tak je a čím se od zbytku světa odlišuje. A jednou z odlišností nepochybně je, že v Evropě klademe velký důraz na komfort a ochranu toho či onoho. A děláme to pomocí právních regulací. Ve výsledku jsou evropské státy opravdu jakési regulační velmoci. Chovají se ke svým občanům laskavě a jemně, ale také jsou trochu dýchavičné, pokud jde o technologický a na to navazující ekonomický rozvoj. Zatím žijeme velmi pohodlně z bohatství vytvořeného minulými generacemi, zejména z průmyslové a síťové infrastruktury vybudované v desetiletích velkého rozvoje po roce 1945, ale zkrátka trochu stagnujeme. Myslím, že pokud na tuto souvislost povahy našeho práva a technologického a ekonomického rozvoje poukážu a kladu si otázku, zda regulací nemáme možná trochu moc, ze své role soudce nikam neutíkám.

Působíte jako člověk, který se nebojí formulovat silné názory – ať už na kvalitu legislativy, stav západní civilizace nebo budoucnost práva. Stalo se vám někdy, že jste si po zveřejnění nějakého rozhovoru sám řekl: „Tohle už bylo moc“?

Vlastně ne. Jsem zvyklý diskutovat, širokou svobodu slova považuji za základ svobodného života a ostře formulované pozice k diskusi patří. Mrzelo by mě, kdybych své názory neopíral o přesvědčivý empirický základ. Ale pokud jej mám, nabídnout určitou interpretaci, i takovou, která někoho našteve a přiměje

třeba k reakci, je pro veřejnou debatu užitečné. Pokrok se rodí v konkurenci, střetech alternativ, v neustálém testování jedné myšlenky jinými. Jsem rád, že žiji ve společnosti, která svobodnou debatu umožňuje a podporuje.

Za dobu působení na NSS jste se podílel na stovkách (či snad i tisících?) rozhodnutí. Existují stále případy, které vás dokáží intelektuálně zaujmout stejně jako na začátku vaší kariéry? Co například?

Jo jo, jsou to tisíce rozhodnutí – přes dva tisíce jako soudce zpravodaj, další něco přes čtyři tisíce jako člen senátu. A z toho pár stovek jsou kauzy rozšířeného senátu, v němž jsem od roku 2008.

No, mám-li být upřímný, míra mého vzrušení z právních otázek v průběhu času klesá. Je to ale logické. Za více než dvacet let u intelektuálně nesmírně podnětného soudu mi prošlo rukama hodně zajímavých a zásadních právních otázek. Už mě máloco opravdu překvapí, neboť většina právních a hodnotových dilemat se opakuje a někdy v minulosti jsem je už v nějaké podobě řešil. Ale nejspíše se něco nového a hodně sporného objeví. Kdybych měl tipovat, možná by to mohly být bioetické otázky – jak byste řešil spor, zda povolit zásah do DNA, který prokazatelně eliminuje u daného jedince hrozbu budoucí smrtelné choroby, jež by u něho jinak nejspíš propukla, ale u něhož jsou dobře představitelné negativní vedlejší účinky, akorát nejsme schopni nyní poznat, zda vůbec budou a jaké případně a zda se mohou dále v populaci šířit? Nebo jak byste se stavěl k použití geoinženýrských metod při řešení problému globálního oteplování, které mohou mít také různé předem obtížně předvídatelné vedlejší efekty? Já mám v těchto věcech v obecné rovině jasno – myslím, že člověk si spíše má hrát technologicky na Boha a s předběžnou opatrností to nemá přehánět. Protože technologický pokrok zatím přinesl výrazně více pozitiv než negativ. Ale co když to jednou bude naopak, a s opravdu fatálními důsledky?

Kdybyste se za deset let podíval zpět na českou justici a správní soudnictví, co byste chtěl, aby bylo jinak, aby bylo možné říct: český právní stát udělal významný krok dopředu?

Významný pokrok jsme dosáhli za poslední skoro čtyři dekády od roku 1989. Jsme úplně jiná společnost než za komunistů – svobodomyšlná, komfortní po všech stránkách, nabízející prostředí pro bezpečný život. I ta justice a v rámci ní správní soudnictví fungují

ve světovém i evropském srovnání velmi dobře, i když si to naši lidé možná nemyslí.

Co bych chtěl, je srozumitelnější a více na podstatu věci orientovaná správní justice. Méně procesního balastu a více fundamentálně fair procesu, který řeší hmotněprávní otázky. Více strukturovaného dialogu mezi žalobcem a žalovaným, v němž soudce hledá a nachází pravdu nejen procesní, ale „skutečnou“. Takovou, kterou nakonec, byť nerad, akceptuje i ten z účastníků, kterému se zájmově nehodí do krámu. Protože proti ní nemá relevantní protiargument.

Vedle práv jste vystudoval i politologii a opakovaně říkáte, že právo nelze chápat bez širšího společenského kontextu. Nestává se vám někdy, že ve vás při rozhodování soupeří právník s politologem? A pokud ano, kdo z nich nakonec vítězí?

Budu zas jednou trochu brutální. V souvislosti s právem se používá spousta vznešených slov. Spravedlnost, ústavnost, zákon, legitimita... Politolog ve mně je ovšem vidí především jako technologii moci, technologii správy společnosti. Myslím, že tenhle politologický pohled je velmi užitečný i při soudním rozhodování. Za každým právním pravidlem v posledku stojí nějaký zájem, výhoda, nevýhoda. Které se do práva dostávají jako nástroj pro kontrolu a distribuci zdrojů – zejména ekonomických. Politologický a právní pohled spolu nesoupeří, doplňují se. Zkuste si to představit jako kameru, která umí dva režimy snímání – ve viditelném světle a v infračerveném spektru. A data z obou režimů se složí dohromady a poskytnou lepší obraz, než kdybyste použil jen jeden z nich. Vždycky chci o světě vědět raději více než méně.

Jednou jste o sobě řekl, že se nepovažujete za „rodilého soudce“ a že byste si uměl představit i dráhu advokáta nebo podnikatele. Když dnes vedete Nejvyšší správní soud, myslíte si, že právě tahle „vnitřní pochybnost“ z vás udělala lepšího soudce? Nebo byste někdy opravdu rád zjistil, jaký by byl Karel Šimka advokátem či podnikatelem? V jakém oboru byste podnikal?

Hodnocení svých soudcovských kvalit přenechám jiným, budu-li někdy někoho v tomto ohledu zajímat. Ale pocit, že nejsem profesně předurčen, se jistě projevuje v mém zájmu i o jiné než právní otázky. Baví mě, byť samozřejmě na laické úrovni, přírodní

a technické vědy a obecně širší přemýšlení o fungování společnosti.

Nemáme druhý život. Je mi 53 let a nejspíš se už podnikatelem nestanu. Nějak jsem si v životě vybral, a nelituji. Určitě se už nestanu správcem kolonií, jímž bych možná rád byl, jak jsem kdysi řekl v jednom rozhovoru. Ale čistě hypoteticky a teoreticky, s vědomím, že o podnikání v reálu nevím skoro nic – bavilo by mě budovat superstruktury: Mosty, tunely, přehrady, elektrárny, průplavy, lyžařská střediska, orbitální stanice a kosmodromy. Nebo třeba již zmíněnými geoinženýrskými metodami moderovat klima. Prostě měnit přírodu k užtku pro lidi.

JUDr. PhDr. Karel Šimka, Ph.D., LL.M., vystudoval právo a politologii v Plzni, Praze a německém Passau. Soudcovskou kariéru zahájil na okresním soudu, od roku 2004 působí u Nejvyššího správního soudu, kde se zaměřuje zejména na finanční právo, ekonomické regulace a ochranu svobody jednotlivce. V únoru 2022 se stal třetím předsedou NSS. Vedle soudcovské práce přednáší, publikuje a věnuje se také výuce na vysokých školách.

Rozhovor on-line si přečtete zde:

text: Mgr. Olga Černá

Hana Kvasničková: Nenechte se vtáhnout do hry „kdo s koho“

Zvýšený hlas, výhrůžky, odmítání spolupráce, ale také strach, bezmoc nebo snaha vyprovokovat konflikt. Soudní exekutoři a jejich zaměstnanci se při své práci dostávají do situací, ve kterých o dalším vývoji často rozhoduje právě způsob komunikace. Jak poznat, že se schyluje ke konfliktu? Kterými větami můžeme situaci nevědomky ještě vyhrotit? Jak pracovat s emocemi druhého člověka i s těmi vlastními – a kdy už je lepší ustoupit a přivolat pomoc? O konkrétních technikách deeskalace i situacích z exekutorské praxe jsme hovořili s Hanou Kvasničkovou, která má za sebou sedmnáct let zkušeností policejní vyjednávačky.

Soudní exekutoři i jejich zaměstnanci se často setkávají s lidmi, kteří přicházejí ve velkém stresu, se strachem nebo vztekem. Co se podle vás v takovou chvíli odehrává v jejich hlavě a proč bývají jejich reakce někdy tak vyhrcované?

Co se jim odehrává v hlavě, je na věsteckou kouli. Roli zde hrají kognitivní schopnosti, způsob dosavadního života i to, jaký postoj k celé situaci mají. Tito lidé obvykle podcenili svůj stav a často nejsou schopni sebe-reflexe; spíš věří, že se „to nějak vyřeší samo“. Ono ale dojde na nejhorší - na exekuci. Jsou silně emočně zasazení. Jde o zlost, která může přejít v agresi nebo lítost, kdy se mohou snažit s exekutorem manipulovat. Jsou silně rozrušení a zcela se odhalí jejich osobnostní rysy.

Lze už během prvních několika desítek vteřin poznat, že se běžný rozhovor může změnit v konflikt? Jaké signály bychom neměli přehlédnout?

Často hned prvních pár vteřin stačí k tomu, že se běžná situace zvrhne v krizovou. Kromě verbální jsou často jasné signály právě z oblasti neverbální komunikace.

Verbální: zvýšený hlas a křik, přeskokování z tématu na jiné téma, rozhovor přestává být konstruktivní.

Neverbální: postoj těla, zatínání pěstí, těkavý pohled, silná gestikulace, ale i strnutí, popocházení, celkový tělesný neklid. Na první pohled i tzv. falešný klid. Často to je klid před výbuchem emocí.

Existuje nějaká univerzální chyba, kterou lidé při jednání s rozrušeným člověkem dělají nejčastěji – a která situaci zbytečně vyhroťí?

Tak těch je spousta. Jde například o skákání do řeči, apelování na zdravý rozum, nevyžádané rady a poučování, svalování viny na druhého, upřený pohled do očí, konfrontační postoj ze strany profesionála. Dále také neschopnost správně zrcadlit emoce a pocity klienta, nesprávné parafrázování jeho slov, nevhodné či ironické poznámky na jeho adresu nebo časté věty typu: „Já vím, co mi chcete říci, co si myslíte“.

Jakou roli hrají první věty rozhovoru? Může správně zvolená formulace skutečně rozhodnout o tom, zda se situace uklidní, nebo naopak eskaluje? Můžete uvést několik příkladů?

V krizové komunikaci je prvních 10 minut nejnáročnějších. Zde je rozhodující zachovat klid, nikam nespěchat a už vůbec se nesnažit pronášet tzv. moudré rady. Udržet situaci vám pomůže:

- Klid na vaší straně. Pomáhá tzv. dýchání do čtverce ještě dříve, než dojde k rozhovoru, tzn. zklidněte nejprve sebe.
- Slušnost je vždy na prvním místě. Nevystupujte z pozice síly.
- Nesnažte se na emoční reakce apelovat rozumem klienta.
- Nenechte klienta co nejvíce mluvit, nepřerušujte ho. Jeho verbální projev je vlastně projev jeho emocí. Apelování na jeho rozum v tuto chvíli nemá žádný smysl.
- Neobviňujte ho, že si za vše může sám. Je to jen přilévání oleje do ohně.

- I když se budete držet rad k deeskalaci, situace stejně může vygradovat. V takovém případě zachovejte klid a nenechte se strhnout do emoční spirály.
- Pokuste se klienta získat na svou stranu. Zde pomáhá ke klientovi hovořit v první osobě „já“ a v množném čísle „my, spolu“. Např.: Je mi líto, že jste rozrušen/a. Vidím na vás, že se necítíte dobře. Situace, do které jste se dostal/a, je pro vás nepříjemná. Je to moje práce, není v tom nic osobního. Věřím, že se nám společně podaří situaci zvládnout. Bylo by dobře se spolu pokusit situaci vyřešit. Můžeme si v klidu sednout a vše probrat. Věřím, že najdeme řešení.
- Nic nepřikazujte: musíte/nesmíte, ale zkuste použít podmiňovací způsob: bylo by dobře, bude vhodné, bude potřeba. Tím klienta do ničeho netlačíte a on má pocit, že má situaci tzv. pod kontrolou, že má zachovány kompetence.

Exekutoři často jednají s lidmi, kteří mají pocit, že se jim děje křivda, a odmítají naslouchat argumentům. Jak komunikovat s člověkem, který už předem není ochoten spolupracovat?

Takový člověk si hlavně myslí, že si za svoji situaci nemůže sám. Jde o určitou nevyzrálост osobnosti, neschopnost sebereflexe, spoléhání se na druhé, na zázrak. Nebo také vychytralost, odsouvání problému a přehazování odpovědnosti na druhé. S tím, kdo nechce spolupracovat, z principu nic nenaděláte. Můžete mu pokládat otevřené otázky, které ho budou nutit přemýšlet. Musíte se však obrnit trpělivostí a vysvětlovat

a vysvětlovat. Argument není vysvětlování, ale konstatování. Pomáhá také mluvení v množném čísle: Pojdte, podíváme se, co dělat. Koukneme se, jaké máme možnosti. Co si myslíte, že bychom ve vaší situaci ještě mohli spolu udělat. Emoce tak postupně vyprchají a vy pak můžete zkusit komunikaci znovu. Je to boj s časem, ale čas zde plyne ve váš prospěch.

Kde je hranice mezi snahou situaci uklidnit a okamžikem, kdy už je potřeba rozhovor ukončit nebo přivolat pomoc? Jak poznat, že další komunikace už není bezpečná?

Když veškeré snahy z vaší strany selžou a situace začne eskalovat do otevřeného konfliktu, případně začnou výhrůžky fyzickým napadením. Ústup není zbabělost, ale projev zdravého rozumu. Vaše bezpečnost je na prvním místě. Pokud se nebudete cítit bezpečně, je na místě zavolat policii. Lépe dříve než později, to už byste tu šanci ani nemuseli mít. Poslechněte svoje pocity a dejte na selský rozum.

Setkáváte se s názorem, že empatie a profesionalita se vzájemně vylučují? Že když projevíme pochopení, ztrácíme autoritu. Je to podle vás mýtus? Jak lze projevit respekt k emocím druhého člověka, aniž bychom ustoupili ze své role nebo povinností?

To ano, je to mýtus. S takovým názorem se setkávám často u zdravotníků, které vyučuji. Výsledkem je ale naštvaný, podrážděný klient, který často reaguje agresivně nebo projeví pasivní agresi a ke konfliktu je pak jen krůček. Projevením pochopení právě přirozenou autoritu můžete získat. Nemusíte projevit respekt

Shrnout problematiku krizové komunikace do několika řádků je velmi obtížné. V krizové komunikaci je velmi cenné si situace prožít v bezpečném prostředí, rozebrat je, vyjádřit svoje pocity a potřeby a prodiskutovat návrhy a myšlenky.

k emocím klienta, ale můžete dát najevo, že jeho emoce chápete. Důležité je aktivní naslouchání. Hodně se o něm mluví, ale málo se využívá. Hlavně ve vypjatých situacích sehrává aktivní naslouchání důležitou roli. Umět pochopit neznamená ztrátu autority, ale spíš lidskost. Je dobré si uvědomit, že klienti jsou ve složité životní situaci, i když vlastní vinou, a jednají spíše iracionálně. Klidný, vyrovnaný, empatický přístup může napětí výrazně snížit.

Mnoho zaměstnanců má obavu, že když budou vůči agresivnímu klientovi příliš vstřícní, bude to vnímáno jako slabost. Dá se být zároveň empatický i autoritativní?

Vstřícnost a projev empatie naopak projevem profesionality jsou. Konfrontační přístup z pozice síly je klientem podprahově vnímán jako agrese z vaší strany. Mohu být vstřícná, dát najevo, že mi pocity klienta nejsou lhostejné, a přesto si zachovat profesionalitu, která se odráží v mé verbální i nonverbální komunikaci, v projevu pochopení pocitů klienta i v neverbální komunikaci (postoj, gesta mimika).

Profesionalita je v zachování klidu a nadhledu. V tom, že situaci nezlehčuji, ale ani zbytečně nedramatizuji. Nenechte se strhnout do emoční hry. Z toho plyne jen hádka a konflikt.

Existují slova nebo věty, kterým bychom se při jednání s rozrušeným člověkem měli raději úplně vyhnout? A naopak – jsou formulace, které podle vaší zkušenosti pomáhají konflikt zklidnit?

Situaci nijak nepomůže arogance, nadřazenost, přehnaná komisičnost a nedostatek empatie. A také věty typu: Já jsem vám to říkal. Poradte si sami, jak umíte. To je váš problém. Neřvete na mně. Urážet se od vás nenechám, apod.

Pomůže naopak zachování klidu a projev pochopení. Emoční napětí sníží, když necháte klienta mluvit. Velmi dobře funguje, když budete zrcadlit jeho emoce, tzn. slovně popíšete, co vidíte, slyšíte a vnímáte na chování klienta. Můžete k tomu použít věty typu: Vidím, že jste naštvaný/á, že jste rozrušený/á, že vás to trápí. Rozumím, že je vám tato situace nepříjemná. Je mi dané situace líto, ale já dělám svoji práci. Bylo by dobré se spolu domluvit.

Těch vět na jedné i druhé straně je mnoho. Můžete si sami odpovědět, která věta by vás spíš uklidnila nebo naopak naštvala.

Jak pracovat s vlastními emocemi? Co může udělat zaměstnanec nebo exekutor ve chvíli, kdy cítí, že se ho agresivní chování klienta osobně dotýká?

Nedat najevo svoje emoční rozpoložení a zachovat si profesionalitu. Vykonáváte svou práci, nejde o vaši osobní záležitost. Pomáhá tedy nebrat si situaci osobně, ale uvědomit si, že klient křičí své emoce. Jste hromosvodem jeho emocionální smršti. I já sama jsem při krizovém vyjednávání dostala spoustu nepublikovatelných „titulů“, nelze si to brát osobně.

Po náročném jednání si lidé často nesou stres ještě několik hodin nebo dní. Máte nějaké doporučení, jak podobné situace "nechat v práci" a dlouhodobě si chránit psychickou odolnost?

Odeznělý konflikt v každém z nás samozřejmě určitou dobu rezonuje. Každý z nás na stres reaguje jinak, a proto je dobré najít si svůj způsob, jak se se stresem vyrovnat. Vhodná jsou dechová cvičení. Dobré je situaci rozebrat s kolegou. Jít se projít, zasportovat si, setkat se s přáteli. Co zásadně nedoporučuji, je relaxace se sklenkou alkoholu. Vhodné je také zařazení pravidelných supervizí a hlavně se naučit nechat problémy v práci. Vaši blízcí za chování vašich klientů nemohou a nemůžete za něj ani vy.

Ve své praxi jste vedla řadu krizových vyjednávání. Existuje nějaký princip komunikace, který funguje téměř vždy – bez ohledu na to, zda jednáte s pachatelem trestného činu, člověkem v osobní krizi nebo klientem úřadu?

To by bylo fajn, ale neexistuje. Nejsou stejní lidé ani stejné situace. Lidé nemají stejné kognitivní schopnosti nebo povahové vlastnosti. Každý má jiný životní příběh, zkušenosti. A každá situace má mnoho proměnných. Důležité je zachovat klid a snažit se rozklíčovat hlavní problémy. Lidi zkrátka nenaprogramujete.

Kdybyste mohla soudním exekutorům a jejich zaměstnancům předat jedinou radu pro jednání s lidmi v krizových situacích, jaká by to byla?

Zachovat klid a myslet na svoji bezpečnost. Nesnažit se situaci uspěchat, protože čas, který plyne, plyne ve váš prospěch. Respektujte klienta, jeho osobnost, jeho emoční rozpoložení. Zachovejte si důstojnost a slušnost a nenechte se vtáhnout do hry kdo s koho.

Situace z praxe: Jak reagovat

Povinný odmítá vpustit vykonavatele exekutora do bytu za účelem provedení soupisu movitých věcí; případně sepsané věci začne rozbíjet nebo jinak brání jejich odvozu – zkrátka nespolupracuje. Jak ho uklidnit a přesvědčit, aby nebylo nutné volat policii a aby umožnil provedení exekuce.

Důležité je si uvědomit, že povinný je v silném emočním rozpoložení, zkrátka je pořádně vytočený. Nechte ho křičet, nadávat, neskákejte mu do řeči. Projevte, že ani vám není situace příjemná, ale že děláte jen svou práci. Nepřipomínejte, že se povinný do této situace dostal sám. On to dobře ví. Nabídněte mu, že spolu vše v klidu ještě jednou proberete a vysvětlíte mu další postup.

Je nutné brát v potaz intelektové a rozumové schopnosti klientů. Dát jim čas, aby váš příchod, kterému do poslední chvíli třeba nevěřili, vydýchali. Pokud ale seznáte, že veškeré vaše snahy o deeskalaci jsou marné, nebojte se přivolat policii. Předem ale povinného na toto upozorněte: “Je mi líto, že se nám nepodařilo domluvit na klidném řešení situace. Chápu, že vám vzniklá situace není příjemná. Vidím na vás, že jste rozrušený/á, ale já dělám jen svoji práci. Pokud mi budete bránit v jejím výkonu (budete ničit svoje věci, bránit v odjezdu zajištěných věcí atp.), nezbyde mi nic jiného, než zavolat policii... Tím přesunete odpovědnost za komplikace na povinného.

Povinný tvrdí, že má střelnou zbraň a pokud se kdokoli přiblíží, zastřelí se/střelí každého, kdo se přiblíží, případně vyhrožuje jiným fyzickým ublížením exekutorovi. Jak s takovou osobou komunikovat a uklidnit situaci? Kdy volat policii? Jak udržet pozornost této osoby, aby si nebo někomu jinému nic neudělala? Lze rozpoznat, kdy osoba vykřikuje plané výhružky a kdy to myslí vážně?

V takovém případě nemáte možnost, jak si pravdivost tvrzení povinného ověřit. Pokud vyhrožuje střelnou zbraní, doporučuji zaujmout takovou polohu, abyste nemohli být případnou střelbou zasaženi. Prostě se kryjte. Podstatné zde bude, na jakou vzdálenost by následný pokus o deeskalaci probíhal. Pokud budete křičet na dálku, nebude to mít účinek. Pokud bude možné vést rozhovor na kratší vzdálenost, pokuste se situaci vysvětlit např. větami z předchozího příkladu. Pokud ale povinný hrozí zbraní, neověřujte, zda je jeho hrozba reálná nebo ne. V takové situaci neváhejte a volejte policii. Na lince 158 sdělte místo, jméno povinného a jeho data a zdůrazněte, že hrozí střelnou nebo bodnou zbraní a vy máte obavy, že svoje výhružky zrealizuje. V tomto případě není na místě hrát si na hrdiny, těch jsou plné hřbitovy. Musíte myslet na svoje zdraví a život. Každý se chceme po práci vrátit ke své rodině.

Povinný přijde do vnitřních prostor exekutorského úřadu (nebo Komory), začne si všechno nahrávat, odmítá s tím přestat, odmítá odejít. Jak s ním komunikovat, aby poklidně odešel nebo ustal se záznamem?

Vždy je nutné si uvědomit, že povinný jedná pod vlivem silných emocí. To vyžaduje na vaší straně zachovat klid a chladnou hlavu. V klidu požádejte povinného, aby přestal nahrávat. Často se může jednat o provokaci, kdy vás chce jen vyvést z rovnováhy. U takové konverzace doporučuji stát a ruce mít podél těla. Je to neutrální postoj, ale zároveň postoj, kdy jste připraveni k akci. Dodržujte bezpečnou vzdálenost a nepouštějte povinného do své osobní zóny.

Při komunikaci mluvejte v jednotné osobě, za sebe. Řekněte, že je vám nahrávání nepříjemné. Nemluvte o zákazu, ale o svých pocitech. Emočně rozrušeného člověka často rozumem neuklidníte. Na jeho emoci za-

reagujte svojí emocí, svým pocitem. Nechte ho mluvit co nejvíce, vy mluvte co nejméně. Mluvení odčerpává napětí a přispívá k deeskalaci. A navíc se od povinného dozvíte informace, o kterých s ním můžete vést rozhovor.

Zásadou je i to nebýt v této situaci sami. Je vhodné mít na místě někoho dalšího, kdo nebude do rozhovoru zasahovat.

Pokud dojde ze strany povinného ke zklidnění, posaďte se s ním a proberte jeho problémy. Samotné nahrávání už neřešte. Můžete ho ale upozornit, že zveřejněním nahrávky by se mohl dostat do rozporu se zákonem. Nezapomeňte mu nakonec poděkovat, že došlo ke zklidnění celé situace.

Pokud nic nepomáhá, vyzvěte ho, aby svého jednání zanechal, jinak budete nuceni přivolat policii, což vy sami berete jako krajní řešení, ale přesto věříte, že povinný chce svoje problémy řešit v klidu. Opět je to přehození zodpovědnosti za řešení situace na povinného.

Policii bych neváhala ve vyhrocených situacích opravdu volat. Od toho policie je a má zákonné prostředky ke zklidnění povinného. Vy děláte svoji práci a není nutné riskovat se svým životem a zdravím. Oboje máme jen jedno. Vždy myslete na to, že vaše bezpečnost je na prvním místě.

”
***Ústup není zbabělost, ale
projev zdravého rozumu.
Vaše bezpečnost je na
prvním místě.***
”

Mgr. Hana Kvasničková působila téměř 30 let u Policie ČR v rámci služby kriminální policie a vyšetřování, z toho 17 let jako policejní vyjednavatelka. Absolvovala mimo jiné kurz FBI zaměřený na krizové situace. Vystudovala sociální patologii a sociální pedagogiku na Univerzitě Hradec Králové. V současnosti působí jako vysokoškolská pedagožka na univerzitách v Pardubicích a Hradci Králové a věnuje se přednáškové činnosti v oblasti krizové komunikace a zvládání náročných situací.

Článek online si přečtete zde:

DRAŽTE NA Portaldrazeb.cz!

1) NA MÍRU EXEKUTORŮM

Portál dražeb je vytvořený přímo na míru soudním exekutorům. Systém je neustále inovován na základě uživatelských podnětů.

2) CENA A SERVIS

Bezkonkurenční cena.
Žádné skryté poplatky a vícenáklady.

3) FLEXIBILITA A PŘIPRAVENOST

Vývoj systému sleduje aktuální legislativní i technologické novinky. V procesu je zapojení do celoevropské sítě dražebních portálů.

4) VŠECHNY DRAŽBY NA JEDNOM MÍSTĚ

Web je přehledný pro dražebníky i dražitele.
Jediný portál obsahující všechny exekuční dražby = masivní návštěvnost.

5) GARANCE KVALITY

Oficiální dražební portál s dynamickým rozvojem počtu dražebníků i dražitelů.
Exekutorská komora ČR jako garant kvality pro exekutory i dražitele.

3 měsíce ZDARMA + 10 inzerátů na Sreality ZDARMA pro nové dražebníky

CENÍK

Cena inzerce na Sreality = 10 Kč

Cena inzerce na Reality.iDNES = 3 Kč

Platba pouze za vydraženou dražbu s nejnižším podáním:

do 150 tisíc = 150 Kč

do 1 milionu = 800 Kč

nad 1 milion = 1200 Kč

* Technická podpora, helpdesk a právní podpora v ceně.

KONTAKTUJTE NÁS:

email: helpdesk@portaldrazeb.cz

tel.: 211 155 321

www.portaldrazeb.cz

text: Mgr. Lukáš Teplý

exekutorský koncipient JUDr. Ivo Erbarta, Exekutorský úřad Praha – východ,
publikační práce koncipienta

Motorové vozidlo v exekuci

Podnětem k sepsání tohoto článku je klesající efektivita některých tradičních způsobů provedení exekuce, zejména srážek ze mzdy a přikázání pohledávky z účtu povinného. U povinných s mnohačetnými exekucemi tyto postupy často narážejí na odklání peněžních prostředků, nestabilní pracovní poměry či absenci zpeněžitelného nemovitého majetku.

V této souvislosti nabývá na významu exekuce prodejem movitých věcí, ačkoli jde mnohdy o postup organizačně i personálně náročný. Zvláštní pozornost si zasluhují motorová vozidla evidovaná v registru vozidel, která představují významnou a v praxi dobře identifikovatelnou kategorii postižitelného majetku povinného.

Motorová vozidla jsou v exekuční praxi významná svou hodnotou, evidencí v registru vozidel i dopadem jejich zajištění na povinného. Elektronická dostupnost této evidence umožňuje soudnímu exekutorovi zpravidla již krátce po pověření zjistit existenci, počet i přibližnou hodnotu vozidel povinného.

Dosavadní praxe ukazuje, že samotné zajištění motorového vozidla úřední uzávěrou nebo pomocí odtahu může i u povinných s mnohačetnými exekucemi vést k celkové úhradě dluhu nebo k jednání o splátkách, aniž by bylo vždy nutné přistoupit ke zpeněžení motorového vozidla ve veřejné exekuční dražbě. Tento způsob provedení exekuce však současně vyvolává řadu technických, logistických i právních otázek, zejména při odtahu, uskladnění, administraci prodeje či při uplatnění práv třetích osob. Cílem článku je proto zaměřit se na právní rámec i praktické postupy při exekuci prodejem motorových vozidel a ukázat, za jakých podmínek může jít o efektivní, rychlý a hospodárny nástroj vymáhání.

Obecná právní úprava v občanském soudním řádu

Základním procesním rámcem exekuce prodejem movitých věcí je právní úprava obsažená v občanském soudním řádu. Exekuční řád stanoví, že ustanovení o.s.ř. se v exekuci uplatňují subsidiárně.¹ Úprava obsažená v občanském soudním řádu má u exekuce prodejem motorových vozidel zásadní význam, neboť o.s.ř. detailně upravuje soupis movitých věcí, postup při jejich zajišťování, postup při oceňování movitých věcí a jejich dražbu. Tedy fáze, které jsou klíčové a určují průběh exekuce, v níž se motorové vozidlo zpeněžuje.

Nepostižitelná motorová vozidla

Ustanovení týkající se exekuce prodejem movitých věcí jsou obsažena v hlavě páté o.s.ř. Počáteční ustanovení této hlavy §§ 321 a 322 o.s.ř. stanovují obecná omezení, která určují, jaké movité věci lze v exekuci postihnout. V exekuci prodejem motorového vozidla se však tato úprava využívá spíše okrajově. Jedná se zejména o případy, kdy motorové vozidlo slouží jako zdravotní pomůcka a povinný čerpal na jeho pořízení příslušnou podporu poskytovanou Úřadem práce České republiky. V takovém případě soudní exekutor motorové vozidlo vyškrtne ze soupisu movitých věcí vždy.² Zároveň se však můžeme setkat se situací, kdy povinný tvrdí, že motorové vozidlo nutně potřebuje k výkonu svého povolání. Jde o případy, kdy je povinný například řidičem taxislužby, instalatérem, malířem pokojů a podobně. Povinný často podává návrh na částečné zastavení exekuce.

Rozhodovací praxe exekučních soudů není v těchto případech jednotná. V praxi se lze setkat jak s názorem, že motorové vozidlo zpravidla nepředstavuje nezbytný předpoklad pro výkon povolání či podnikání povinného, neboť si jej může například pronajmout či využít vozidlo

¹ WOLFOVÁ, J., ŠTIKA, M. *Soudní exekuce*. 1. vydání. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2016. 336 stran, s. 59.

² Zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád., § 322 odst. 2 písm. e).

poskytnuté zaměstnavatelem,³ tak i s opačným závěrem, podle něhož může být vozidlo v konkrétních poměrech povinného pro výkon jeho výdělečné činnosti nezbytné.⁴

Z rozhodovací praxe Nejvyššího soudu vyplývá, že posouzení této otázky musí vždy vycházet z konkrétní povahy vykonávané činnosti, skutečného způsobu využívání vozidla a možnosti povinného pokračovat ve své výdělečné činnosti alespoň v minimálním rozsahu. Sjednocení dosud nejednotné rozhodovací praxe tak nadále závisí především na dalším rozhodování exekučních soudů.⁵

Postižení motorového vozidla

Ust. §§ 325 a 327 o.s.ř. tvoří procesní rámec mj. pro postižení motorových vozidel. Tento postup je založen na rychlosti, momentu překvapení a účinném zajištění motorového vozidla.

Exekuční příkaz prodejem movitých věcí se zpravidla doručuje na místě pořizování soupisu,⁶ čímž nastávají i výše uvedené účinky speciálního inhibitoria. Uvedená skutečnost také brání tomu, aby povinný motorové vozidlo předem ukryl, převedl nebo jinak zmařil účel exekuce. Skutečnost, že povinný není při soupisu motorového vozidla přítomen, nebrání jeho pojetí do soupisu a případnému zajištění. V souladu s právní úpravou obsaženou v občanském soudním řádu bude exekuční příkaz prodejem movitých věcí doručen spolu s vyrozuměním o soupisu movitých věcí. Vyrozumění o soupisu movitých věcí v případě pojetí motorového vozidla do soupisu movitých věcí se mimo manžela povinného a oprávněného⁷ doručuje též příslušnému orgánu registru vozidel, tedy obci s rozšířenou působností.⁸

V souladu s ust. § 325a o.s.ř. je soudní exekutor nadán širokými oprávněními, jako je vstupovat do všech prostor, které povinný užívá, včetně garáží, sklepů, dvorů, či pronajatých uzavřených parkovacích stání. V případě, že by v tomto postupu povinný soudnímu exekutorovi nebo jeho zaměstnanci bránil, má možnost zřídit si přístup s pomocí zámečnicka.⁹ § 325b o.s.ř. ukládá povinnému povinnost umožnit přístup na všechna místa, kde může mít své věci umístěny, a stejně tak je tato povinnost uložena i každému, v jehož objektu má povinný svůj byt.¹⁰ Od roku 2015 je soudní exekutor povinen pořizovat o průběhu prohlídky bytu a jiných místností zvukový a obrazový záznam, o čemž přítomné osoby poučí.¹¹ Zákon ukládá povinnost pořizovat tento obrazově zvukový záznam v případech provádění prohlídky bytu a jiných místností, avšak Ministerstvo spravedlnosti ČR doporučuje tento obrazově zvukový záznam pořizovat i v případě zajišťování motorového vozidla na veřejném prostranství.

V § 326 odst.1 o.s.ř. se stanoví, že soudní exekutor v bytě povinného sepiše všechny věci, se kterými může povinný volně nakládat a které lze v průběhu exekuce zpeněžit. S ohledem na skutečnost, že motorová vozidla jsou evidována v registru vozidel, je neobvyklé, že by vlastnictví povinného k vozidlu nebylo potvrzeno. Je známo, že zápis v registru vozidel má pouze deklaratorní charakter, tedy že takový zápis neosvědčuje vlastnictví k motorovému vozidlu.¹² V praxi se můžeme setkat se situací, kdy například na zahradě rodinného domu, který povinný obývá, se nachází větší množství motorových vozidel, které buď nemají registrační značky vůbec, nebo je mají, jsou ve vlastnictví povinného, avšak ten motorové vozidlo dosud řádně nezaregistroval. Soudní exekutor může taková motorová vozidla do soupisu movitých věcí pojmout, avšak lze doporučit,

³ Usnesení Okresního soudu v Pardubicích, ze dne 30.10.2024 č.j.: 34 EXE 1951/2021. „Povinný tak neprokázal, že automobil nezbytně nutně potřebuje, naopak může, byť i v omezeném rozsahu, provozovat přepravu osob při využití pronajatého vozidla.“

⁴ Usnesení Obvodního soudu pro Prahu 3, ze dne 12. 3. 2026 č.j.: 35 EXE 2812/2017.

⁵ Usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 20 Cdo 1461/2003 ze dne 27. 10. 2004.

⁶ JIRSA, J. Občanské soudní řízení: soudcovský komentář. Kniha V., § 251-376 občanského soudního řádu. 3. vydání. Komentáře Wolters Kluwer. Kodex. Praha: Wolters Kluwer, 2019. 632 stran, s. 292.

⁷ Zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, § 325 odst. 2.

⁸ Tamtéž, § 327a odst. 2.

⁹ JIRSA, Jaromír. Občanské soudní řízení: soudcovský komentář. Kniha V., § 251-376 občanského soudního řádu. 3. vydání. Komentáře Wolters Kluwer. Kodex. Praha: Wolters Kluwer, 2019. 632 stran, s. 295-296.

¹⁰ Tamtéž, s. 298.

¹¹ Zákon č. 164/2015 Sb., zákon, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, čl.I bod 7.

¹² Nález Ústavního soudu I.ÚS 2906/12 ze dne 16. 7. 2013. „Jinak řečeno, změna vlastníka v technickém průkazu, přičemž nic jiného nemůže platit ani pro změnu v registru silničních vozidel, toliko osvědčuje již nastalou právní skutečnost (zcizení motorového vozidla), její účinky však nejsou konstitutivní a na samotný převod vlastnictví proto tato změna nemůže mít vliv.“

aby dotazem na příslušnou obec s rozšířenou působností následně zjistil skutečný zápis v registru vozidel v případě, že povinný sám neoznačí třetí osobu za vlastníka motorového vozidla.¹³ V případě, že soudní exekutor shledá pravděpodobným tvrzení třetí osoby o jejím vlastnictví k uvedenému motorovému vozidlu, je povinen ji v souladu s ust. § 326 odst. 11 uvědomit o provedeném soupisu a poučit ji o možnosti podat návrh na vyškrtnutí věci ze soupisu dle ust. § 68 ex. řádu¹⁴ a o možnosti podat vylučovací žalobu dle ust. § 267 o.s.ř.¹⁵

Vozidlo povinného v držení třetích osob

Ust. § 326 odst. 2 o.s.ř. dále stanoví, že soudní exekutor může pojmout do soupisu movitých věcí i vozidlo povinného, které má u sebe třetí osoba, avšak pouze v případě, že mu je současně takové vozidlo odevzdáno. V praxi se můžeme setkat s různorodými situacemi, z nichž pro příklad uvedeme situaci, kdy povinný-podnikatel vlastní motorové vozidlo, které užívá jeho zaměstnanec, a které se nachází na soukromé zahradě tohoto zaměstnance. V uvedeném případě soudní exekutor vyzve tuto osobu, aby motorové vozidlo vydala jemu nebo jeho zaměstnanci k soupisu a v případě, že tak neučiní, poznamená tuto skutečnost do protokolu. Následně by soudní exekutor měl, dle názoru autora, uvědomit oprávněného o této skutečnosti a poučit jej o možnosti podat žalobu na vydání věci.

Další významné ustanovení pro soupis motorových vozidel je obsaženo v § 326 odst. 3 o.s.ř., kde zástavní věřitel nebo osoba oprávněná k zadržovacímu nebo zajišťovacímu převodu práva je povinna soudnímu exekutorovi motorové vozidlo vydat k soupisu na základě jeho písemné výzvy.¹⁶ V praxi se můžeme setkat se situací, kdy z údajů obsažených v registru vozidel vyplývá předchozí zápis povinného jako provozovatele a vlastníka motorového vozidla a nyní je povinný zapsán pouze jako provozovatel a evidovaným vlastníkem je zpravidla právnická osoba, jejíž hlavním oborem podnikání je zastavárenská činnost. Takovou osobu soudní exekutor požádá o součinnost dle ust. § 33 ex. řádu v souvislosti s ust. § 128 o.s.ř., aby osvětlil právní vztah mezi povinným a jí¹⁷ a současně ji vyzve, aby motorové vozidlo vydala soudnímu exekutorovi

k soupisu. V souvislosti s tímto ustanovením se můžeme ještě častěji setkávat se situací, kdy určitá finanční instituce poskytla povinnému na nákup motorového vozidla spotřebitelský úvěr, který je zajištěn právě zajišťovacím převodem práva. Jak je známo z judikatury obecných soudů, není to překážkou provedení exekuce prodejem movitých věcí. V uvedeném případě soudní exekutor opět požádá obdobným způsobem uvedenou osobu o poskytnutí součinnosti a vydání vozidla.¹⁸ Automobil, na který byl poskytnut takový úvěr, však často nebývá v moci osoby oprávněné ze zajišťovacího převodu práva. Pokud se potvrdí, že motorové vozidlo je ve vlastnictví povinného a toto vlastnictví je pouze dočasně převedeno na osobu oprávněnou ze zajišťovacího převodu práva, je soudní exekutor povinen toto vozidlo pojmout do soupisu movitých věcí.¹⁹ Lze doporučit, aby takový soupis byl proveden dle ust. § 327a o.s.ř. a aby osoba oprávněná ze zajišťovacího převodu práva byla o tomto soupisu vyrozuměna spolu s upozorněním, že se může přihlásit do dražby motorového vozidla jako další věřitel. Zároveň autor doporučuje poučit osobu oprávněnou ze zajišťovacího převodu práva o možnosti podat návrh na vyškrtnutí ze soupisu dle ust. § 68 ex. řádu a případně o možnosti podat vylučovací žalobu dle ust. § 267 o.s.ř. Často se totiž setkáváme s tvrzením, že motorové vozidlo je ve vlastnictví právě osoby oprávněné ze zajišťovacího práva.

V případě, že soudní exekutor přistoupí ke zpeněžení motorového vozidla uvedeného v předchozím odstavci a osoba oprávněná ze zajišťovacího převodu práva, zástavního práva nebo zadržovacího práva přihlásí svoji pohledávku do dražby movité věci, soudní exekutor by měl oznámit přihlášené pohledávky všem přihlášeným věřitelům, aby mohli případně žalobou tyto popřít. Následně soudní exekutor přistoupí k rozvrhu výtěžku dražby rozvrhovým usnesením. Pořadí pohledávky dalšího oprávněného, která byla zajištěna zástavním právem nebo zajišťovacím převodem práva k prodávané věci, se řídí ust. § 12 odst. 2 zák. č. 119/2001 Sb. Osoba, která měla pohledávku zajištěnou zadržovacím právem, má dle ust. § 331a odst. 1 o.s.ř. přednost při výplatě výtěžku před ostatními věřiteli.

¹³ Zákon č. 120/2001 Sb., zákon o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů. §33 odst. 3.

¹⁴ Tamtéž, §68 odst. 5.

¹⁵ Zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, § 326 odst. 11.

¹⁶ Tamtéž, § 326 odst. 3.

¹⁷ SVOBODA, K. a kol. Exekuční řád: komentář. Beckovy komentáře. V Praze: C.H. Beck, 2022. 1250 stran, s. 185-187.

¹⁸ Zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, § 326 odst. 3.

¹⁹ Rozhodnutí nejvyššího soudu ČR ze dne 03.04.1952, sp. zn.: Cz 118/52; nebo Rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka Pardubice, ze dne 29.11.2017, sp. zn.: 52 Af 24/2017 – 68.

Součinnost s oprávněným

Ust. § 326a o.s.ř. dává soudnímu exekutorovi návod, jakým způsobem lze dále postupovat v exekuci prodejem motorového vozidla, když vyčerpá veškeré své možnosti k jeho nalezení. V praxi může být aktivní spolupráce s oprávněným účelnou, neboť oprávněný může v mnoha případech disponovat informacemi vedoucími k nalezení motorového vozidla. Po oprávněném lze, vzhledem k finanční náročnosti odtahu a uskladnění motorového vozidla, požadovat přiměřenou zálohu na náklady exekuce. V praxi však, vzhledem k rychlosti a efektivnosti celého postupu, přistupuje soudní exekutor k zajištění motorového vozidla na své náklady, a to zejména v případech, kdy lze předpokládat jejich úhradu právě z budoucího prodeje. Požadovat zálohu na náklady exekuce je namísto zejména tehdy, trvá-li oprávněný na zajištění motorového vozidla odtahem ze vzdáleného místa, jde-li o vozidlo nižší hodnoty nebo existuje-li reálné riziko sporu se třetí osobou, jejíž právo k vozidlu by mohlo být v následném řízení shledáno důvodným.

Jiný soupis

Asi nejvýznamnějším zefektivněním exekuce prodejem motorového vozidla je takzvaný jiný soupis, zakotvený § 327a o.s.ř., který stanoví, že pokud je vozidlo evidováno v registru motorových vozidel, může soudní exekutor provést jeho soupis, aniž by jej fyzicky zajistil. O tomto soupisu je nutno vyrozumět kromě povinného, manžela povinného a oprávněného také osobu, která vede registr vozidel, tedy jakoukoliv obec s rozšířenou působností. Zároveň po doručení exekučního příkazu prodejem movitých věcí spolu s vyrozuměním může soudní exekutor vyzvat povinného, aby sepsané motorové vozidlo dobrovolně vydal. V praxi povinný motorové vozidlo vydá jen zřídka, a je tedy na soudním exekutorovi, aby jej našel. Výhodou tohoto postupu je skutečnost, že po doručení vyrozumění v případě nalezení motorového vozidla může soudní exekutor neprodleně vydat dražební vyhlášku a směřovat ke zpeněžení motorového vozidla. Lze doporučit, aby soudní exekutor na místě zajištění motorového vozidla, sepsaného dle ust. § 327a o.s.ř., doručil, a to i opětovně, exekuční příkaz spolu s vyrozuměním o soupisu movitých věcí osobně povinnému spolu s výzvou k úhradě vymáhané pohledávky. Ve většině případů totiž povinný, kterému se dříve nedařilo doručovat

listiny týkající se exekučního řízení, uhradí vymáhanou pohledávku dobrovolně.

Současně s vyrozuměním o soupisu dle ust. § 327a o.s.ř. může soudní exekutor povinnému usnesením uložit povinnost předmětné motorové vozidlo vydat k dražbě ve lhůtě tří dnů od doručení. Pokud tak povinný neučiní, a to ani na opětovnou výzvu, lze dle názoru autora podat na povinného trestní oznámení pro podezření ze spáchání trestného činu maření úředního rozhodnutí a vykázání v souladu s ust. § 337 odst. 3 písm. a) tr. zákoníku.

S ohledem na rozsah článku se autor dražbě motorového vozidla nebude věnovat podrobně, neboť jde o rigidní procesní postup. Za zmínku však stojí rozdíl mezi tradiční a elektronickou exekuční dražbou. Elektronická dražba je zpravidla transparentnější, omezuje možnost ovlivnění jejího průběhu a současně zpřístupňuje prodej širšímu okruhu zájemců, kteří nejsou vázáni místem ani časem konání dražby.

Speciální právní úprava v exekučním řádu

Ve vztahu k exekuci prodejem motorového vozidla představuje exekuční řád speciální právní úpravu, která upravuje zvláštní postupy v exekučním řízení, které o.s.ř. neobsahuje. Významné instituty exekučního řádu ve vztahu k exekuci prodejem motorového vozidla jsou inhibitorium, odklad exekuce prodejem movitých věcí a zvláštní ochrana zranitelných osob dle ust. § 67 ex. řádu.

Generální a speciální inhibitorium

Generální inhibitorium, zakotvené v ust. § 44a exekučního řádu, stanovuje povinnému po doručení vyrozumění o zahájení exekuce zákaz nakládat „se svým majetkem včetně nemovitostí a majetku patřícího do společného jmění manželů, vyjma běžné obchodní a provozní činnosti, uspokojování základních životních potřeb [...]“ a dále konstatuje, že „právní jednání, kterým povinný porušil tuto povinnost, je neplatné. Právní jednání se však považuje za platné, pokud námitku neplatnosti nevznesl exekutor, oprávněný, nebo přihlášený věřitel, aby zajistili uspokojení vymáhané pohledávky.“²⁰ Jedná se tedy o relativní neplatnost právního jednání a v případě, že se soudní exekutor, oprávněný nebo zajištěný věřitel dovolají

²⁰ Zákon č. 120/2001 Sb., zákon o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, §44a odst. 1.

neplatnosti tohoto právního jednání, stane se absolutně neplatným, a to od účinnosti právního jednání.

Tento institut obsažený v exekučním řádu je významným nástrojem pro ochranu oprávněného, neboť je velmi častým jevem, že povinný, bezprostředně po doručení vyrozumění o zahájení exekuce, účelově převádí svůj movitý majetek, a to často dříve, než jej soudní exekutor pojme do soupisu. V případě, že se tak stane, dovolá se nejčastěji soudní exekutor prostřednictvím exekučního příkazu prodejem movitých věcí a soupisem převedeného motorového vozidla dle ustanovení v § 327a o.s.ř. neplatnosti právního jednání. Uvedené listiny musí soudní exekutor doručit oběma účastníkům právního jednání, tedy povinnému a současnému držiteli a s ohledem na pořizovaný soupis též oprávněnému, manželovi povinného a příslušnému orgánu obce s rozšířenou působností. U doručování písemností současnému držiteli je podstatné, aby mu písemnost skutečně došla.²¹ Jako účelný se jeví postup, kdy jsou písemnosti současnému držiteli doručovány osobně, a to v místě, kde se nachází konkrétní motorové vozidlo. Soudní exekutor tak zabrání dalšímu zatajení konkrétního motorového vozidla, neboť není výjimečné, že současný držitel v zatajení konkrétního vozidla povinnému napomáhá.

Dle názoru autora je u motorových vozidel nejvhodnější vydat (po vydání vyrozumění o zahájení exekuce) exekuční příkaz prodejem movitých věcí, pojmut motorová vozidla povinného uvedená v registru vozidel do soupisu movitých věcí dle ust. § 327a o.s.ř. a zaslat listiny spolu s vyrozuměním o zahájení exekuce povinnému. Tímto úkonem totiž soudní exekutor zajistí, že na konkrétní motorové vozidlo budou dopadat účinky speciálního inhibitoria v souladu s ust. § 47 odst. 6 ex. řádu a zároveň získá výhodnější pořadí pro oprávněného. Byť je tento postup neefektivnější, je s ním spojeno riziko, že soudní exekutor upozorní povinného předem na svůj záměr zajistit konkrétní motorové vozidlo, a to může motivovat povinného k jeho zatajení nebo v horším případě k jeho vývozu do zahraničí.

Zákon povinnému dává v ust. § 44a odst. 2 možnost vyhnout se účinkům generálního inhibitoria tím, že složí celou vymáhanou částku včetně příslušenství

a nákladů exekuce na účet soudního exekutora, avšak tento postup je v praxi povinnými využíván minimálně. Totéž platí obdobně o ust. § 44a odst. 3 ex. řádu, kdy povinný může požádat o výjimku ze zákazu nakládání s majetkem, pokud doloží, že jeho jiný majetek plně postačuje k úhradě exekuce.²²

Odklad exekuce prodejem movitých věcí

Dalším důležitým institutem ve vztahu k prodeji motorových vozidel je zvláštní odklad exekuce uvedený v § 54 odst. 7 a násl. ex. řádu, který zavádí odklad provedení exekuce prodejem movitých věcí, tedy případně i motorového vozidla. Povinný může bez zbytečného odkladu, tj. zpravidla do sedmi dnů, soudnímu exekutorovi sdělit, že bude na zvláštní účet zasílat zákonem stanovené měsíční plnění, a v případech splnění dalších zákonných podmínek je exekutor povinen provedení exekuce prodeje motorového vozidla odložit a povinnému zaslat výzvu s vyčíslením splátky a s uvedením termínu první a dalších plateb. Soudní exekutor nemůže po dobu řádných splátek exekuci prodejem movitých věcí provést, avšak jakékoli prodlení povinného v platbách znamená zrušení odkladu a následné zpeněžení motorového vozidla. Smyslem této právní úpravy je další ochrana povinného, která mu poskytuje možnost ochránit svůj movitý majetek před oprávněným. Tento institut lze v jednom exekučním řízení využít pouze jednou.²³ V praxi je tento druh odkladu exekuce využíván výjimečně. Autor se v praxi s tímto odkladem setkal pouze v jednom případě, kdy povinnému bylo vyhověno, avšak neuhradil ani první splátku a jeho motorové vozidlo bylo zpeněženo ve veřejné exekuční dražbě.

Omezení vícečetných soupisů movitých věcí

Další relativně nová právní úprava týkající se prodeje motorových vozidel je obsažena v ust. § 66 odst. 1 až 3 ex. řádu. Ten stanoví, že pokud je již vedena exekuce prodejem movitých věcí proti témuž povinnému jiným exekutorem, nemůže soudní exekutor sepisovat věci povinného a směřovat k jejich zpeněžení. Informaci o tom, zda již jiný exekutor vede proti témuž povinnému exekuci prodejem movitých věcí, ověřuje soudní exekutor v rejstříku zahájených exekucí, a to před vydáním exekučního příkazu prodejem movitých věcí.

²¹ MOLÁK, S., KREJSTA, J., JAROŠ, V., KOCINEC, J., KÜHN, Z., ŠTIKA, M., TOMAN, A., VACULÍK, L., WOLFOVÁ, J. *Zákon o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2023. 1404 stran, s. 358–360.

²² Zákon č. 120/2001 Sb., zákon o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů., § 44a odst. 2 a 3.

²³ SVOBODA, K. a kol. *Exekuční řád: komentář*. Beckovy komentáře. V Praze: C.H. Beck, 2022. 1250 stran, s. 394–407.

Tato nová právní úprava má zásadní vliv při zajišťování motorových vozidel a jedná se o další institut, který zvyšuje administrativní zátěž soudního exekutora a nepřiměřeně chrání povinné. Zákon stanoví dvě výjimky, kdy se tato úprava nepoužije; jedná-li se o exekuce dle § 67 odst. 2 ex. řádu (zejm. porušení inhibitoria a jiný soupis atp.), a pokud povinný poruší podmínky odkladu dle ust. § 54 odst. 7 a násl. ex. řádu. Je tedy zřejmé, že tato právní úprava nedopadá na motorová vozidla sepsaná dle ust. § 327a o.s.ř. a jejich soupis, zajišťování a zpeněžení je omezeno pouze zák. č. 119/2001 Sb. v platném znění. Je však pravděpodobné, že pokud jiný exekutor k soupisu movitých věcí přistoupil, sepsal pravděpodobně i motorové vozidlo vedené v registru motorových vozidel a má pravděpodobně i výhodnější pořadí. Autor doporučuje v takovém případě oslovit exekutora vedeného v rejstříku zahájených exekucí o součinnost, zda motorové vozidlo do soupisu pojal.

Zvláštní ochrana zranitelných povinných

Ust. § 67 ex. řádu dopadá na exekuci prodejem motorového vozidla spíše okrajově. Motorové vozidlo obecně nespádá pod pojem obvyklé majetkové poměry povinného a záleží na konkrétním případě, tj. o jaký automobil se jedná, jakého je stáří a hodnoty. Toto posouzení je plně v kompetenci soudního exekutora. Nadto je třeba uvést, že obdobně jako v předchozím paragrafu jsou zákonem stanovené výjimky, za kterých se § 67 odst. 1 ex. řádu nepoužije. S ohledem na exekuci prodejem motorového vozidla se jedná zejména o soupis podle § 327a o.s.ř., z čehož vyplývá, že daná právní úprava by na motorová vozidla dopadat neměla.

V případě, že při samotném zajištění soudní exekutor dojde k závěru, že povinnému by vznikla ztrátou vozidla nepřiměřená újma, může jej ze soupisu vyškrtnout. Jedná se zejména o osoby důchodového věku žijící v místech se špatnou dopravní obslužností nebo o osoby invalidní, pro něž by ztráta vozidla představovalane-přiměřené komplikace. Za tím účelem by měl soudní exekutor, dle názoru autora, zajistit kladné stanovisko oprávněného v souladu s ust. § 326 odst. 10 o.s.ř.²⁴

Závěr

Exekuce prodejem motorových vozidel představuje v současné exekuční praxi účinný nástroj vymáhání, zejména tam, kde tradiční způsoby provedení exekuce narážejí na své praktické limity. Její efektivita však závisí na rychlém a hospodárném postupu soudního exekutora, správném využití dostupných informací a vhodném procesním řešení konkrétních skutkových okolností. Při systematickém a uvážlivém postupu tak může zajištění a případné zpeněžení motorového vozidla významně přispět k naplnění účelu exekučního řízení i k posílení reálné vymahatelnosti práva.

Článek online si přečtete zde:

Statistika Exekutorského úřadu Praha – východ, JUDr. Ivo Erberta:

Praktickou účinnost uvedeného postupu dokládají i interní statistická data z exekuční praxe za období od dubna 2023 do srpna 2026. V uvedeném období bylo do soupisu pojato 518 motorových vozidel, na která byla zároveň pohledávka alespoň částečně vymožena, (z toho 114 v režimu inhibitoria) a celkově bylo vymoženo přibližně 29,4 mil. Kč. V přepočtu tak na jedno sepsané vozidlo z uvedených 518 kusů připadá průměrný výtěžek zhruba 57 tis. Kč. Podstatné přitom je, že rozhodující část vymoženého plnění nebyla dosažena až samotnou dražbou, ale již před ní: přibližně 16,6 mil. Kč bylo uhrazeno dobrovolně u běžně sepsaných vozidel a dalších asi 8 mil. Kč u vozidel v inhibitoriu. Dražbami bylo vymoženo přibližně 4,8 mil. Kč. Statistika tak potvrzuje praktickou zkušenost, že soupis a zajištění motorového vozidla často působí především jako účinný motivační impuls k úhradě dluhu nebo k dohodě o jeho řešení, aniž by bylo vždy nutné přistoupit k samotnému zpeněžení vozidla. Prodej motorových vozidel může být pro exekutorský úřad užitečným a prakticky využitelným nástrojem.

²⁴ MOLÁK, S., KREJSTA, J., JAROŠ, V., KOCINEC, J., KÜHN, Z., ŠTIKA, M., TOMAN, A., VACULÍK, L., WOLFOVÁ, J. *Zákon o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2023. 1404 stran, s. 672-674.

text: Mgr. Olga Černá

Insolvenční záměry na Portálu dražeb: projekt se zabydlel v praxi

Když Exekutorská komora ČR ve spolupráci s Ministerstvem spravedlnosti spustila na Portálu dražeb novou sekci Insolvenční záměry, cílem bylo vytvořit jedno důvěryhodné a veřejně dostupné místo, kde mohou insolvenční správci zveřejňovat informace o připravovaném zpeněžení majetku. Dnes už máme dostatek dat na první větší bilanci. A ta ukazuje, že si novinka své místo v praxi postupně nachází.

Přes 1 100 zveřejněných záměrů

Možnost zveřejňovat insolvenční záměry byla nabídnuta přibližně 750 insolvenčním správcům. Aktivně ji dosud využilo **220 správců, kteří dohromady vložili 1 161 insolvenčních záměrů.**

Ještě zajímavější než samotný počet zapojených správců je skutečnost, že systém používají opakovaně. Z 220 aktivních správců jich vložilo **záměr více než jednou 142** a 25 kanceláří již zveřejnilo deset a více záměrů. To ukazuje, že pro část insolvenčních správců se Portál dražeb nestal jednorázově vyzkoušenou službou, ale nástrojem, který používají opakovaně při své běžné práci.

Prostor pro další růst je přitom stále značný. Velká část oslovených insolvenčních správců možnost zveřejňování dosud nevyužila. Jedním z dalších úkolů projektu proto bude ukázat jim nejen způsob fungování systému, ale především praktický přínos, který může zveřejnění záměru přinést.

Záměr musí být především vidět

Jedním z hlavních důvodů, proč Insolvenční záměry vznikly právě na Portálu dražeb, je jeho již vybudovaná návštěvnost a komunita lidí, kteří na web přicházejí cíleně hledat majetek k prodeji.

Data Google Analytics ukazují, že zájem o samotnou sekci insolvenčních záměrů postupně roste. **Od začátku roku 2026 zaznamenala více než 8 100 zobrazení a navštívilo ji téměř 1 650 aktivních**

uživatelů. Jen v srpnu bylo zaznamenáno 2 815 zobrazení stránky při 599 aktivních uživatelích. Jeden uživatel si přitom sekci v průměru zobrazil 4,7krát.

Pozitivní je také vývoj návštěvnosti. Zatímco v červnu zaznamenala sekce 2 209 zobrazení, v červenci to bylo 2 521 a v srpnu již 2 815. **Během pouhých dvou měsíců, navíc v době dovolených a prázdnin, tak počet zobrazení vzrostl o více než 27 %.** Průměrná doba zapojení uživatelů se navíc pohybuje kolem čtyř minut, což naznačuje, že návštěvníci na stránku nepřicházejí pouze letmo, ale zveřejněné nabídky skutečně procházejí.

Také Portál dražeb jako celek vykazuje stabilně vysokou návštěvnost. V období od června do srpna zaznamenával každý měsíc více než **320 tisíc zobrazení** a pohybovalo se na něm přibližně **18 až 19 tisíc aktivních uživatelů.** V srpnu návštěvnost dosáhla téměř **379 tisíc zobrazení a 19,3 tisíce aktivních uživatelů,** kteří na portálu strávili v průměru sedm minut aktivního času. Samotný přehled připravovaných dražeb navštívilo každý měsíc kolem **14 tisíc aktivních uživatelů.**

Pro insolvenčního správce je podstatné právě propojení obou světů. Nemusí budovat nové místo, kam bude zájemce o majetek teprve přivádět. Záměr zveřejňuje na zavedeném portálu, kam již přicházejí lidé s konkrétním zájmem o koupi nemovitostí, movitých věcí a dalšího majetku.

Systém se mění podle zkušeností správců

Od spuštění Insolvenčních záměrů nezůstal systém beze změny. Portál dražeb průběžně sbírá zkušenosti insolvenčních správců a podle jejich připomínek upravuje jednotlivé funkce i způsob práce se záměrem. Cílem je, aby zveřejnění představovalo pro kancelář co nejmenší administrativní zátěž a současně poskytl dostatek informací veřejnosti i insolvenčnímu soudu.

Součástí systému je také historie zveřejněného záměru a možnost vytvořit protokol dokládající jeho publikaci. Pokud se následně správce rozhodne pro elektronickou dražbu, může záměr přímo na Portálu dražeb převést do dražby a vybrat soudního exekutora, kterému je informace o této volbě automaticky předána.

Praktickou zkušenost s fungováním systému má například Miloš Lenger z insolvenční is.cz, který jako asistent insolvenčního správce pracuje se záměry pro společnou kancelář čtyř insolvenčních správců. K využívání Portálu dražeb je podle jeho slov přivedlo Ministerstvo spravedlnosti na školení v roce 2025. Dnes zde podle potřeby zveřejňují záměry pro všechny čtyři správce. *„Začátky byly o seznámení se systémem a ne všechno fungovalo podle našich představ. Po uložení několika záměrů se ale člověk naučí v programu pracovat a dnes je zadání poměrně rychlé, jednoduché a časově nenáročné. Pokud se objevil problém, vždy se jej podařilo vyřešit ve spolupráci s technickou podporou. Přiznávám, že po prvních zkušenostech jsem byl k využívání Portálu poměrně skeptický, po několika měsících aktivního používání ale převládá spokojenost a nemám problém Portál doporučit i ostatním insolvenčním správcům.“*

Za další výhodu považuje již vybudované publikum Portálu dražeb. Vzhledem k tomu, že jej dlouhodobě využívají soudní exekutoři, předpokládá, že nabídky zde sleduje také stabilní okruh investorů a dalších zájemců o nabízený majetek.

Projekt má podporu Ministerstva spravedlnosti

Význam zveřejňování insolvenčních záměrů na Portálu dražeb potvrzuje také Ministerstvo spravedlnosti, které projekt podporuje zejména s ohledem na transparentnost zpeněžování majetku v insolvenčních řízeních.

Další krok? Zapojit více správců

Dosavadních 1 161 zveřejněných záměrů ukazuje, že systém v praxi funguje. Současně ale čísla ukazují i jeho další potenciál. Aktivně jej zatím využívá jen část insolvenčních správců.

Cílem pro další období proto není pouze zvyšovat počet zveřejněných záměrů, ale především rozšířit okruh kancelářů, které budou tuto možnost využívat pravidelně. Čím více relevantních nabídek se na jednom místě soustředí, tím zajímavější bude Portál dražeb pro zájemce o majetek – a tím větší dosah může nabídnout jednotlivým insolvenčním správcům.

Insolvenční záměry tak mají ambici být nejen technickou funkcí Portálu dražeb, ale především praktickým nástrojem pro transparentnější a efektivnější zpeněžování majetku v insolvencích.

Projekt má podporu Ministerstva spravedlnosti, neboť prostřednictvím zveřejňování insolvenčních záměrů na důvěryhodné platformě se širokým dosahem a díky nástrojům pro automatizované plnění informačních povinností insolvenčních správců přispívá ke zvyšování transparentnosti zpeněžování majetku v insolvenčních řízeních v České republice.

text: Mgr. Vladimíra Medková, Okresní soud v Liberci,
a prof. JUDr. Karel Marek, CSc., UNOB Brno

O kontraktu kontroly a využitelnosti v exekuční činnosti

Cílem příspěvku je pojednat o smlouvě o kontrolní činnosti a posoudit, zda ji lze využít jako instrument v exekuční činnosti, zejména při zpeněžování movitých věcí exekutorem; přitom se pokusit též vymezit jaké limity a pozitivní přínosy takového využití.

Různorodost prováděných činností a věcí přináší široké možnosti při využití Smlouvy o kontrolní činnosti podle občanského zákoníku, tj. zákona č. 89/2012 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Účastníky tohoto smluvního vztahu jsou objednatel, který kontrolní činnost objednává, a kontrolor, který ji vykonává. Kontrolor se touto smlouvou zavazuje zjistit nestranně stav určité věci nebo ověřit výsledek určité činnosti a vydat o tom kontrolní osvědčení. Objednatel určí předmět, způsob a čas kontroly a zavazuje se zaplatit kontrolorovi odměnu. K ujednání, jímž se kontrolorovi ukládá povinnost, jež by mohla ovlivnit nestrannost kontroly nebo správnost kontrolního osvědčení, se nepřihlíží.

K vývoji právní úpravy smlouvy o kontrolní činnosti

Smlouva o kontrolní činnosti jako smluvní typ byla dříve upravena v Zákoníku mezinárodního obchodu a posléze v obchodním zákoníku.¹ Ve Slovenské republice je i v současné době upravena v obchodním zákoníku.² Dnes je v České republice tato právní úprava obsažena v § 2652-2661 občanského zákoníku. Lze předpokládat, že kontrolorem (dříve definovaným jako vykonavatelem kontroly) bude začasť podnikatel s příslušným předmětem činnosti.

Základní ustanovení

Podle základního ustanovení tohoto smluvního typu se podle smlouvy o kontrolní činnosti v českém občanském zákoníku kontrolor zavazuje zjistit nestranně stav určité věci nebo ověřit výsledek určité činnosti a vydat o tom kontrolní osvědčení a objednatel se zavazuje zaplatit mu odměnu. Podstatné náležitosti smlouvy tvoří:

- závazek kontrolora k nestrannému zjištění stavu určité věci nebo ověření výsledku určité činnosti,
- závazek kontrolora k vydání kontrolního osvědčení o tomto zjištění nebo ověření,
- závazek objednatele k zaplacení odměny kontrolorovi.

Nejde o subtyp smlouvy o příkazu ani smlouvy o dílo. Nejde o obstarání záležitosti ani o vytvoření díla. Tato specifická smlouva slouží ke zjištění objektivního stavu.

Nejedná se přitom jen o případné ověření množství nebo jakosti zboží, může být sjednána jakákoliv kontrolní činnost (např. kontrola vedení účetnictví, evidence majetku, hospodaření řízených organizací či jednotek, postupů při zadávání zakázek, provádění údržby, do držování právních nebo interních předpisů při činnosti kontrolované osoby nebo organizační jednotky, správnosti nakládání se svěřenými hodnotami; může jít však také např. o provádění revizí elektroinstalací, zkoušek před převzetím stavebních objektů a technologických zařízení, pevnostní zkoušky konstrukcí, zkoušky výtahů a zvedacích zařízení, těsnostní zkoušky potrubí apod.).³ Velmi často se této smlouvy využívá ve výstavbě. Může se jí využívat i v exekuční praxi.

¹ Blíže viz např. Marek, K.: Smluvní obchodní právo, Kontrakty, Masarykova univerzita, Brno, 2008, 4. vydání, s.299-304

² Viz Mamojka, M. a kol.: Obchodné právo II, C. H. Beck, Bratislava, 2023, s.532-544; Lukáčka, P. a kol.: Obchodné právo, Komentár, C. H. Beck, Praha, 2025, komentár k ustanovením § 591-600 obchod. zák., s.1591-1602

³ K demonstrativnímu výčtu viz Kindl, M., Rozehnal, A. a kol.: Občanský zákoník, Praktický komentář, A. Čeněk, Plzeň, 2019, S. 638; Ke kontrolním prohlídkám viz např. Janku, M., Marek, K.: Soukromé a veřejné stavební právo s přihlédnutím k novému stavebnímu zákonu, V. Klemm, Brno, 2023, s.96

Nestranný způsob kontroly

K případnému ujednání, jímž se kontrolorovi ukládá povinnost, jež by mohla ovlivnit nestrannost kontroly nebo správnost kontrolního osvědčení, se nepřihlíží. Kontrolor provede kontrolu s odbornou péčí podle stanoveného způsobu kontroly, doby, místa a rozsahu kontroly, se zřetelem i ke stavu, v jakém se předmět kontroly nacházel v době jejího provádění. Zjištěný stav popíše v kontrolním osvědčení.

Kontrolní osvědčení může být různého dohodnutého druhu nebo druhu stanoveného zvláštními předpisy; může se např. jednat o osvědčení o jakosti a kompletnosti (potvrzující kvalitativní ukazatele zboží a osvědčující, že zboží obsahuje stanovená příslušenství), o atest (osvědčující zvláštní vlastnosti zboží), mj. i o revizní zprávy (kterými se ve stanovených obdobích potvrzuje provozuschopnost zařízení odpovídající právním předpisům, závazným technickým předpisům a normám) apod. Kontrolní osvědčení může být mj. vypracováno i před kontrolními prohlídkami. Kontrolní osvědčení může být mj. jedním z dokumentů při platbách s využitím dokumentárních akreditivů i při sjednání dokumentárních inkas. Může být též dohodnuto, že toto osvědčení bude přílohou dodacího listu, zjišťovacího protokolu apod. Dále se v praxi může sjednávat mj. i osvědčení při zjišťování stavu zásilky či kvality provedeného díla. (Výčet příkladů jen naznačuje široké možnosti realizace smlouvy.) Neplatnost ujednání smluvního vztahu není vázána až na přímé ovlivnění nestrannosti, ale stačí pouhá možnost takového ovlivnění. Charakteristickým rysem této smlouvy je totiž právě nestrannost.

Kvalita, rozsah, způsob, doba a místo kontroly

Kontrolor provede kontrolu v rozsahu a způsobem obvyklým při obdobných kontrolách. Má se za to, že kontrola má být provedena bez zbytečného odkladu v místě, kde se předmět kontroly nachází. Objednatel oznámí kontrolorovi včas, kde se má kontrola uskutečnit. Objednatel poskytne kontrolorovi součinnost nutnou k provedení kontroly, zejména mu umožní potřebný přístup k předmětu kontroly. Mezi ostatní části smlouvy bude tedy zpravidla patřit způsob kontroly (zajišťující nestrannost), doba, místo a rozsah, jakož i popsání stavu předmětu kontroly. Kontrolor musí kontrolní činnost nestranně provést; nestranné provedení znamená, že výsledky kontroly také nesmí v kontrolním osvědčení nijak zkreslit, zatajit nebo

jinak změnit. Podrobnosti týkající se způsobu a rozsahu kontroly by měly být sjednány ve smlouvě. Toto řešení lze jen doporučit. Avšak pokud by tomu tak nebylo, bude se provádět výše popsaným postupem - v rozsahu a způsobem obvyklým při obdobných kontrolách.

Úplata a náklady

Právo kontrolora na odměnu vzniká provedením kontroly a vydáním kontrolního osvědčení. Společně s právem na odměnu vzniká kontrolorovi i právo na náhradu nákladů, které při provedení kontroly účelně vynaložil, ledaže z povahy těchto nákladů vyplývá, že jsou v odměně již zahrnuty. Kontrolor má nárok na úplatu po splnění povinnosti provést kontrolu a vydat kontrolní osvědčení. Není-li úplata smluvně, je objednatel povinen zaplatit úplatu obvyklou v době uzavření smlouvy se zřetelem k předmětu, rozsahu, způsobu a místu kontroly.

Vztah ke třetím osobám, vady kontroly, náhrada škody

Provedení kontroly se nedotýká právních poměrů mezi objednatelem a jinými osobami, zejména osobami, jímž je určen nebo od nichž pochází předmět kontroly. Provedení kontroly je vztahem mezi dvěma subjekty a nedotýká se jiných právních vztahů. Kontrolní osvědčení vystavené kontrolorem vůči objednateli kontroly, jehož stejnopis může být předán např. prodávajícímu zboží, nemůže nahradit oznámení vad kupujícím, nemůže obecně nahradit ani prohlídky zboží kupujícím. Jestliže kontrolor neprovedl kontrolu řádně, nevznikají mu nároky na odměnu, resp. na nutné a účelně vynaložené náklady, a objednatel může po uplynutí doby stanovené pro provedení kontroly od smlouvy odstoupit. Objednatel pak může postupovat podle ustanovení upravujících odpovědnost za škodu, případně uplatnit smluvní pokutu, byla-li sjednána.

Kontrolor je povinen nahradit škodu způsobenou porušením povinnosti provést řádně kontrolu, jen pokud tato škoda nemůže být nahrazena uplatněním nároku objednatele vůči osobě odpovědné za vadné plnění, jež je předmětem kontroly. Prvotní je vždy náhrada škody odpovědné osoby; odpovědnost kontrolora je až druhotná. Kontrolor nahradí škodu způsobenou porušením povinnosti provést kontrolu řádně v tom rozsahu, v jakém objednatel nemůže účinně dosáhnout náhrady uplatněním práva z vadné-

ho plnění vůči tomu, kdo plnil kontrolovaný předmět. Kontrolor povinnost k náhradě škody nemá, opomenuli objednatel vymáhat své právo vůči třetí osobě včas, nebo nemůže-li je vymáhat vzhledem k tomu, co s třetí osobou ujednal - viz ustanovení § 2660 odst. 1 občanského zákoníku. Omezení podle § 2660 odst. 1 neplatí, ujistil-li kontrolor objednatele, že bez ohledu na rozsah a způsob kontroly zjistí všechny vady, nebo ujistil-li objednatele, že kontrolní osvědčení je úplné a správné.

Půjde-li o případy, kdy je kontrolor povinen nahradit škodu způsobenou porušením povinnosti provést řádně kontrolu, přecházejí na něho zaplacením této náhrady nároky, které má objednatel vůči osobě odpovědné za vadné plnění předmětu kontroly tak, jako by mu byly tyto nároky postoupeny. Jedná se o případ zákonné cese (postoupení). I při realizaci tohoto smluvního typu je třeba věnovat pozornost konkrétnímu smluvnímu ujednání.

Rovněž vzhledem ke stručnosti právní úpravy lze jen doporučit, tak jako i u jiných smluvních typů, vydání příslušných obchodních podmínek a usnadňovat kontraktaci smluvním odkazem na tyto podmínky (v obchodních podmínkách je možno také mj. stanovit i otázky placení, případně fakturování, splatnosti faktur, splatnosti úroků atp.).

Možnosti a limity využití smlouvy o kontrolní činnosti v exekuční činnosti

Jádrem tohoto smluvního typu je **nestranné odborné zjištění stavu věci nebo výsledku činnosti**, což zní atraktivně i pro exekuční praxi. Nabízí se otázka, zda a v jakém rozsahu může exekutor využít v rámci své exekuční činnosti právě tento smluvní typ. Při zpeněžování movitých věcí, zejména vozidel, strojů nebo technicky složitějších zařízení, se exekutor může dostat do situace, kdy potřebuje objektivizovat faktický stav věci nebo poskytnout dražitelům přesnější informaci o předmětu dražby, zejména tam, kde nedochází na znalecké posouzení, to je oblast pro uplatnění smlouvy.

Provedení kontroly se samo o sobě nedotýká právních poměrů mezi objednatelem a jinými osobami.⁴ Kontrolní osvědčení nenahrazuje rozhodovací činnost či jiné úkony soudního exekutora, nenaplní ani procesní práva účastníků. Jde pouze o odborný informativní výstup, který může mít podpůrný význam pro exekuci a její úspěšnost. Nejde o závazný právní podklad, není možné ani vhodné jej takto prezentovat vůči účastníkům a dalším subjektům zúčastněným na exekuci. Dobrým příkladem může být využití osvědčení jako dalšího z informativních podkladů poskytovaných zájemcům o dražbu vozu. V takové situaci může externí kontrolor ověřit například VIN, shodu údajů v dokladech s fyzickým stavem vozidla, zjevná poškození či známky provozuschopnosti. K činnosti kontrolora by měly být poskytnuty jen anonymizované údaje bez vlastníka či provozovatele, ale sloužící k identifikaci a popisu stavu vozidla.⁵ Z hlediska smysuplnosti využití lze doporučit, aby v kontrolním osvědčení bylo vždy výslovně uvedeno, které údaje byly ověřeny, z jakých dokladů a jaký rozsah kontroly byl proveden. V dražební vyhlášce je žádoucí uvést, že zájemcům je k dispozici kontrolní osvědčení, které představuje informativní odborný podklad o stavu vozidla zjištěném v uvedeném rozsahu ke dni kontroly. Nenahrazuje však zákonné úkony soudního exekutora, znalecký posudek ani právní garanci bezvadnosti či budoucí provozuschopnosti vozidla⁶. Stále jsme v situaci, kdy soudní exekutor draží věc povinného, nelze na něj přenášet odpovědnost za stav dražené věci, ale je obezřetné myslet na to, jaké nové aspekty odpovědnosti by mohlo přinést zapojení kontrolního osvědčení.⁷

Koncipování obsahu smlouvy se dá přiblížit dobře na tom, jaké výstupy a jaké odůvodnění bychom si představili při práci znalce, byť má jít jen o podpůrný výstup a jakou spolupráci i její zabezpečení například se správcem dat elektronického systému exekučních spisů.

Vždy by měl soudní exekutor uvážit, zda zapojení externího kontrolora bude účelné a hospodárné z hlediska veřejného zájmu na provedení exekuce, jaké jsou nezbytné potřebné údaje k jeho činnosti, zda je

⁴ K tomu § 2658 obč. zák.

⁵ Postup by vyhovoval i ust. § 5 písm. b) z.č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů.

⁶ Příklad formulace v dražební vyhlášce: „Dražitelům je přiloženo kontrolní osvědčení o předmětu dražby. Osvědčení je odborným podkladem vyhotoveným nezávislým kontrolorem ke dni kontroly, a to pouze v rozsahu a omezením v něm uvedeném. Neobsahuje záruku úplného technického stavu ani vyloučení vad, které nebyly při sjednaném způsobu a době kontroly zjištělné. Dražitelé jsou povinni se seznámit s úplným zněním osvědčení, jeho výhradami a omezeními a posoudit stav předmětu dražby vlastní úvahou a tam, kde je to umožněno, na základě vlastní prohlídky předmětu dražby.“

⁷ Obdobně popis dražené věci je již na soudním exekutorovi, například zavádějící či zjevně klamný popis soudním exekutorem by již odpovědnost za případnou škodu mohl přinášet.

dostatečně smluvně zajištěna povinnost mlčenlivosti a bezpečnosti dat (kontrolora i případných jeho zaměstnanců či subdodavatelů) a vyloučeno přímé seznamování se s obsahem exekučního spisu, vymezen rozsah kontroly a odpovědnost kontrolora.

Povinnost mlčenlivosti a bezpečnost dat

Povinnost mlčenlivosti soudního exekutora je vymezena široce, na to je třeba při sjednávání smlouvy důsledně pamatovat⁸, stejně jako na další povinnosti stanovené k ochraně dat při nakládání s nimi, zejména z.č. 110/2019 Sb. o ochraně osobních údajů a v Nařízení EU 2016/679 (GDPR).

Podle § 31 odst. 1 exekučního řádu, z.č. 120/2001 Sb., dále jen e.ř., je exekutor povinen zachovávat mlčenlivost o všech skutečnostech, o nichž se dozvěděl při provádění exekuční nebo další činnosti. Tato povinnost se vztahuje i na jeho zaměstnance a další osoby vymezené zákonem dle odst. 9 ustanovení. Exekuční řád v § 31 odst. 4 e.ř.⁹ výslovně řeší vztah exekutora k jeho zaměstnanci, kterého pověřuje jednotlivými úkony. U externí třetí osoby však takto výslovnou úpravu nenalzáme. O to více je třeba trvat na tom, aby byla třetí osobě předávána pouze data v anonymizovaném či v minimálním nezbytném rozsahu a aby smlouva obsahovala přísnou povinnost mlčenlivosti, zákaz dalšího poskytování údajů a povinnost bezpečného nakládání s dokumentací a fotodokumentací. Při úvaze o rozsahu informací pro kontrolora by bylo možné vycházet z toho, že i dražitelům dražební vyhláška poskytuje a musí poskytovat určitý rozsah informací o předmětu dražby.

Obdobnou míru obezřetnosti (pokud jde o nutnost předávání dat, odpovědnost za jejich zpracování a mlčenlivost) vyžadují také smlouvy exekutorů se správci systémů elektronických spisů. Ty obvykle zahrnují pravidla o zpracování osobních údajů dle čl. 28 GDPR (Nařízení EU 2016/679), bezpečnostní a auditivní pravidla dle čl. 32 GDPR, přísnou povinnost mlčenlivosti navazující na § 31 ex. řádu a omezení přístupu k vedeným spisům na minimum. Zahrnutí do kontrolní smlouvy v obdobném rozsahu lze jen doporučit.

Odpovědnost kontrolora

Zvláštní úprava odpovědnosti kontrolora je obsažena v citovaném § 2659 a 2660 občanského zákoníku. Podle § 2652 občanského zákoníku se kontrolor zavazuje nestranně zjistit stav věci a vydat kontrolní osvědčení. Kontrolu musí provést s odbornou péčí a zjištěný stav popsat v osvědčení (§ 2653). Podle § 2652 odst. 2 o. z.: k ujednání, které by mohlo ovlivnit nestrannost kontroly nebo správnost osvědčení, se nepřihlíží. Pokyn exekutora typu „nezjišťujte závady“ nebo „uvedte, že vozidlo je bez vad“ proto nemůže kontrolora zbavit jeho vlastní odpovědnosti.

Protože kontrolor má provést kontrolu řádně tak, aby mu vznikl nárok na odměnu a náhradu nákladů, je zde záruka toho, že právě až s takovou řádnou kontrolou bude soudní exekutor tyto nároky spojovat. Současně soudní exekutor nemůže dosáhnout náhrady na povinném jako vlastníku předmětu kontroly, žádný takový soukromoprávní vztah mezi exekutorem a povinným zde není.¹⁰ O to více bude mít kontrolor zájem na provedení řádné kontroly. Ve smlouvě odpovědnost kontrolora mohou podporovat ujednání o požadavku odborné péče dle doložené kvalifikace, požadavek na předložení pojištění odpovědnosti, úprava obsahu kontrolního osvědčení, rozsahu kontroly a lhůt úkonů či sjednání povinnosti výslovně uvést omezení kontroly (na co nemohla a z jakých důvodů reagovat), specifikace odpovědnosti za neúplné nebo nepravdivé osvědčení, za porušení mlčenlivosti, či zachování bezpečnosti dat, a to i za pomoci smluvní pokuty nevylučující odpovědnost z náhrady škody. Užitečná je pak i úprava součinnosti k řešení bezpečnostních incidentů či řešení nedostatků osvědčení s následky porušení takové smluvní povinnosti.

Jestliže osvědčení obsahovalo neúplnou či chybnou odbornou informaci, může být vedle smluvní odpovědnosti vůči objednateli významný také § 2950 občanského zákoníku: odborník odpovídá za škodu způsobenou neúplnou nebo nesprávnou placenou odbornou informací. Vůči kontrolorovi lze uvažovat například nároky dražitelů tam, kde osvědčení bylo výslovně určeno dražitelům a mělo být podkladem jejich rozhodnutí, bylo jim zpřístupněno před dražbou, vydražitel na ně při nabídce skutečně a rozumně

⁸ MOLÁK, S., KREJSTA, J., JAROŠ, V., KOCINEC, J., KÜHN, Z., ŠTIKA, M., TOMAN, A., VACULÍK, L., WOLFOVÁ, J. *Exekuční řád. Komentář*. [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2026-7-28]. ASPI_ID KO120_p12001CZ. Dostupné z: www.aspi.cz. ISSN 2336-517X k ust. § 31 odst. 1 ex. řádu v porovnání s mlčenlivostí notářů.

⁹ Dle § 31 odst. 4 ex. řádu: Exekutor nemá povinnost mlčenlivosti ve vztahu ke svému zaměstnanci, kterého pověřuje provedením jednotlivých úkonů podle zákona, pokud je tato osoba povinna sama povinnost mlčenlivosti zachovávat. Dle odst. 8 se pak povinnost mlčenlivost jako u exekutora vztahuje i na jeho zaměstnance.

¹⁰ K rozsahu podřazení k exekuční činnosti například 33 Cdo 5127/2007.

spoléhal, kontrolor pochybil v rozsahu sjednané prohlídky a závada existovala již při kontrole.

Ošetřením odpovědnosti kontrolora ani odpovědnost kontrolora vůči exekutorovi jako objednateli však není dotčena případná odpovědnost samotného exekutora vůči třetím osobám.

Odpovědnost soudního exekutora

Užití kontrolního osvědčení jako nezávazného podkladu například dražby movitých věcí je užitím v souvislosti s exekuční činností¹¹, spadalo by pod zvláštní úpravu zákonné odpovědnosti exekutora dle § 32 odst. 1 ex. řádu, podle něhož soudní exekutor odpovídá za újmu vzniklou v souvislosti s činností upravenou exekučním řádem.¹² Je třeba připomenout, že v návaznosti na § 2894 odst. 2 obč. zák. se jedná o odpovědnost za majetkovou újmu s náhradou škody i nemajetkovou ve formě zadostiučinění, že pro ust. § 57 ex. řádu se uplatní finanční odškodnění, že v souladu s § 2895 obč. zák. jde o odpovědnost objektivní s možností liberace dle § 32 odst. 2 ex. řádu. Dle něj se exekutor odpovědnosti zproští, prokáže-li, že újmu nemohlo být zabráněno ani při vynaložení veškerého úsilí, které lze na něm požadovat.¹³ Odpovědnost soudního exekutora je samostatnou a přímou odpovědností, a to i v případě, že činnost spadá pod § 4 z.č. 82/1998 Sb. v návaznosti na § 32 odst. 3 ex. řádu, neboť soudní exekutor odpovídá vedle státu, poškozený se na něj může přímo obracet.¹⁴ Při exekuci musí přitom soudní exekutor postupovat rychle a účelně, ale zároveň chránit práva účastníků i dotčených třetích osob (§ 46 odst. 1 exekučního řádu).

Soudní exekutor dle § 32 odst. 1 ex. řádu odpovídá i za činnost svých zaměstnanců, odpovědnost za činnost třetích osob jako těch, které ke své činnosti použije, tedy i kontrolora, by vyplývala z ust. § 2914 občanského zákoníku: ten, kdo při své činnosti použije zmocněnce, zaměstnance nebo jiného pomocníka, nahradí škodu jím způsobenou stejně, jako by ji způsobil sám; jde-li však o osobu, která se zavázala vykonat činnost samostatně, posuzuje se její odpovědnost odlišně, přičemž ten, kdo ji použil, může ručit

za škodu při nepečlivém výběru nebo nedostatečném dohledu.

Odpovědnost při aplikaci ust. § 2914 obč. zák.

Výklad ustanovení § 2914 obč. zák. nalézáme v rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 22. 3. 2022, sp. zn. 25 Cdo 1221/2020. Ten řešil obecně významnou otázku, kdo odpovídá za újmu, jestliže hlavní osoba použije k plnění jinou osobu. Judikát by tak měl dopadat i na hodnocení odpovědnosti exekutora a kontrolora, když právě jeho by v souvislosti se svou exekuční činností exekutor použil. V příkladu odpovědnosti exekutora vůči dražitelům by se jednalo o odpovědnost exekutora nastupující ze zákona dle ust. § 32 ex. řádu (zvláštní úprava) ve spojení s § 2914 obč. zák. (možnost přičítání odpovědnosti kontrolorovi či exekutorovi).

Podle judikátu je nutno rozlišovat činnost nesamostatného pomocníka konajícího podle pokynů hlavní osoby, pod její odpovídající kontrolou a v podřízeném postavení. Za škodu pak odpovídá hlavní osoba, byť podle konkrétních poměrů nemusí být vyloučena ani přímá odpovědnost pomocníka. Naopak u samostatného pomocníka, který se činnosti zavázal vykonávat samostatně, vlastním jménem a na vlastní riziko, je primární odpovědnost pomocníka, hlavní osoba za něj však ručí, jestliže jej nepečlivě vybrala nebo na něj nedostatečně dohlížela. Soud má zjišťovat skutečné fungování vztahu, kdo určoval metodu práce, dával závazné pokyny, kontroloval provedení a nesl riziko odborného výsledku.

Nezávislý odborný kontrolor bude zpravidla samostatným pomocníkem ve smyslu § 2914 věty druhé o. z., neboť sám určuje odbornou metodu prohlídky, odpovídá za správnost odborných zjištění, jedná vlastním jménem a na vlastní odborné riziko, exekutor může vymezit účel, rozsah, termín kontroly a zpřístupnění předmětu kontroly, ale nemůže legitimně určovat odborný závěr. To podporuje i § 2652 odst. 2 obč. zák.

Podle rozsudku 25 Cdo 1221/2020 by soud hodnotil, zda exekutor vybral osobu s odpovídající odborností a oprávněním, jasně vymezil rozsah kontroly, zajistil

¹¹ K rozsahu činnosti související s exekuční například 33 Cdo 5185/2008.

¹² Podrobně Kasíková, M. a kol. Exekuční řád. Komentář. 5. vydání. Praha: C. H. Beck, 2022, 1366 s., k ust. § 32 ex. řádu. Pozor jen v části judikatura na citaci usnesení IV. ÚS 112/04, kdy usnesení se netýkalo odpovědnosti soudního exekutora, ale obnovy dědického řízení a citovaný text se nachází jako oponentní stanovisko v nálezu IV. ÚS 630/03 a v nepřijaté argumentaci odvolacího soudu ve věci 25 Cdo 970/2006.

¹³ K potřebě vynaložit veškerou možnou objektivní péči i při škodě způsobené lidským jednáním tak, aby se jednalo o objektivně nikoliv jen daným subjektem neodvratitelnou škodu Rc 24/1970, Rc 3/1984.

¹⁴ K tomu NS 25 Cdo 970/2006.

přístup kontrolora k vozidlu a podkladům, nepřehlédl zjevné rozpory či varovné indicie v osvědčení, osvědčení nezkrátil, neupravil nebo nepoužil zavádějícím způsobem, dražitelům zpřístupnil celý dokument včetně omezení prohlídky a výhrad kontrolora či nevydával osvědčení za bezvýhradnou garanci. Pouhá argumentace, že osvědčení vystavil externí subjekt, a proto za jeho obsah či užití soudní exekutor nenese žádnou odpovědnost, by s vysokou pravděpodobností nemohla uspět.

Samostatná odpovědnost kontrolora by nastupovala a s obranou vynaložením objektivně požadovatelné péče ve smyslu judikátu i liberace dle § 32 odst. 2 ex. řádu by soudní exekutor uspěl tam, kde byl řádně zvolený skutečně nezávislý kontrolor, kvalifikovaný odborník, jehož odborné závěry soudní exekutor neovlivňoval ani neměnil a dražitelům zpřístupnil úplně osvědčení i jeho omezení a kde tak exekutor neměl důvody pochybovat o správnosti osvědčení. Jiná situace by nastala, kdyby kontrolor vykonával činnosti pod významnými pokyny a kontrolou exekutora, například pokud by exekutor určoval nejen rozsah, ale i technické závěry, zakázal uvést vady, vyžadoval „prodejní“ nikoliv odborné formulace nebo osvědčení měnil. Podle logiky rozsudku 25 Cdo 1221/2020 by se posílil závěr o nesamostatném pomocníkovi a odpovědnost exekutora by byla výrazná. Jako nevhodnou variantu postupu soudního exekutora s jeho vlastní odpovědností lze uvést užití bezvadného osvědčení zavádějícím způsobem, například jestliže do dražební prezentace uvedl „vozidlo v perfektním technickém stavu“, ačkoli osvědčení obsahovalo významné výhrady, nebo dražitelům podstatné části zprávy nezpřístupnil. Zde je základ nároku především ve vlastním pochybení exekutora, nikoli v přičítání cizí odborné chyby.

Samozřejmě předpokladem vzniku jakékoliv odpovědnosti zůstává to, že porušením povinnosti vznikla škoda, že zde byla příčinná souvislost mezi porušením povinnosti a škodou a že zde nebyly důvody k liberaci. Kupříkladu zveřejnění či použití osvědčení jako podkladu dražby bylo jednáním v rámci exekuční činnosti, osvědčení či jeho prezentace obsahovaly podstatně nepravdivou či zavádějící informaci o stavu vozidla, informace byla objektivně způsobila ovlivnit nabídku vydražitele a vedla k jím tvrzenému přeplacení, aniž by exekutor právě pro ignorování či prezentování nepravdivé či zavádějící informace prokázal, že škodě nemohl zabránit při veškeré objektivně požadovatelné péči.

Zájem na kontrolní činnosti

Osvědčení nestranného odborníka může okruh zájemců o dražbu, a tedy účinné vydražení zvýšit, při správném výběru kontrolora jde o cenný odborný pohled. To do jisté míry i podporuje obecný zájem na zdárné realizaci exekuce jako vynucení exekučního titulu, kdy zpřesňující odborné informace o předmětu dražby mohou jak ve prospěch oprávněného, tak povinného k zdárnému (úspěšnému) provedení exekuce přispět.

Osvědčení by jistě zvýšilo i obecný zájem na transparentnosti a důvěryhodnosti procesu zpeněžení, když jde o objektivní zjištění stavu před dražbou zejména u movitých věcí, kde soudní exekutor činí odhad ceny a nedochází tak na znalecké ocenění, které zkoumá i stav věci. Osvědčení však nemůže nahrazovat znalecké posouzení tam, kde je ho třeba.

Osvědčení pak může již ve fázi vydání dražební vyhlášky přispět k pravdivému a přesnému popisu skutečného stavu dražené věci. Nepravdivý nebo nepřesný popis

Osvědčení nestranného odborníka může okruh zájemců o dražbu, a tedy účinné vydražení zvýšit.

”

”

skutečného stavu dražené věci v dražební vyhlášce totiž může představovat dle NS 20 Cdo 2840/2017 porušení zákona a vést k zásahu do rozhodnutí o příklepu. Právní význam má nepravdivý či nepřesný popis tehdy, pokud je v příčinné souvislosti s udělením příklepu, tedy pokud by bez tohoto pochybení dražba neproběhla stejným způsobem nebo se stejným výsledkem.¹⁵

Při účelném využití kontraktace jsou i obhajitelné její náklady jako hotové výdaje exekuce¹⁶, zejména tam, kde osvědčení umožnilo zpřesnit informace o předmětu dražby, jeho technický a faktický stav a jeho popis v dražební vyhlášce (osvědčení sloužilo k bezpečnému a hospodárnému zpeněžení), cena přitom byla přiměřená hodnotě věci a nebylo duplikováno to, co mohl soudní exekutor či vykonavatel zjistit či dost dobře u běžné věci popsat sám.

Z judikatury

Ke kontrolní činnosti je vhodné uvést i některé zásadní obecně související judikáty, a to pro předvídatelnost postupu soudů v případech, kdy se uplatní i judikatura starší.

Za osvědčení lze považovat i zpracovaný posudek, a to při dodržení obsahu základního ustanovení tohoto smluvního typu. K základnímu ustanovení tohoto smluvního typu bývá proto uváděn **Nález Ústavního soudu ze dne 23. 9. 2008 sp. zn. Pl. ÚS 11/2008**: Podle názoru Ústavního soudu je posudek o zdravotním stavu souhrnem medicínských a biofyzikálních zjištění, k nimž dospěje posuzující lékař použitím exaktních přírodovědeckých metod.

K základnímu ustanovení bylo uveřejněno i **Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 5. 6. 2017 sp. zn. 32 Cdo 873/2017**: Podstatnou částí smlouvy o kontrolní činnosti (...) je závazek provést nestranně určitou kontrolní činnost, k čemuž se sjednání plnění (...) vymyká návrhem opatření závěrečného vyhodnocení, tedy tzv. doporučující části auditu.

Není-li dohodnuto jinak, pak podle zákona se má za to, že kontrola má být provedena bez zbytečného odkladu. Text zákona uvedením textu „má se za to“ určuje vyvratitelnou domněnku. K tomu byl publikován

Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 24. 3. 2015 sp. zn. 32 Cdo 1174/2014: V rovině procesního práva vyvratitelná domněnka nachází svůj odraz v ustanovení § 133 o.s.ř., které určuje, že dokud není dokázán opak, platí za prokázanou skutečnost, pro kterou je v zákoně stanovena domněnka: pouhá, třebaž i závažná pochybnost o tom, zda existuje skutečnost, které svědčí právní domněnka, nestačí k tomu tato skutečnost - nebyla považována za prokázanou.

K problematice právní domněnky byl i vydán **Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 9. 2017 sp. zn. 9 AS 10/2017**: Ustanovení je formulováno jako vyvratitelná právní domněnka, ta připouští důkaz opaku. Důkazní břemeno vyvracení skutečnosti nese subjekt, který presumovanou skutečnost popírá.

Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 25. 3. 2003 sp. zn. 29 Odo 379/2001 pak řeší porušení smluvní povinnosti takto: Porušení smluvní povinnosti je protiprávním úkonem i ve vztahu k poškozenému, který není účastníkem smlouvy.

Další **Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 27. 3. 2012 sp. zn. 32 Cdo 1558/2010** určuje: Poškozený se může dovolávat (za účelem prokázání protiprávního úkonu) porušení smluvní povinnosti nejen v případě, že je škůdcovým spolukontrahentem (druhou smluvní stranou). K naplnění uvedeného předpokladu postačuje, že je prokázáno, že příslušný subjekt (škůdce) sice porušil povinnost ze smlouvy, kterou uzavřel s jinou osobou než s poškozeným, že však závazek, k jehož porušení došlo, měl dopad do právní sféry poškozeného. Takovému závěru přitom není na překážku ani skutečnost, že smlouva, z níž porušení závazku vzešlo, nebyla (typově, či z obsahového hlediska) smlouvou ve prospěch třetí osoby (smlouvou ve prospěch poškozeného), ale postačuje, že porušení smluvní povinnosti mělo dopad do právní sféry třetí osoby-poškozeného.

Další **Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 24. 10. 2006 sp. zn. 32 Odo 1161/2004** řeší vadné provedení kontroly: Vadným (nikoli řádným) provedením kontroly je rovněž provedení kontroly v jiném rozsahu nebo jiným způsobem, než byl dohodnut, popřípadě než je obvyklý v obdobných kontrolách.

¹⁵ Obdobně NS 21 Cdo 1669/2021, kdy nejde o zjistitelnost vady, ale o nesprávný popis objektivně způsobilý ovlivnit rozhodování dražitele o účasti v dražbě nebo o výši podání. I když šlo v judikátech o dražbu nemovitostí s důsledky v zrušení usnesení o příklepu při užití kontrolního osvědčení u dražené movité věci by nabývaly na významu, stejně tak při pohledu na možnou odpovědnost za škodu.

¹⁶ Dle § 87 odst. 1 ex. řádu lze nahradit prokazatelné hotové výdaje, mělo by se však jednat o účelné vynaložení na provedení exekuce dle § 46 odst. 1 ex. řádu.

Důsledkem vadného provedení kontroly je, že vykonavatel nemá nárok na úplatu a na vynaložené náklady, a to ani částečně.

Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 9. 2. 2016 sp. zn. 23 Cdo 495/2015 je orientován k odpovědnosti za škodu při prodeji zboží: Prodávající odpovídá za škodu vzniklou v důsledku vady zboží, jež byla způsobena tím, že prodávající před přechodem nebezpečí škody na zboží s ním manipuloval, i když se tak stalo v důsledku nesprávného pokynu kupujícího.

K pravdivému popisu dražené věci a významu podkladů pro dražitele

V usnesení Nejvyššího soudu ze dne 1. 9. 2017 sp. zn. 20 Cdo 2840/2017 Nejvyšší soud dovodil, že nepravdivý nebo nepřesný popis skutečného stavu dražené věci v dražební vyhlášce může představovat porušení zákona, je-li v příčinné souvislosti s udělením příklepu. Právně významné je tehdy, pokud by bez tohoto pochybení dražba neproběhla stejným způsobem nebo se stejným výsledkem.

Judikát poukazuje na to, že jakýkoliv odborný podklad, který exekutor použije při popisu dražené věci, musí být věcně správný a nesmí být zavádějící, to by se týkalo i kontrolního osvědčení, byť není závazným podkladem.

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 31. 8. 2021 sp. zn. 21 Cdo 1669/2021 zdůraznilo, že pro posouzení vad dražené věci není rozhodující „zjistitelnost“ vady, ale to, zda jde o vadu nebo nesprávný popis, který je objektivně způsobilý ovlivnit rozhodování dražitele o účasti na dražbě nebo o výši podání.

Je-li osvědčení zpřístupněno dražitelům, musí být zřejmé, co bylo a co nebylo kontrolováno, aby se zamezilo dojmu, že osvědčení garantuje úplný stav věci.

K odhadu ceny movitých věcí a potřebě znalce

V rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 3. 2012 sp. zn. 14 Kse 9/2011 Nejvyšší správní soud uvedl, že pro úvahu, zda je třeba přibrat znalce k odhadu ceny movitých věcí podle § 328 odst. 2 o.s.ř., je rozhodující pouze to, zda jde o jednoduchý případ, v němž postačí znalosti a zkušenosti

exekutora nebo vykonavatele. Nestačí-li, musí být znalec přibrán.

Tento judikát je důležitý pro vymezení hranice mezi odhadem ceny a využitím kontrolní smlouvy. Smlouva o kontrolní činnosti nemá suplovat znalecké ocenění tam, kde zákon nebo povaha věci vyžadují odborné posouzení zejména v rámci ocenění; její přínos však lze spatřovat v objektivním popisu stavu věci.

K ochraně osobních údajů při exekuci

Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 7. 2008 sp. zn. 1 As 36/2008 dovodil, že exekutor poruší pravidla ochrany osobních údajů, jestliže zveřejní listinu související s exekucí obsahující rodné číslo povinného, ačkoli k takovému zveřejnění není zákonný důvod.

Pokud by exekutor chtěl kontrolní osvědčení zpřístupnit dražitelům, nesmí obsahovat údaje, které nejsou nezbytné pro identifikaci a popis dražené věci. Ostatně i činnost kontrolora by neměla být vázána na potřebu získávat osobní údaje účastníků.

K prolomení mlčenlivosti exekutora

Rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 3. 5. 2005 sp. zn. 2 Ko 104/2004 zdůraznil, že povinnost mlčenlivosti exekutora může být vůči jinému zákonem určenému subjektu prolomena v rozsahu stanoveném zákonem a exekutor je povinen poskytnout součinnost.

Tento závěr podporuje obecnou myšlenku, že mlčenlivost není absolutní, ale zároveň ukazuje, že její prolomení vyžaduje jasnou zákonnou oporu. Pro smlouvu o kontrolní činnosti s externí osobou to znamená, že smluvní ujednání samo o sobě nenahradí zákonné prolomení mlčenlivosti a že je třeba opatrnosti a přísného smluvního režimu.

K dopadu kontrolního osvědčení na třetí osoby

Rozsudkem Nejvyššího soudu ze dne 25. 3. 2003 sp. zn. 29 Odo 379/2001 Nejvyšší soud uzavřel, že porušení smluvní povinnosti je protiprávním úkonem i vůči poškozenému, který není účastníkem smlouvy, pokud mělo dopad do jeho právní sféry.

Judikát upozorňuje na to, že i když je smlouva o kontrolní činnosti uzavřena jen mezi exekutorem a kont-

rolorem, její vadné plnění může v určitých případech dopadnout i na dražitele nebo vydražitele, pokud na kontrolní osvědčení rozumně spoléhali.

K odpovědnosti za použití externí osoby

Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 22. 3. 2022 sp. zn. 25 Cdo 1221/2020 rozlišil mezi nesamostatným a samostatným pomocníkem podle §2914 o.z.: Pokud někdo použije samostatného pomocníka, který jedná vlastním jménem a na vlastní riziko, odpovídá tento pomocník sám; ten, kdo jej použil, však může ručit, pokud jej nepečlivě vybral nebo na něj nedostatečně dohlížel. V dané věci šlo o škodu na pozemku třetí osoby (bez smluvního vztahu ke škůdci) způsobené činností provozovatele technických služeb použitého městem.

Exekutor sice nemusí odpovídat za odbornou chybu třetí osoby, ale může nést odpovědnost při nepečlivém výběru nebo nedostatečné kontrole.

Rozsudek Nejvyššího soudu 25 Cdo 970/2006 ze dne 30. 7. 2008 vymezuje odpovědnost exekutora vedle státu, ale také možnosti na rozdíl od státu se z odpovědnosti liberovat dle § 32 odst. 2 ex. řádu. V dané věci exekutor neuspěl s poukazem na banku, protože sám převedl svěřené peníze do rizikovější banky, ač měl pochybnosti o její stabilitě a sledoval jen vyšší výnos.

Analogicky se exekutor nevyváže z odpovědnosti větou „za obsah osvědčení odpovídá kontrolor“, pokud například zvolil zjevně nekompetentního kontrolora, nepřiměřeně omezil rozsah kontroly, neřešil rozpory, výhrady či zjevná varování v osvědčení, osvědčení účelově zkrátil nebo jeho obsah v dražbě nadsadil nebo prezentoval částečný kontrolní závěr jako garanci technického stavu.

Závěrečné poznámky

Význam vhodného smluvního jednání je zřejmý ze široké smluvní volnosti, kterou zákoník dispozitivní úpravou umožňuje, a ze skutečnosti, že dílčí okruhy problémů zákoník neřeší a ponechává je smluvním partnerům. Při kontraktaci je přitom možno vycházet z praktických poznatků. Příznivý průběh obchodních případů (bez nepříznivých důsledků), realizace, event. aplikace právních ustanovení je po našem soudu limitován zejména úrovní právních předpisů, úrovní obsahu smlouvy i kvalitním dokladováním průběhu plnění smlouvy a rychlostí a kvalitou rozhodování sporů.

Z těchto předpokladů k úspěšné realizaci a aplikaci práva přispívá tedy i kvalifikované uzavírání smluv (jasných, srozumitelných, určitých) a dokladování průběhu plnění smlouvy, které je v možnostech subjektů smluv. Rozhodující význam přitom má výběr smluvního partnera a vhodná volba zajišťovacích

***Smlouva o kontrolní činnosti
může být v exekuční praxi
užitečným doplňkovým
nástrojem, zejména při
zpeněžování vozidel a jiných
technicky významnějších
movitých věcí.***

prostředků. Při uzavírání smluv bychom se měli snažit vyvarovat „klasických nedostatků“. Začasté zjišťujeme, že dohody učiněné mezi smluvními stranami nejsou v souladu se zákonem nebo nejsou voleny příliš vhodně. Přestože se může jednat o známé otázky, řada nedostatků se stále opakuje. Připomínáme, že značné procento smluv trpí nedostatkem již při dostatečném určení subjektů. Další neméně důležitou otázkou je používání nevysvětlených pojmů a zkratk. Smluvním stranám lze jen doporučit, aby pojmy použité ve smlouvě (které nejsou pojmy právních předpisů a ani jejich obsah není dán obchodními zvyklostmi) v úvodu smlouvy definovaly; totéž platí o zkratkách. Pro kontraktaci je možné vycházet i z vhodných publikovaných vzorů jednotlivých článků smlouvy, které se upraví podle konkrétního užití.¹⁷

Pro určitou kontrolní činnost je třeba vycházet nejen z právní úpravy smlouvy o kontrolní činnosti, ale i z právní úpravy zvláštní. Demonstrativně lze uvést tuto úpravu např. v zákonu o znalcích, znaleckých kancelářích a zákonu o auditorech.¹⁸

Uskutečňuje se však také jako interní audit bez toho, že by to ukládala zvláštní právní úprava. Takový audit se uskutečňuje z iniciativy subjektu podnikání.¹⁹

Smlouva o kontrolní činnosti může být v exekuční praxi užitečným doplňkovým nástrojem, zejména při zpeněžování vozidel a jiných technicky významnějších movitých věcí. Její hlavní přínos spočívá v možnosti získat nestranné odborné osvědčení o stavu věci, které může zlepšit informovanost dražitelů.

Její využití však musí respektovat základní limity. Prvním je samotná povaha smlouvy o kontrolní

činnosti, která vyžaduje nestrannost a nepřipouští, aby kontrolor plnil roli poradce nebo „marketingového“ hodnotitele či dokonce znalce. Druhým je povinnost mlčenlivosti soudního exekutora, která vyžaduje přísnou minimalizaci předávaných údajů a opatrnost při zapojení externí osoby. Třetím limitem je odpovědnost exekutora, kterou nelze pouhým využitím třetí osoby přenést nebo vyloučit. Čtvrtým je hodnocení využitelnosti v dané věci, zda osvědčení je skutečně přínosné, hospodárné a účelné.

Je třeba, aby exekutor při případném využití tohoto smluvního typu věnoval maximální pozornost výběru kontrolora, přesnému smluvnímu vymezení jeho úkolu, režimu zacházení s údaji a jasné formulaci kontrolního osvědčení i jasné prezentaci toho, k čemu osvědčení slouží. Pouze za těchto podmínek může smlouva o kontrolní činnosti skutečně přispět k transparentnímu a odborně obhajitelnému průběhu zpeněžení, to pak je i v obecném zájmu na úspěšném provedení exekuce.

Článek online si přečtete zde:

¹⁷ Viz Mamojka, M. a kol.: Obchodné právo II, C. H. Beck, Bratislava, 2023, s.532-544

¹⁸ K tomu viz např. Liška, P. a kol.: Obchodní závazky, Meritum, Wolters Kluwer ČR, Praha, 2021, s. 338; Raban, P. a kol.: Obchodní právo II, V. Klemm, Brno, 2024, s.582-584

¹⁹ Začasté se jedná např. o: audit jakosti – uplatňuje se při zkoumání kvality výrobků a často je spojován s tzv. ISO normami. Získání tohoto certifikátu je prestižní záležitostí, posiluje pozici a image v konkurenčním i širším prostředí a může jej iniciovat i obchodní partner před uzavřením smlouvy; výrobový audit – orientuje se především na posouzení konformity a bezpečnosti výrobku s deklarovanými požadavky a parametry, má značný význam i pro snižování rizik a při reklamacích; ekologický audit – má poměrně široký věcný záběr a neustále se rozrůstá, auditují se např. „šetrné“ (přátelské) suroviny, materiály, technologie poškozující životní prostředí, taktéž obnovitelné energetické zdroje, vhodnost materiálu a obalů k recyklaci a může se uskutečnit podle nomy ISO 14000; systémový audit managementu – prověřuje systém managementu organizace, často s využitím standardů (např. ISO 14001, ISO 9001, ISO 15001 apod.), ale i jiných metodických postupů; audit personální a sociální – se zaměřuje na hodnocení efektivnosti řízení a využití lidských zdrojů s cílem zvýšit kvalitu a produktivitu živé práce, využívá se v přípravě na reorganizace, fúzi či jiné přeměny společností; audit webových stránek – zkoumá zpravidla vypovídací schopnost, reprezentativnost a technologickou vhodnost webových stránek, popř. webových aplikací; finanční audit – se stává aktuálním při získávání úvěrů, finanční výpomoci a zápůjček, při dluhové analýze společnosti, při zkoumání míry zadluženosti, při hrozbě předlužení, schopnosti splácení závazků; organizačně-právní audit – prověřuje promítnutí obecných legislativních předpisů do interních směrnic a instrukcí a hodnotí dosažení shody (či neshody) těchto norem v dané organizaci; audit bezpečnosti a ochrany informací – zaměřuje se zejména na kontrolu výpočetní techniky, serverů a domén.

25 let z různých úhlů

Tři pohledy na čtvrtstoletí soudních exekutorů

Pětadvacet let je příležitostí k ohlédnutí, ale také k otázce, co si z dosavadní zkušenosti odnést do dalších let. Před říjnovým výročím jsme proto dali prostor třem osobnostem, které se na čtvrtstoletí soudních exekutorů dívají z různých úhlů. Přináší právněhistorický pohled na důvody vzniku profese, zamyšlení nad významem vymahatelnosti práva i pohled na vztah dvou právnických profesí, které vedle rozdílných rolí spojuje dlouholetá spolupráce a řada společných výzev. Tři různé perspektivy spojuje otázka, jaké místo si soudní exekutoři za 25 let v českém právním systému vydobyli – a kam by se měl jejich stav ubírat dál.

text: Mgr. Radim Neubauer

25 let Exekutorské komory ČR: spolupráce a respekt k rozdělení kompetencí

Pětadvacet let úspěšné existence Exekutorské komory České republiky je nepochybně příležitostí k připomenutí jejích zásluh i k určitému bilancování. Za tu dobu se změnil exekuční systém, společnost i pohled veřejnosti na výkon rozhodnutí. Soudní exekutoři si v české justici vybudovali pevné místo a jsem přesvědčen, že bez jejich práce by dnes vymahatelnost práva v České republice vypadala podstatně hůře.

Výročí je ale také vhodnou příležitostí mluvit o budoucnosti. Notáři a soudní exekutoři mají mnoho společného a v řadě oblastí spolu velmi dobře spolupracují. Jejich role však nejsou stejné. Dobré vztahy mezi profesemi podle mého názoru nejsou založeny na tom, že rozdíl přehlízíme, ale na vzájemném respektu, včetně respektu k rozdělení kompetencí.

Vznik soudních exekutorů považuji za jednu z významných změn české justice po roce 1989. Dnes už se trochu zapomíná na to, jak obtížná byla v devadesátých letech skutečná vymahatelnost práva. Získat pravomocné soudní rozhodnutí ještě zdaleka neznamenalo, že se oprávněný skutečně domůže toho, co mu bylo přiznáno.

Zavedení soudních exekutorů tento stav zásadně změnilo. Z nové a zpočátku také ne zcela jednoznačně vnímané profese se během pětadvaceti let stala stan-

Mgr. Radim Neubauer je pražským notářem a od roku 2015 prezidentem Notářské komory České republiky. Vystudoval Právnickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze, studoval také v Německu a USA. Před zvolením do čela celostátní Komory působil jako prezident Notářské komory pro hlavní město Prahu. Dlouhodobě se věnuje také otázkám rozvoje a modernizace českého notářství.

dardní a nezastupitelná součást českého justičního systému. Současně se ale podstatně změnil nárok na způsob výkonu exekuční činnosti. Oprávněně se dnes mnohem více hovoří o proporcionalitě, ochraně zranitelných osob, transparentnosti, důsledném dohledu nebo komunikaci s veřejností.

Myslím, že právě toto dobře vystihuje cestu, kterou exekutorský stav urazil. Nestačí být efektivní. Při výkonu veřejné moci je třeba být současně profesionální, transparentní a přiměřený.

Právní stát nekončí rozsudkem

Právní stát nemůže končit pravomocným rozsudkem. Jestliže stát někomu přizná právo, musí také vytvořit

funkční mechanismus, kterým lze toto právo reálně prosadit. Jinak se rozsudek může snadno stát jen listem papíru.

Právě zde vidím hlavní a nezastupitelný význam soudních exekutorů. Výkon rozhodnutí není nějakým dodatkem k soudnímu řízení. Je jeho nezbytným závřením. Bez skutečné vykonatelnosti by se oslabovala autorita soudů i důvěra občanů v právní stát.

Efektivní výkon rozhodnutí přitom nechrání pouze konkrétního věřitele. Má také důležitý preventivní účinek. Povinnosti jsou dobrovolně plněny mimo jiné proto, že jejich adresáti vědí, že v případě neplnění může následovat jejich skutečné vynucení.

Neměli bychom zapomínat ani na to, že exekutor často vykonává jednu z nejnevěděčnějších rolí v celém systému justice. Přichází ve chvíli, kdy spor skončil, dobrovolné plnění selhalo a je třeba použít státní donucení. Setkává se přitom s lidmi v těžkých životních situacích a někdy i s otevřenou agresivitou. Respekt k práci soudních exekutorů podle mě znamená vidět i tuto stránku jejich povolání.

Spolupráce obou profesí má konkrétní obsah

Spolupráci soudních exekutorů s notáři hodnotím v převážné většině případů jako dobrou a praktickou. Naše profese se setkávají například v pozůstalostním řízení, při práci s veřejnými evidencemi nebo v diskusích o digitalizaci justice. Společné máme také to, že nám stát svěřil významné pravomoci spojené s výkonem veřejné moci a očekává od nás vysokou profesionalitu a osobní odpovědnost.

Za důležité považuji i to, že se naše profesní komory a jejich členové pravidelně setkávají na odborné půdě. Příkladem je účast na obnovených Právnických sjezdech a Kulatých stolech pořádaných Jednotou českých právníků, ale také společná odborná školení k tématům, v nichž se činnost notáře a soudního exekutora přirozeně prolíná. Typickým příkladem je pozůstalostní řízení, kde se v praxi často setkávají otázky dědického práva, odpovědnosti za dluhy a probíhající exekuce.

Právě takové platformy podle mně ukazují, že spolupráce obou profesí má velmi konkrétní obsah a že dokážeme společně hledat praktická řešení tam, kde se naše agendy setkávají.

Myslím ale, že dobré vztahy mezi profesemi nemohou být založeny na představě, že mezi nimi nikdy neexistují rozdílné zájmy. Skutečně dobrá spolupráce naopak umožňuje i o těchto rozdílech mluvit otevřeně. Notář není exekutor a exekutor není notář. Každá z těchto profesí má v právním systému jinou roli. A podle mého názoru je dobře, že tomu tak je.

Respekt k rozdělení kompetencí

V debatách uvnitř exekutorského stavu se čas od času vrací i myšlenka znovuzavedení exekutorských zápisů se svolením k vykonatelnosti. Je samozřejmě legitimní, aby každá profesní komora přemýšlela o dalším rozvoji své profese. Pokud se však takové úvahy mají dotknout kompetencí druhého stavu, bylo by podle mě dobré, abychom si je nejprve otevřeně řekli mezi sebou, než začneme jejich změnu prosazovat vůči politické reprezentaci. Právě tak lze předejít zbytečným nedorozuměním a kompetenčním sporům a zachovat korektní vztahy mezi našimi profesemi. Pokud jde o samotné exekutorské zápisy se svolením k vykonatelnosti, současné rozdělení rolí považuji za systémově správné a nevidím věcný důvod, proč jej měnit. Notářský zápis se svolením k vykonatelnosti není pouze technickou cestou k exekučnímu titulu. U jeho vzniku stojí nestranný notář, jehož úkolem není budoucí vymáhání pohledávky. Soudní exekutor má následně jinou, stejně významnou roli – zajistit nucený výkon titulu. Právě oddělení těchto rolí považuji za důležitou systémovou záruku.

Stabilita, důvěra a nové podoby majetku

V příštích letech bude podle mého názoru exekutorský stav čelit několika zásadním výzvám. První z nich je stabilita samotného systému. Exekutorský úřad musí být ekonomicky schopen zaměstnávat kvalitní lidi, investovat do technologií a bezpečnosti a současně plnit stále rostoucí množství zákonných povinností. Pokud se některé uvolněné exekutorské úřady nedaří obsazovat, je to signál, který by stát neměl přehlížet.

Pokud současné ekonomické podmínky neumožňují dlouhodobě kvalitní výkon exekuční činnosti, má o tom Exekutorská komora vést otevřenou debatu se státem a podle mého názoru může počítat i s pochopením ostatních právnických profesí.

Druhou velkou výzvou je důvěra veřejnosti. Exekutor asi nikdy nebude profesí, jejíž obliba bude srovnatelná

s povoláními, která lidem přinášejí převážně příjemné zprávy. To je dáno samotnou podstatou jeho činnosti. Může ale být profesí respektovanou. Respekt se získává profesionalitou, přiměřeností, předvídatelností a schopností vysvětlovat veřejnosti vlastní roli.

Třetí výzvou bude bezpochyby digitalizace a rychle se měnící podoba majetku. Peníze a jiná aktiva už dávno nejsou pouze na účtech u českých bank. Majetek se snadno přesouvá přes hranice, vznikají nové finanční služby, virtuální aktiva a další technologie. Pokud má být vymahatelnost práva zachována, musí na tento vývoj reagovat nejen exekutoři, ale celý právní systém a stále více také evropské právo.

Právě tady podle mě existuje velký prostor pro spolupráci našich profesí. Má smysl společně prosazovat modernizaci justice, funkční elektronické systémy a srozumitelnou legislativu. To jsou podle mě témata, na kterých můžeme hledat společný zájem a která budou mít pro fungování právního státu větší význam než spory o hranice jednotlivých profesí.

text: JUDr. Jan Kabát, Ph.D.

Čtvrtstoletí soudních exekutorů aneb co nám připomíná historická zkušenost

Čtvrtstoletí existence soudních exekutorů je dostatečně dlouhou dobou k tomu, abychom jejich zavedení přestali vnímat jako jeden z porevolučních experimentů a hodnotili je jako jednu z významných institucionálních změn české justice po roce 1989. Výročí přitom nemusí být pouze příležitostí k bilancování toho, co se za uplynulých pětadvacet let podařilo či nepodařilo. Pro právního historika je neméně zajímavá otázka, proč vlastně tato instituce vznikla a zda důvody, které k jejímu zavedení vedly, mají co říci i dnešku.

K odpovědi na tuto otázku je přitom třeba připomenout, že způsob institucionálního zajištění nuceného výkonu rozhodnutí prošel v českých zemích během 20. století zásadní proměnou. Ještě zákon č. 79/1896 ř. z., o řízení exekucí a zajišťovacím (exekuční řád), platný i v meziválečném Československu, znal vedle exekučního soudu také tzv. výkonné orgány, zejména výkonné úředníky

Do dalších let stabilitu a respekt

Po pětadvaceti letech existence si exekutorský stav zaslouží, aby se o jeho budoucnosti nerozhodovalo každých několik let znovu podle momentální politické nálady. Exekutorské komoře přejí, aby byla silnou profesní samosprávou, která dokáže své členy hájit, ale současně je schopna od nich vyžadovat vysoký profesní a etický standard.

Soudním exekutorům přejí rozumné ekonomické podmínky, kvalitní legislativu a co nejméně změn, které jejich práci bez skutečného přínosu komplikují.

A z pohledu prezidenta Notářské komory bych nám oběma popřál ještě jednu věc: abychom dokázali udržet dobré vztahy mezi našimi profesemi i v okamžiku, kdy se naše názory rozcházejí. Notáři a soudní exekutoři mají v českém právním systému každý svoji nezastupitelnou úlohu. Máme mnoho společných zájmů a mnoho důvodů spolupracovat, přičemž dobrá spolupráce vyžaduje kolegiální i vzájemný respekt, včetně respektu k rozdělení kompetencí.

JUDr. Jan Kabát, Ph.D. současně působí na Katedře dějin státu a práva Právnické fakulty MU a na Právním odboru Rektorátu MU. Ve své vědecké činnosti se zaměřuje především na moderní právní dějiny. Je mimo jiné autorem publikace *Historie právnických sjezdů v českých zemích a na Slovensku*, jejíž vydání podpořila také Exekutorská komora ČR.

ustanovené u jednotlivých soudů.¹ Proměnu přinesla právníká dvouletka a nové pojetí civilního procesu po únoru 1948. Občanský soudní řád z roku 1950 sice výkonné úředníky zachoval, výkon rozhodnutí však pevně ukotvil v rámci soudního řízení. Na tomto principu následně vystavěl výkon rozhodnutí také občanský soudní řád z

¹ Viz HARTMANN, Antonín. *Exekuční řád ze dne 27. května 1896 č. 79 ř. z. s uvozoacím zákonem a zákony a nařízením v platnosti zachovanými*. V Táboře: Václav Kraus, 1898, s. 208 a násl.

roku 1963, podle něhož jeho nařízení i provedení náleželo soudu.²

Právě tento model soudního výkonu rozhodnutí přetrvál i po roce 1989 a představoval výchozí stav, který měl nový exekuční řád na počátku 21. století změnit. Samotnou genezi zákona č. 120/2001 Sb., exekučního řádu, ostatně na stránkách Komorních listů v předchozím čísle připomněl Zdeněk Koudelka.³ Není proto třeba se k jednotlivým okolnostem jeho přijetí v rámci tohoto textu znovu podrobně vracet. Jednu z nich však při dnešním pohledu přehlédnout nelze, a to že nový model exekučního řízení vznikl jako odpověď na nedostatečnou vymahatelnost práva a neefektivitu tehdejšího výkonu rozhodnutí.

Dobové materiály tento motiv zachycují poměrně zřetelně. Při předložení návrhu exekučního řádu v parlamentu byla jeho očekávaná efektivita spojována především s odlišným postavením soudního exekutora. Oprávněný již neměl být nucen navrhopvat konkrétní způsob výkonu rozhodnutí, jehož neúspěch v praxi vedl k dalším, často stejně bezvýsledným krokům. Volba způsobu provedení exekuce měla naopak náležet exekutorovi, který jej měl podle povahy věci a zejména struktury majetku povinného zvolit tak, aby vedl k reálnému uspokojení vymáhané pohledávky.⁴ Právě v tom spočívala jedna z podstatných změn, kterou nový právní rámec přinesl.

Zavedení soudních exekutorů tak nebylo pouze vytvořením nové právnické profese. Představovalo institucionální odpověď na konkrétní problém fungování právního státu, a to rozdíl mezi právem přiznaným vykonatelným rozhodnutím a právem, jehož se oprávněný skutečně domůže. Přijetím exekučního řádu se stát rozhodl část výkonu veřejné moci svěřit specializovanému a profesně samostatnému subjektu, jehož činnost měla být založena mimo jiné na nezávislosti a ekonomické zainteresovanosti na efektivním výkonu exekuční činnosti.⁵

Po pětadvaceti letech proto stojí za pozornost, že se v některých oblastech začíná uvažovat o pohybu opačným směrem. Aktuálně připravované soustředění vymáhání nedoplatků na sociálním a části zdravotního pojištění u Finanční správy lze nepochybně odůvodňovat snahou

o centralizaci, snížení nákladů či postupné vytvoření jednotného inkasního místa.⁶ Z právněhistorického pohledu se však nabízí otázka, zda při hledání nového institucionálního uspořádání dostatečně zohledňujeme zkušenost, která stála u zrodu dnešního systému. Jistý příklad obdobného přesunu přitom již máme. Od roku 2024 převzala Celní správa vymáhání tzv. justičních pohledávek. Podle jejích údajů dosahuje dosavadní úspěšnost výběru a vymáhání pohledávek převzatých v letech 2024 a 2025 přibližně 12–13 %.⁷ Jakkoli tato čísla nelze bez dalšího poměřovat s výsledky soudních exekutorů, přinejmenším ukazují, že samotné soustředění vymáhání u orgánu státu ještě nemusí být zárukou jeho vyšší efektivity.

Nejde přitom o argument pro neměnnost jednou zvoleného řešení. Poznatky z právních dějin nám naopak ukazují, že instituce se musí přizpůsobovat měnícím se společenským, hospodářským i technologickým podmínkám. Má-li se však po čtvrtstoletí část vymáhání znovu soustředit v rukou státního aparátu, je namíste položit si otázku, co se od roku 2001 změnilo natolik, že má být dnes takový model efektivnější než řešení, které bylo tehdy přijato právě jako reakce na nedostatky dosavadního výkonu rozhodnutí.

Odpověď na tuto otázku by přitom neměla pomíjet zkušenost uplynulých pětadvaceti let. Původně vytvořený systém samozřejmě nezůstal během této doby beze změn. Jeho praktické fungování odhalovalo problémy, na něž zákonodárce postupně reagoval úpravami postavení povinných, nákladů exekuce či řešením dlouhodobě bezvýsledných exekucí. Současně se však soudní exekutoři stali pevnou součástí českého systému vymáhání práva a vytvořili odborné, personální i technické zázemí určené právě k této činnosti. Je proto legitimní ptát se, zda by při hledání efektivnějšího způsobu vymáhání pohledávek státu neměl být využíván především již existující a k tomuto účelu vybudovaný systém.

Pětadvacáté výročí soudních exekutorů tak z mého pohledu není pouze příležitostí k ohlédnutí za jejich dosavadní existencí. Nabízí zároveň možnost vrátit se

² Blíže k tomu BALÍK, Stanislav. Výkon rozhodnutí a exekuce v letech 1948–1989. *Komorní listy*, 2022, č. 4, s. 18–26.

³ KOUDELA, Zdeněk. Jak vznikl zákon o exekutorech. *Komorní listy*, 2026, č. 2, s. 42–44.

⁴ Srov. *Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky*. 29. schůze, 1. prosince 2000: vystoupení poslance Pavla Němce k návrhu exekučního řádu, sněmovní tisk 725. Online. 3. volební období. Dostupné z: <https://www.psp.cz/eknih/1998ps/stenprot/029schuz/s029141.htm>. [citováno 2026-08-30].

⁵ Srov. *Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky*. Návrh zákona o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů: sněmovní tisk 725/o. Online. 3. volební období. Dostupné z: <https://www.psp.cz/sqw/text/tiskt.sqw?O=3&CT=725&CT1=0>. [citováno 2026-08-30].

⁶ *Ministerstvo financí ČR*. Stát sjednotí vymáhání nedoplatků na pojištění. Online. 15. 7. 2026. Dostupné z: <https://financnisprava.gov.cz/cs/financni-sprava/media-a-verejnost/tiskove-zpravy-gfr/tiskove-zpravy-2026/stat-sjednoti-vymahani-nedoplatku-na-pojistnem>. [citováno 2026-08-30].

⁷ *Generální ředitelství cel*. Žádost ze dne 15. 4. 2026 pod č. j. 16728-2026-900000-02020, odpověď ze dne 30. 4. 2026. Online. Dostupné z: <https://celnisprava.gov.cz/cz/vyhlasaky/Stranky/%C5%BD%C3%A1dost-ze-dne-15-4-2026-pod-%C4%8Dj.-16728-2026-900000-02020-odpov%C4%B%C4%8F-dne-30-4-2026.aspx>. [citováno 2026-08-30].

k důvodům, které před čtvrtstoletím vedly k jejich zavedení. Pohled do historie nás neučí, že jednou přijatá řešení nemáme měnit. Připomíná nám, že bychom při

jejich změně neměli zapomínat, proč jsme je kdysi přijali.

text: Mgr. Tomáš Foldyna

Čtvrtstoletí exekutorského stavu: vymahatelnost práva jako podmínka důvěry ve spravedlnost

V roce 2026 si Česká republika připomíná 25 let od vzniku Exekutorské komory České republiky a od přijetí exekučního řádu, který zavedl profesi soudního exekutora jako samostatného právního stavu, jenž vedle ostatních právnických profesí působí k zajištění vymahatelnosti práva. Schválně zmiňuji, že si toto výročí připomíná Česká republika a nejen soudní exekutoři, protože nejde pouze o jubileum jedné právnícké profese. Je to výročí zásadní institucionální změny, která ovlivnila důvěru občanů, podnikatelů i právnícké obce v to, že právo není jen souborem krásně formulovaných pravidel, ale že tato pravidla jsou také fakticky vynutitelná. Právnímu státu totiž nestačí pouze to, aby soudy rychle, nestranně a spravedlivě rozhodovaly spory, ale stejně důležité je, aby jejich rozhodnutí nezůstávala jen na papíře, jako tomu ještě před čtvrtstoletím až přesprávil často bývalo.

Před rokem 2001 byla situace ve výkonu soudních rozhodnutí dlouhodobě neuspokojivá a neudržitelná. Věřitel, který se po měsících či spíše po letech soudního řízení domohl rozsudku, často zjistil, že skutečný boj teprve začíná. Soudní výkon rozhodnutí sice existoval již tehdy, ale v praxi narážel na omezené personální kapacity soudů, administrativní zátěž a také na procesní model, který kladl značnou část aktivity na samotného oprávněného. Věřitel musel často vědět, kde má dlužník účet, jaký pobírá příjem nebo jaký majetek lze postihnout. Pokud tyto informace neměl, byl rozsudek sice formálně vítězstvím, avšak fakticky byl téměř bezcenný.

Tato nevymahatelnost práva měla mnohem širší dopady než jen na jednotlivé spory. Velmi dobře si pamatují, jak tehdejší situace frustrovala nejen věřitele, ale také advokáty, které jejich často marná snaha a úsilí stejně jako nutnost vysvětlovat nevymahatelnost rozsudků svým klientům, doháněla k naprostému

Mgr. Tomáš Foldyna je státním zástupcem Nejvyššího státního zastupitelství a prezidentem Unie státních zástupců ČR. Ve své odborné činnosti se zaměřuje především na trestní právo a trestní řízení a dlouhodobě se věnuje otázkám fungování státního zastupitelství a justice.

zoufalství. Často se pak stávalo, že místo na civilní justici se věřitelé a jejich právní zástupci obraceli spíše na orgány činné v trestním řízení ve snaze dosáhnout rychlejšího a efektivnějšího řešení. To následně vedlo k přetížení policie a státního zastupitelství věcmi, které primárně nespádaly do jejich působnosti. Neméně zásadní bylo, jak tento stav poškozoval hospodářské prostředí, kdy slušní a odpovědní podnikatelé zápasili s ekonomickými problémy jen v důsledku toho, že dlužník neplnil své povinnosti a nehradil své dluhy, protože věděl, že vymáhání splnění jeho závazků je pomalé a neúčinné. Nevymahatelnost dluhů se tak stávala nejen právním, ale i zásadním morálním a ekonomickým problémem.

Zavedení profese soudních exekutorů představovalo účinnou odpověď na tento stav. Nezávislý, samostatný exekutor s dostatečnými pravomocemi se stal účinným lékem na neduhy právního prostředí v tehdejší České republice. S tím, jak se začala zvyšovat vymahatelnost rozsudků a dobytost dluhů, začalo se i zvyšovat povědomí veřejnosti o nutnosti své závazky plnit. Jednoduše řečeno, i mezi právními laiky se začalo šířit povědomí, že pokud své dluhy nezaplatím, tak „zazvoní exekutor“.

Přínos soukromých soudních exekutorů pro český právní stát je proto třeba vidět v několika rovinách. Tou první je samotná efektivita. Exekutor je motivován

řízení aktivně vést, dohledávat majetek povinného, volit vhodné způsoby provedení exekuce a reagovat na konkrétní situaci. Na rozdíl od klasického soudního výkonu rozhodnutí není oprávněný odkázán jen na vlastní znalost majetkových poměrů dlužníka. Exekutorský úřad disponuje odborným aparátem, zkušeností a zákonnými nástroji, které zvyšují šanci, že soudní rozhodnutí bude mít praktický výsledek.

Druhou rovinou je prevence. Účinný systém vymáhání působí nejen zpětně, tedy ve chvíli, kdy již došlo k porušení povinnosti, ale také do budoucna. V právním prostředí, kde je zřejmé, že závazky lze vymoci, mají účastníci soukromoprávních vztahů větší motivaci plnit dobrovolně, uzavírat dohody a respektovat soudní rozhodnutí. Vymahatelnost práva tak není projevem tvrdosti státu, nýbrž jeho základním atributem. Chrání „fér hru“. Chrání poctivého věřitele, posiluje smluvní disciplínu a brání tomu, aby se neplnění závazků stalo konkurenční výhodou.

Třetí rovinou je pak důvěra v justici, ve spravedlnost a v konečném důsledku ve stát samotný. Soudní rozhodnutí, které nelze vymoci, oslabuje autoritu soudu i respekt k právu jako celku. Občan, který vyhraje spor, ale nedosáhne uspokojení svého nároku, nevnímá stát jako ochránce práva, nýbrž jako instituci schopnou za peníze z daní pouze deklarovat, nikoli však garantovat spravedlnost. Právě zde se ukazuje význam exekutorské profese, jež navazuje na činnost soudů a dává jejich rozhodnutím praktický výsledek.

Právě proto je z mého pohledu problematické, pokud se v posledních letech některé kompetence exekutorů omezují a část vymáhání pohledávek se přenáší zpět na stát. Takový krok může na první pohled působit jako snaha o zjemnění systému ve jménu ochrany sociálně slabých občanů, avšak ve skutečnosti hrozí takové kroky návratem k méně efektivnímu a v důsledku méně spravedlivému modelu. Stát již dnes nese značnou administrativní zátěž a jeho aparát nemusí mít kapacitu, technologické vybavení ani motivaci zvládat rozsáhlé vymáhání stejně pružně jako specializované exekutorské úřady. Pokud náklady neúspěšného či pomalého vymáhání dopadnou na veřejné rozpočty, neplatí je pak ten, kdo povinnost nesplnil, ale v konečném důsledku daňoví poplatníci.

Přenášení vymáhání pohledávek zpět na stát může zároveň vysílat nežádoucí signál, že vymahatelnost práva je druhořadá a že ochrana věřitele ustupuje politicky líbivým, avšak systémově krátkozrakým řešením. Oprávnění věřitelé přitom nejsou žádnou ano-

nymní či privilegovanou skupinou. Jsou mezi nimi podnikatelé, zaměstnanci, pronajímatelé, obce a např. i rodiče – samoživitelé nezaopatřených dětí, kteří se domáhají toho, co jim bylo přiznáno právem. Právní stát musí v první řadě chránit je. Pokud se výkon rozhodnutí stane pomalým, drahým a neúčinným, jako tomu bývalo před vznikem profese soudního exekutora, ztrácí se rovnováha mezi právem povinného na důstojné zacházení a právem oprávněného na skutečnou ochranu jeho nároku.

Po 25 letech je namístě uznat základní fakt, a to že vznik soudních exekutorů patří k podstatným pozitivním změnám české justice po roce 1989. Příspěvek k tomu, že soudní rozhodnutí získala reálnou váhu, že věřitelé přestali být po vyhraném sporu ponechání sami sobě a že vymahatelnost práva se stala skutečnou součástí právního státu. Exekutorská komora jako stavovská samospráva má v tomto systému důležitou roli nejen organizační, ale i etickou a profesní, přičemž není sporu, že tuto svou úlohu se snaží důsledně plnit.

Budoucnost exekutorského stavu by proto neměla spočívat v oslabování jeho kompetencí, ale spíše naopak v jejich posilování. Je nepochybně třeba trvat na profesionalitě a přiměřenosti exekutorské činnosti i na důsledném dohledu. Stejně tak je ale nutné zachovat princip, že výkon soudních rozhodnutí má být odborný, rychlý a ekonomicky racionální. Právní stát není silný tehdy, když vydává mnoho rozsudků, ale tehdy, když dokáže zajistit, aby se spravedlnost promítla do reality. Čtvrtstoletí existence Exekutorské komory a soudních exekutorů je připomínkou právě této jednoduché, ale zásadní pravdy, že právo, které nelze vymoci, přestává být skutečným právem.

Přeji proto Exekutorské komoře a celému exekutorskému stavu do dalších mnoha let celospolečenský respekt, který si plně zaslouží, a zároveň aby v dalším období docházelo spíše k posilování kompetencí exekutorů než k jejich oslabování.

Článek online si přečtete zde:

Rubrika: Knižní a časopisecký radar

V tomto čísle Komorních listů otevíráme novou rubriku Knižní a časopisecký radar, v níž budeme upozorňovat na zajímavé odborné texty, názory či analýzy, které stojí za pozornost čtenářů Komorních listů. Naším cílem není pouze představit jejich obsah, ale především vybrat z nich témata, závěry a souvislosti využitelné v exekuční praxi.

Tentokrát jsme do našeho radaru zachytili dva aktuální příspěvky – jeden věnovaný právnímu režimu kryptoaktiv a druhý možnosti podat nový exekuční návrh po předchozím zastavení exekuce pro bezvýslednost.

Kryptoaktiva a jejich právní režim

Článek byl publikován v Bulletinu advokacie č. 6/2026, s. 17–36, autoři: JUDr. Tomáš Sokol a prof. Ing. Vladimír Smejkal, CSc., LL.M., DrSc., zpracoval: Mgr. Ing. Antonín Toman

1. Úvod

Připomínat, že kryptoaktiva nejsou dávno pouze doménou technologických nadšenců, je nošením sov do Atén. Kryptoaktiva dnes běžně vyvěrají do exekučních, insolvenčních či dědických řízení. Stávají se předmětem spisů o vlastnictví. Dostávají se do hledáčku orgánů činných v trestním řízení. Autoři zahajují svůj článek tezí, že i přesto kolem kryptoaktiv stále panuje překvapivé množství právních zkratk a nepřesností. Právě na ně se ve svém rozsáhlém článku zaměřují Tomáš Sokol a Vladimír Smejkal, kteří si dali za cíl otevřít v českém odborném prostředí debatu o právním režimu kryptoaktiv. A činí tak hlavně na příkladu Bitcoinu (dále jen „BTC“).

2. Obsah článku

Po základním vysvětlení konceptu BTC a principů jeho fungování, nabízejí autoři čtenářům slovníček základních pojmů, základní kategorizace a podrobnější definice pojmů, což je velmi praktické pro čtenáře, kteří dosud neměli příležitosti se věnovat kryptoaktivům, resp. kryptoměnám, podrobněji.

2.1. Co je BTC a kdo ho vlastní?

Autoři vychází implicitně z převažující doktríny, že **BTC je nehmotnou movitou věcí**. Tento závěr je důležitý hlavně proto, že umožňuje BTC zasadit do tradičních institutů soukromého práva. A je možné si logicky klást otázky, které bychom si kladli u jiného majetku: kdo je vlastníkem, jak se vlastnictví nabývá, jak se převádí, co se stane při krádeži, jak lze věc vydat nebo zajistit a jak se určuje její hodnota.

Technická realita BTC a související síť neřeší, kdo je vlastníkem v právním smyslu. Bitcoinový blockchain zaznamenává především transakce a jejich výstupy. Kdo disponuje příslušným kryptografickým oprávněním (ovládá privátní klíč k určité adrese), může s danými BTC nakládat. **Technická kontrola však není totéž, co vlastnictví**. Člověk může mít přístup k privátnímu klíči, a přesto nemusí být z pohledu českého práva vlastníkem BTC. Stejně tak může existovat vlastník, který sám privátní klíč nedrží, protože je v držení např. poskytovatele úschovny služby (tzv. custody režim).

Vlastnické právo k BTC lze nabýt originárně zhotovením (jako odměna za „těžbu“ spočívající v ověřování nových transakcí v bitcoinové síti) anebo derivativně (koupě, dědění, darování aj.). Z blockchainu lze zpravidla zjistit, že určité „prostředky“ přešly z jedné adresy na jinou. Samotný zápis však neříká, komu konkrétní adresa patří. Identifikace osoby je možná až propojením blockchainových dat s dalšími informacemi – například údaji z burz, směnárů, poskytovatelů služeb nebo dalších důkazních prostředků.

2.2. Jakou má BTC hodnotu a cenu?

Autoři popisují základní vlivy, které ovlivňují cenu BTC (vzácnost a omezená nabídka, aktuální poptávka, síťový efekt, psychologické faktory) a blíže se zabývají způsoby, kterými by bylo možné BTC ocenit (tj. určit směnnou hodnotu).

Autoři upozorňují, že cena zobrazovaná na burze (burzách) je vodítkem. Upozorňují ale, že situace je složitější, protože je třeba vzít v potaz klíčové vlastnosti konkrétního BTC. Jako příklad uvádí konkrétní BTC, jejichž transakční historie je problematická. Pokud některá burza odmítá přijmout konkrétní BTC, snižuje se jejich reálná likvidita a jejich cena pak bude logicky nižší, než odpovídá běžnému burzovnímu kurzu. Podle autorů tedy **neexistuje jedna univerzální cena** použitelná bez dalšího pro každý bitcoin a každou právní situaci. Obvyklou cenu konkrétního BTC je nutné stanovit s přihlédnutím k času, trhu, objemu, likviditě či specifickým okolnostem daného aktiva.

V této souvislosti se autoři také věnují poměrně podrobně tzv. **tainted BTC**, tedy bitcoinům, které jsou nějakým způsobem spojovány s trestnou činností, sankcionovanou osobou, darknetem nebo jiným problematickým zdrojem. Autoři upozorňují, že blockchain neobsahuje možnost, jak jednoduše rozlišit „čistý“ a „špinavý“ BTC. Bitcoinový protokol nic takového nezná. To ale rozhodně neznamená, že původ bitcoinu nemá právní význam. Naopak. Analýza transakční historie má zásadní význam pro AML postupy, obchodovatelnost, dokazování i pro rozhodování orgánů veřejné moci.

2.3. Unijní regulace

Pozornost je věnována také evropskému nařízení MiCA. Autoři zdůrazňují, že evropská regulace není „zákonem o kryptoměnách“, který by každé kryptoaktivum definoval a komplexně upravil. Těžiště právní

úpravy obsažené v MiCA leží zejména v normativní úpravě postavení emitentů, veřejných nabídek, přijímání kryptoaktiv k obchodování a poskytovatelů služeb souvisejících s kryptoaktivy. Regulace například upravuje úschovu, obchodní platformy, směnu, provádění pokynů a další služby.

MiCa nicméně nereguluje vznik BTC, protože nemá emitenta, ale reguluje obchodování a služby s BTC prostřednictvím poskytovatelů služeb s příslušným oprávněním (tzv. CASP).

3. Závěr

Sokol a Smejkal správně cílí ve svém článku na podstatu problémů spojených s BTC. Článek otevírá více otázek, než kolik jich definitivně uzavírá. Pro čtenáře, který dosud s kryptoaktivy nepřišel do bližšího styku, je článek hodnotný tím, že ukazuje, že řada zdánlivě samozřejmých tvrzení při bližší právní analýze neobstojí. Např. že držitel privátního klíče je vlastníkem, že každý BTC má stejnou hodnotu nebo že z blockchainu lze automaticky dovodit vlastníka či kvalitu BTC.

Pro soudní exekutory je článek přínosným v tom směru, že připomíná to, co exekutoři důvěrně znají. Faktická moc nad věcí je indicie, ale sama o sobě nevyřeší otázku vlastnictví. Zásadní pro exekutory je zjistit, jestli v konkrétním případě jde o self-custody (BTC ve vlastní peněženice povinného) nebo custody řešení (BTC je u burzy či jiného poskytovatele). V druhém případě povinný má majetkové právo vůči poskytovateli služeb. Exekutor tedy primárně řeší vztah povinného k třetí osobě a nemusí nutně dohlédávat privátní klíč. V případě self-custody řešení je v praktické rovině problematické, že neexistuje třetí osoba (autorita), které bych mohl jednoduše přikázat, aby BTC vydala. Technická dostupnost BTC je závislá na součinnosti povinného.

Blockchain může být pro exekutora zajímavý nejen jako „místo, kde jsou peníze“, ale především jako zdroj informací o majetkových tocích či o informacích, které mají praktické dopady na likviditu (cenu, hodnotu), a tím i způsob zpeněžení.

Pro soudního exekutora není hlavním poučením článku „jak zabavit Bitcoin“, ale jak správně rozlišit čtyři věci: existenci aktiva, jeho vlastnictví, jeho technickou kontrolu a jeho skutečnou zpeněžitelnost.

K možnosti oprávněného podat nový exekuční návrh po předchozím zastavení exekuce pro bezvýslednost podle stejného exekučního titulu

Článek byl publikován v Soudních rozhledech, NS, 20 Cdo 1114/2025,
[SR 2/2026 s. 52], autor: Mgr. Michal Králík, Ph.D., Zlín, Brno,
zpracovala: Mgr. Andrea Říhová, LL.M., MBA.

Nejvyšší soud se v usnesení ze dne 16. 7. 2025, sp. zn. 20 Cdo 1114/2025, zabýval otázkou, zda může oprávněný znovu zahájit exekuci na základě stejného exekučního titulu poté, co byla předchozí exekuce pro bezvýslednost zastavena. Dospěl k závěru, že samotné zastavení bezvýsledné exekuce novému návrhu nebrání. Shrnuje, že oprávněný může podat nový exekuční návrh a vést exekuci podle exekučního titulu, na jehož základě již byla tímž oprávněným vedena předchozí exekuce proti témuž povinnému zastavena pro bezvýslednost ve smyslu § 55 odst. 7 a násl. exekučního řádu. Oprávněný navíc nemusí předem tvrdit ani prokazovat změnu majetkových poměrů povinného – zjišťování jeho majetku je především úkolem soudního

exekutora. Úspěšnost nového exekučního návrhu tedy nelze podmiňovat uvedením nových skutečností o majetkových poměrech povinného, oprávněný je toliko povinen na žádost soudního exekutora zaplatit přiměřenou zálohu na náklady exekuce ve smyslu § 90 odst. 3 exekučního řádu. Pravomocné zastavení exekuce pro bezvýslednost proto nezakládá překážku věci pravomocně rozhodnuté ve smyslu § 159a odst. 4 o.s.ř., protože nemajetnost povinného se může v budoucnu změnit. Rozhodnutí tak významně vyvažuje snahu o omezení dlouhodobě bezvýsledných exekucí s právem věřitele domáhat se splnění pravomocně přiznaného nároku.

text: Mgr. David Hozman

Judikatura v exekučních věcech

1. Exekuční titul

usnesení Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 20 Cdo 3095/2025 ze dne 26. 5. 2026

k ustanovení § 40 exekučního řádu

Podle § 71a odst. 2 notářského řádu notářský zápis o právním jednání, kterým je uznání peněžitého dluhu, může obsahovat svolení zavázaného účastníka, aby podle tohoto zápisu byl nařízen a proveden výkon rozhodnutí (vedena exekuce) a aby byl takový notářský zápis exekučním titulem, jestliže svou povinnost řádně a včas nesplní. Obsahem právního jednání, o kterém je takový notářský zápis, musí být vedle výše dluhu, označení právního důvodu dluhu a osoby věřitele také lhůta pro zaplacení dluhu a povinnost účastníka zaplatit dluh ve lhůtě.

Z rozhodovací praxe dovolacího soudu nemohou vznikat pochybnosti v tom směru, že notářský zápis je exekučním titulem podle § 40 odst. 1 písm. d) exekučního řádu, jestliže splňuje formální náležitosti stanovené pro sepisování notářských zápisů o právních jednáních v § 71a až 71c notářského řádu, v nichž jsou přesně individualizovány oprávněná a povinná osoba a vyznačen právní důvod plnění, předmět plnění (přesný obsah a rozsah plnění) a doba plnění (přesně a určité určena doba, do které se povinná osoba zavazuje předmět plnění poskytnout oprávněné osobě), a jestliže osoba povinná v něm svolila k vykonatelnosti.

Právním důvodem plnění se rozumí rozhodné skutečnosti, na nichž se plnění zakládá; tyto skutečnosti nemusí být v dohodě vylíčeny do všech podrobností, ale postačuje takové vyznačení právního důvodu plnění, z něhož je zřejmé, na čem se plnění zakládá (tj. proč má povinná osoba poskytnout oprávněné osobě stanovené plnění). Svolením k vykonatelnosti se pak rozumí takové prohlášení (projev vůle) povinné osoby, z něhož vyplývá, že povinná osoba souhlasí s tím, aby notářský zápis byl (v případě, že v určené době neposkytne osobě oprávněné řádně a včas stanovený

předmět plnění) bez dalšího titulem pro výkon rozhodnutí.

Jde-li o povahu notářského zápisu se svolením k vykonatelnosti, Nejvyšší soud ve své rozhodovací praxi opakovaně vysvětlil, že právní jednání obsažené v notářském zápisu se svolením k vykonatelnosti již existujícího závazku nemá hmotněprávní povahu. Představuje toliko jednu z náležitostí, kterou musí notářský zápis se svolením k vykonatelnosti obsahovat, aby byl z materiálního hlediska vykonatelný. Byť notářský zápis se svolením k vykonatelnosti slouží (má sloužit) jako titul pro nařízení exekuce, není rozhodnutím (nemá účinky, které zákon s rozhodnutím spojuje) a není sám o sobě samostatným zavazovacím důvodem.

Uznání dluhu je samostatným utvrzovacím institutem; utvrzovací funkci plní tím, že zakládá právní domněnku existence dluhu v době uznání. Prohlášení o uznání dluhu podle § 2053 občanského zákoníku představuje jednostranné právní jednání dlužníka adresované věřiteli; to však nebrání tomu, aby prohlášení o uznání dluhu bylo učiněno ve smlouvě uzavřené mezi dlužníkem a věřitelem.

Nejvyšší soud již dříve dospěl k závěru, že uznání dluhu podle § 558 zákona starého občanského zákoníku je jednostranný právní úkon dlužníka adresovaný věřiteli, který lze učinit až poté, co dluh vznikl. Dovolací soud rovněž dovodil, že je vyloučeno, aby před předáním peněz (před vznikem závazkového právního vztahu) žalovaný dluh z půjčky uznával. Uznávaný dluh musí být jednoznačně nezaměnitelně identifikován (co do důvodu i výše). Dlužník samostatně neuznává dobu pro splnění dluhu, proto lhůta pro zaplacení dluhu (doba plnění) a povinnost zaplatit dluh ve lhůtě nemusí odpovídat době plnění uvedené v právním důvodu dluhu. Lhůta pro zaplacení dluhu, která je povinnou náležitostí notářského zápisu, však musí být uvedena právě z důvodu jeho vykonatelnosti.

Současné lze mít za nerozhodné, zda notářským zápisem uznaný dluh bude dluhem na jistinu zcela samo-

statným (smluvní pokutou) či jeho příslušenstvím (zde úroky z prodlení), bylo-li již ustálenou rozhodovací praxí Nejvyššího soudu dostatečně vysvětleno, že byť jsou úroky z prodlení příslušenstvím pohledávky, neznamená to, že jsou neoddělitelně spjaty s pohledávkou. Jsou samostatným hmotněprávním nárokem, samostatně uplatnitelným a disponovatelným, ve vztahu k pohledávce jsou nárokem akcesorickým. Není proto správný názor, podle něhož má-li se právní úkon týkat úroků, musí se týkat pohledávky, jejímž jsou příslušenstvím. Úroky lze samostatně uznat a započíst, aniž by zároveň musela být uznána a započtena jistina, a mohou být i smluvně převedeny na jiného.

V posuzované věci je skutkově nepochybné (nebylo ani rozporováno) a pro řešení právních otázek bylo naprosto podstatné, že povinný jednostranně formou notářského zápisu uznal dluh z titulu úvěrové smlouvy k okamžiku, kdy byl uvedený dluh dosud nesplatný, tj. kdy povinný nemohl být v prodlení (se všemi sankčními nebo reparačními hmotněprávními důsledky), a současně uznal na uvedený nesplatný dluh pro případ budoucího prodlení s jeho plněním zákonný úrok z prodlení a smluvní pokutu, vždy se svolením k vykonatelnosti notářského zápisu.

Z toho je zřejmé, že ke dni sepisu uznávacího prohlášení - zde v podobě notářského zápisu, který jinak splňoval zákonné formální požadavky - dovolatelova práva na zaplacení úroku z prodlení a smluvní pokuty vázané na porušení povinnosti dlužníka plnit jistinu nevznikla (u nesplatné jistiny vzniknout nemohla), a tudíž uvedená práva neexistovala.

Na základě shora vylíčené rozhodovací praxe dovolacího soudu lze tudíž v souhrnu uzavřít, že rovněž formou notářského zápisu se svolením k vykonatelnosti nelze uznat závazek, který k okamžiku pořízení notářského zápisu neexistoval, na čemž nic nemění skutečnost, že by šlo o uznání (sankčního) příslušenství v době uznání nesplatné jistiny či závazku ve vztahu k plnění jistiny akcesorického (zde smluvní pokuty).

Dospěl-li proto odvolací soud (ve shodě se soudem prvního stupně) k závěru, že požadovaný úrok z prodlení a smluvní pokutu nelze podle notářského zápisu vykonat, je řešení této rozhodné otázky správné, zcela korespondující s ustálenou judikaturou dovolacího soudu.

usnesení Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 20 Cdo 1262/2026 ze dne 9. 6. 2026

k ustanovení § 43 exekučního řádu

Při věcném posuzování exekučního návrhu soud zkoumá, zda exekuční titul byl vydán orgánem, který k tomu měl pravomoc, zda je vykonatelný po stránce formální a materiální, zda oprávněný a povinný jsou věcně legitimováni a zda právo není prekludováno. Je-li splnění povinnosti uložené exekučním titulem vázáno na splnění podmínky (odkládací), nelze bez jejího splnění postupovat podle § 44 exekučního řádu, neboť exekuční titul se nestal vykonatelným.

Podle § 43 odst. 1 exekučního řádu jestliže je to, co ukládá exekuční titul povinnému, vázáno na splnění podmínky nebo na splnění vzájemné povinnosti oprávněného, lze nařídit exekuci jen, prokáže-li oprávněný, že se podmínka splnila nebo že sám svou vzájemnou povinnost vůči povinnému již splnil, popřípadě je připraven ji splnit. Podle odstavce 2 tohoto ustanovení v případech uvedených v odstavci 1 je třeba k potvrzení o vykonatelnosti exekučního titulu připojit listinu vydanou nebo ověřenou státním orgánem nebo notářem, z níž je patrné, že se splnila podmínka nebo že oprávněný splnil svou vzájemnou povinnost, popřípadě je připraven ji splnit.

Zákon nevylučuje, aby v exekučním titulu byla povinnost povinného plnit oprávněnému vázána na splnění tam uvedené podmínky. Z podmínek, na něž lze vázat splnění povinnosti, přichází v úvahu jako předpoklad vykonatelnosti podmínka odkládací (na jejím splnění závisí, zda nastanou předpokládané právní následky exekučního titulu). Protože při pověření a nařízení exekuce soud rozhoduje zpravidla bez slyšení povinného a bez jednání na základě vlastních zjištění, nemůže zkoumat, zda je podmínka, na kterou je vznik právních následků exekučního titulu vázán, splněna či nikoli. Splnění podmínky proto musí oprávněný doložit (prokázat) již při podání exekučního návrhu, a to způsobem v zákoně uvedeným (§ 43 odst. 2 exekučního řádu).

Není-li splnění podmínky doloženo (prokázáno), a to ani přes poučení soudem, nelze exekuci nařídit a takový návrh musí být zamítnut. Ustálená judikatura též dovodila, že byla-li exekuce přesto nařízena, soud ji - a to i bez návrhu - podle ustanovení § 268 odst. 1 písm. h) občanského soudního řádu zastaví. Nedostatek ochoty povinného písemně potvrdit splnění

podmínky, případně poskytnout součinnost potřebnou k ověření soukromé listiny, nečiní oprávněného bezbranným; prostředkem, jak takový nedostatek ochoty povinného odstranit, je pro oprávněného žaloba o určení podle § 80 občanského soudního řádu, že se podmínka splnila. K prokázání splnění podmínky však nestačí prohlášení samotného oprávněného, byť je osvědčeno notářským zápisem podle § 80 notářského řádu.

2. Doručování

usnesení Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 20 Cdo 806/2026 ze dne 19. 5. 2026

k ustanovení § 46 občanského soudního řádu

Má-li fyzická osoba zřízeno více datových schránek (např. datovou schránku fyzické osoby a datovou schránku podnikající fyzické osoby), je třeba jí doručovat písemné vyhotovení rozhodnutí, jiných úkonů a další písemnosti do té datové schránky, která odpovídá povaze doručované písemnosti. Účinnost doručení písemnosti do datové schránky účastníka, která mu byla zřízena pro jinou činnost, než v rámci jaké vystupuje v daném řízení před soudem, nastane v okamžiku, kdy se do datové schránky přihlásí oprávněná osoba. Fikce doručení podle § 17 odst. 4 zákona o elektronických úkonech nepřichází v případě doručování písemnosti do „nepříslušné“ datové schránky v úvahu.

V poměrech projednávané věci nebyly obsahem dovolání zpochybněny názory obvodního i odvolacího soudu, podle nichž neexistoval žádný důvod pro doručování exekučního titulu do datové schránky podnikající fyzické osoby povinného, který byl v žalobě označen jako fyzická osoba nepodnikající, a takto byl tudíž žalobkyní (oprávněnou) v nalézacím řízení o jejím nároku kvalifikován. Současně všechny významné dokumenty byly povinnému za řízení rovněž doručovány do datové schránky fyzické osoby (nepodnikající) a ani v podkladové smlouvě o dílo a poskytnutí licence (bez bližších údajů, nicméně coby právnímu důvodu, o který oprávněná svůj nárok opírala) nebyl povinný označen identifikačním číslem osoby a sídlem (místem) podnikatele. Povinný po celou dobu nalézacího řízení zůstal pasivní a datovou schránku fy-

zické osoby neměl podle svých slov „důvod kontrolovat“, ačkoli šlo o datovou schránku funkční (aktivní).

Povinný ve své argumentaci pomíjí, že výše citované judikaturní závěry, na něž při podpoře zvoleného předpokladu přípustnosti poukázal, byly vysloveny při nepochybném průkazu doručení písemnosti soudu do nepříslušné datové schránky (např. za stavu, kdy soud účastníku doručoval písemnosti do datové schránky advokáta, ačkoli účastník v řízení jako advokát nevystupoval, a dokonce advokátní profesi již několik let nevykonával. Nebylo-li však z obsahu nalézacího spisu možno dovodit, a to i s ohledem na absolutní pasivitu povinného, že žalovaná pohledávka souvisí s (údajným) podnikáním povinného, odvolací soud nepochybil, pakliže vyhodnotil doručení povinnému do datové schránky nepodnikající fyzické osoby během nalézacího řízení jako řádné.

Tvrzení povinného, že oprávněný při vlastní formulaci žaloby (povinný byl vystavujícím a renomovaným umělcem, umění vytvářel i za účelem zisku, jeho umělecká díla se prodávají za vysoké částky) mohla sama seznat, že povinný je podnikající osobou (a má k tomu zřízenou datovou schránku), je založeno na spekulativní úvaze, která pro řešení otázky soudem prováděného doručování exekučního titulu nemá význam.

3. Společné jmění

usnesení Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 20 Cdo 901/2026 ze dne 19. 5. 2026

k ustanovení § 42 exekučního řádu

Podle § 42 exekučního řádu při vydání exekučního příkazu je soudní exekutor povinen vycházet z obsahu listiny o manželském majetkovém režimu, jde-li o vydobytí dluhu ze závazku vzniklého po jejím zápisu do Seznamu listin o manželském majetkovém režimu nebo jde-li o vydobytí dluhu ze závazku vzniklého před jejím zápisem do Seznamu listin o manželském majetkovém režimu a vyslovil-li s tím souhlas oprávněný; v ostatních případech lze vydat exekuční příkaz postihující majetek, který netvoří součást společného jmění manželů jen proto, že byl zákonný režim

společného jmění manželů změněn; jde-li o vydobytí dluhu, který patří do společného jmění manželů, nebo dluhu povinného, pro který lze vydat exekuční příkaz na majetek ve společném jmění manželů, lze vést exekuci příkázáním pohledávky z účtu manžela povinného u peněžního ústavu.

Ze spisu projednávané věci vyplývá, že povinný a manžel povinného uzavřeli sňatek dne 18. 1. 2013 a manželství dosud trvá. Notářským zápisem ze dne 11. 3. 2019 povinný a manžel povinného uzavřeli smlouvu o manželském majetkovém režimu, kterou zúžili společné jmění tak, že každý z nich výlučně sám za sebe nabývá majetek, majetková práva a závazky majetkové povahy.

Z nerozporovaného stavu posuzované exekuční věci se podává, že exekuce byla nařízena podle tuzemského exekučního titulu k vymáhání pohledávky vzniklé v roce 2017 na území České republiky ve prospěch české obchodní společnosti. Za uvedeného stavu se vzhledem k § 6, § 7 a § 8 zákona o mezinárodním právu soukromém nejeví důvodnou námitku manžela povinného, že by české soudy měly posuzovat manželský majetkový režim povinného a manžela povinného podle právního řádu Bangladéšské lidové republiky, neboť toliko se zřetelem ke skutečnosti, že povinný a manžel povinného jsou občany cizího státu a uzavřeli manželství v zahraničí, nevznikají pochybnosti o tom, že předmětná exekuce je podřízena právnímu režimu České republiky a že soudní exekutor je při jejím provádění vázán (zejména) úpravou exekučního řádu či subsidiárně občanského soudního řádu.

Podle § 262a odst. 4 občanského soudního řádu jde-li o vydobytí dluhu, který patří do společného jmění manželů, nebo dluhu povinného, pro který lze nařídit výkon rozhodnutí na majetek ve společném jmění manželů, lze vést výkon rozhodnutí příkázáním pohledávky z účtu manžela povinného u peněžního ústavu.

Znění § 42 odst. 4 exekučního řádu přitom nemíří toliko k vymáhání dluhu spadajícího do společného jmění, ale rovněž dluhu povinného manžela. Není tudíž relevantní tvrzení manžela povinného, že dluh je výlučným dluhem povinného a že vzhledem ke zúžení společného jmění manželů nelze exekučně postihnout její účet. Jelikož vymáhaný dluh nepochybně vznikl za trvání manželství, které dosud nebylo rozvedeno, přičemž manžel povinného s povinným uzavřeli smlouvu o manželském majetkovém režimu až po vzniku

exekučně vymáhané pohledávky a oprávněný nevyslovil souhlas ve smyslu § 42 odst. 2 exekučního řádu, je vzhledem k výše citovaným ustanovením exekučního řádu zřejmé, že účet manželky povinného je možné exekučně postihnout.

4. Odklad exekuce

usnesení Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 20 Cdo 454/2026 ze dne 8. 7. 2026

k ustanovení § 54 odst. 5 exekučního řádu

Volba odkladu či přerušení výkonu rozhodnutí podle trestního řádu nemá jiný význam než odložit (při splnění zákonem stanovených podmínek) výkon trestu spolu s případně uloženou povinností k náhradě majetkové škody za předpokladu, že výkon dosud nezapočal, anebo jej přerušit tehdy, došlo-li již k jeho realizaci. Přerušení výkonu rozsudku trestního soudu tudíž nepředstavuje zákonnou výjimku z pravidla stanoveného v § 35 odst. 5 větě první exekučního řádu, podle níž by se exekuční řízení přerušovalo.

Při absenci bližší právní úpravy soudnímu exekutorovi nic nebránilo, aby přerušení výkonu exekučního titulu v poměrech trestního řádu promítla do postupu podle exekučního řádu, tj. aby podle § 54 odst. 5 exekučního řádu odložila provedení exekuce do doby pravomocného skončení dovolacího řízení v rámci trestního řízení. Ve fázi zastavení exekuce tudíž nelze revidovat opodstatněnost soudním exekutorem povoleného odkladu exekuce, dlužno-li k tomu z hlediska přípustnosti dovolání doplnit, že přezkum odkladu provedení exekuce je v dovolacím řízení ex lege zapovězen.

Pro nyní posuzovanou věc je tak zcela rozhodné, že soudní exekutor exekuci pravomocně odložil, přičemž její další postup zcela odpovídá ustálené rozhodovací praxi dovolacího soudu. Z té se podává, že vyslovení (nařízení) odkladu vykonatelnosti exekučního titulu je pouze důvodem odložení provedení exekuce; odklad vykonatelnosti neznamena, že rozhodnutí, jež kvalitu vykonatelnosti dříve nabylo, uvedenou vlastnost ztrácí. Je-li tudíž odložena vykonatelnost exekučního titulu (§ 54 odst. 5 exekučního řádu), soudní exekutor odloží provedení exekuce do doby pravo-

mocného skončení řízení, ve kterém soud rozhoduje o odložení vykonatelnosti exekučního titulu. Odklad vykonatelnosti rozhodnutí nebrání tomu, aby na základě uvedeného rozhodnutí byla nařízena exekuce, avšak s nařízením exekuce je zároveň nutné odložit její provedení.

Skutečnost, že účinky nařízení výkonu rozhodnutí podle občanského soudního řádu nese vydání exekučního příkazu (§ 47 odst. 2, věta první exekučního řádu) potom plyne nejen z jasného a žádné výkladové obtíže nepřipouštějícího znění zákona, nýbrž rovněž z ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu.

5. Zastavení exekuce

usnesení Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 20 Cdo 345/2026 ze dne 11. 6. 2026

k ustanovení § 55 odst. 7 a 11 exekučního řádu

Soudní exekutor zkoumá podmínky pro zastavení exekuce podle § 55 exekučního řádu k okamžiku vydání svého rozhodnutí.

Výše vymožené částky (podle dovolatele „nepatrné“ či „bagatelní“ plnění) není z hlediska řešení formulovaných dovolacích otázek rozhodná, neboť § 55 odst. 7 a 11 nestanoví minimální výši částečného uspokojení. Částečné uspokojení v jakékoliv výši má proto za následek nový běh šestileté doby podle § 55 odst. 7 exekučního řádu a rovněž dvanáctileté doby podle § 55 odst. 11 exekučního řádu.

Otázkou, která dosud nebyla v rozhodovací praxi dovolacího soudu vyřešena, zůstává, zda je třeba zastavit exekuci pro její bezvýslednost v situaci, kdy dvanáctiletá doba podle § 55 odst. 11 exekučního řádu již uplynula, avšak předtím, než soudní exekutor o zastavení exekuce rozhodl, došlo k částečnému vymožení plnění.

Namítá-li povinný, že napadeným usnesením dovolacího soudu bylo porušeno jeho hmotné právo, neboť odvolací soud nesprávně vyložil § 55 odst. 11 exekučního řádu, který podle názoru povinného obsahuje absolutní a nepřekročitelnou prekluzivní lhůtu, je třeba

v první řadě uvést, že hmotné právo povinného ve smyslu domnělého zániku vymáhané pohledávky v žádném případě nemohlo být napadeným usnesením dotčeno. Nejvyšší soud již dříve vysvětlil, že z § 55 exekučního řádu nelze dovodit to, že by pohledávka oprávněného měla mít po předchozím zastavení exekuce pro bezvýslednost povahu naturální obligace, jako je tomu například u pohledávky, na kterou se vztahuje rozhodnutí o osvobození dlužníka od placení, vydané podle § 414 odst. 1 insolvenčního zákona, jež v neuhrazeném rozsahu nezaniká, ale v soudním či jiném řízení ji nelze věřiteli přiznat a ve vykonávacím řízení má stejný režim jako pohledávka, u které byla účinně vznesena námitka promlčení. Tím spíše potom nelze z § 55 exekučního řádu dovodit prekluzi samotné vymáhané pohledávky.

Povinnému nelze přisvědčit ani v jeho názoru, že § 55 odst. 11 exekučního řádu obsahuje absolutní a nepřekročitelnou prekluzivní lhůtu, jejímž marným uplynutím exekuce zaniká. Z § 55 odst. 7 a 11 exekučního řádu je totiž zřejmé, že exekuce není v případě bezvýslednosti zastavena ze zákona. Zákon ukládá soudnímu exekutorovi, aby exekuci zastavil. Jde o ustanovení směřující k vydání konstitutivního rozhodnutí, přičemž soudní exekutor není oprávněn exekuci pro její bezvýslednost zastavit před uplynutím uvedené doby. K vydání usnesení o zastavení exekuce pro její bezvýslednost podle § 55 odst. 11 exekučního řádu tak nutně musí dojít až po uplynutí dvanáctileté doby. Pokud by bylo úmyslem zákonodárce spojit uplynutí dvanácti let marného vedení exekuce s následkem prekluze oprávnění soudního exekutora vést exekuci, nepochybně by stanovil, že k prekluzi dojde ex lege. Dvanáctiletá doba obsažená v § 55 odst. 11 exekučního řádu proto nemá prekluzivní charakter. Exekuce trvá (bez ohledu na uplynutí doby dle § 55 odst. 11 exekučního řádu) až do právní moci usnesení o jejím zastavení.

Bylo-li za trvání exekuce vymoženo částečné plnění (v jakékoliv výši), z podstaty věci se nejedná o bezvýslednou exekuci, a to bez ohledu na skutečnost, zda bylo plnění vymoženo před uplynutím nebo až po uplynutí dvanáctileté doby stanovené v § 55 odst. 11 exekučního řádu. V důsledku vymožení částečného plnění tak počala běžet nová šestiletá doba podle § 55 odst. 7 exekučního řádu i dvanáctiletá doba podle § 55 odst. 11 exekučního řádu, která ke dni vydání rozhodnutí soudního exekutora neuplynula, a podmínky pro zastavení exekuce pro její bezvýslednost proto nebyly splněny.

K argumentaci povinného, že soudní exekutor by takto mohl uměle „lhůtu“ prodlužovat reaktivním vymáháním, Nejvyšší soud dodává, že je povinností soudního exekutora (soudní exekutor je za splnění této povinnosti odpovědný, uplatní se zde ustanovení § 7 exekučního řádu upravující dohled nad činností soudního exekutora) dobu uvedenou v § 55 odst. 11 exekučního řádu respektovat a v přiměřené době po jejím uplynutí bezvýsledné exekuce zásadně zastavovat, nicméně na průběh exekučního řízení nemá samotné uplynutí této doby vliv. Dojde-li k vymožení plnění, třeba i (v přiměřené době) po uplynutí 12 let marně vedené exekuce, jde stále o žádoucí jev, neboť je tím naplňován účel exekuce. Soudní exekutor je proto naopak povinen v takovém případě pokračovat v řádném vedení exekuce.

Povinný prosazuje názor, že v situaci, v níž povinný disponuje majetkem, z něhož je možné alespoň částečně exekučně vymáhanou povinnost uspokojit, nelze takový majetek k uspokojení věřitele použít (resp. exekuci již nelze vůbec provádět) pouze z důvodu, že povinný dostatečně dlouho porušoval svou povinnost poskytnout oprávněnému plnění dle vykonatelného exekučního titulu. Takový názor je třeba odmítnout jako nespravedlivý a zjevně nesprávný. Právní úprava obsažená v § 55 odst. 7 a násl. exekučního řádu nic nemění na skutečnosti, že primární povinnosti povinného je plnit vymáhanou povinnost. Disponuje-li povinný majetkem umožňujícím alespoň částečné splnění vymáhané povinnosti, je povinností soudního exekutora exekuci provádět, a to bez ohledu na uplynutí dvanáctileté doby dle § 55 odst. 11 exekučního řádu. Očekávání povinného, že exekuce bude pro bezvýslednost zastavena, není v tomto ohledu relevantní.

Uvedený závěr je rovněž v souladu s obecným pravidlem vyjádřeným v ustálené rozhodovací praxi dovolacího soudu, podle něhož je smyslem exekuce její provedení, nikoli zastavení. Tomu odpovídá i míra ochrany, jež je v exekuci poskytována povinnému, a která je zásadně limitována tím, že dobrovolně nesplnil to, co mu bylo autoritativním výrokem uloženo.

usnesení Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 20 Cdo 1182/2026 ze dne 10. 6. 2026

k ustanovení § 268 odst. 1 písm. e) občanského soudního řádu

Skutečnost, že exekuce bezúspěšně probíhá již po delší dobu, není sama o sobě důvodem pro zastavení exekuce podle § 268 odst. 1 písm. e) občanského soudního řádu, lze-li v budoucnosti očekávat změnu v majetkových poměrech dovolatele. Samozřejmě za předpokladu, že tato změna je reálně očekávatelná v dostupné době, a nikoliv jen hypotetická. Perspektivu objevení exekučně postižitelného majetku v dosažitelné budoucnosti lze přitom založit i na skutkovém zjištění, že povinný se před dopady exekuce skrývá, když nevyužívá svého výdělkového potenciálu plynoucího z jeho věku a neposkytuje soudům součinnost k vysvětlení svých majetkových poměrů.

Exekuční řízení tedy může probíhat tak dlouho, dokud je naplňován jeho účel neboli dokud existuje reálná šance, že pohledávka oprávněného bude alespoň zčásti či úplně vymožena. Je přitom věcí exekučního soudu, aby na základě vlastního šetření prověřil, zda případné další dotazy a lustrace ze strany soudního exekutora mohou v dohledné budoucnosti vést ke zjištění dalšího postižitelného majetku povinného. Stejně tak musí exekuční soud na základě vlastních zjištění posoudit, jaké jsou další perspektivy vedení exekuce.

Odvolací soud se návrhem povinného náležitě zabýval a provedl vlastní šetření ke zjištění a posouzení, jaké jsou další perspektivy vedení exekuce, a vzal v potaz všechny okolnosti rozhodné pro zde projednávanou věc. Z těchto skutkových zjištění vyplynulo, že dané exekuční řízení probíhá čtyři roky a dosud nebylo ničeho vymoženo, soudní exekutor nedohledal žádný nemovitý majetek povinného, nebyly zjištěny žádné účty, pojištění či spoření, povinný není zaměstnaný a nepobírá postižitelný příjem, přičemž doposud nebyla ukončena lustrace majetku povinného, např. nebyl proveden soupis jeho movitých věcí. Současně bylo zjištěno, že povinný se nachází v produktivním věku, neprokázal (ani netvrdil) žádné zdravotní omezení a jeho bydliště je v okrese s nízkou mírou nezaměstnanosti a vysokou poptávkou v dělnických profesích, které nevyžadují specifické vzdělání či schopnosti.

Nejvyšší soud v této souvislosti připomíná, že explicitně vyjádřil názor, že pokud se povinný bez zjevného dů-

vodu vzdal exekučně postižitelného příjmu, nemůže mu být poskytnuta ochrana v podobě zastavení exekuce podle § 268 odst. 1 písm. e) občanského soudního řádu.

6. Prodej nemovitých věcí

usnesení Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 20 Cdo 934/2026 ze dne 19. 5. 2026

k ustanovení § 47 odst. 1 a § 58 odst. 1 exekučního řádu

Nejvyšší soud již dříve uzavřel, že při posuzování vhodnosti navrženého způsobu provedení výkonu rozhodnutí je případný nepoměr výše pohledávky a ceny nemovitých věcí pouze jedním, v zákoně výslovně uvedeným, kritériem vhodnosti.

Skutečnost, že cena nemovitých věcí povinného, z jejichž prodeje má být oprávněný uspokojen, značně přesahuje výši vymáhané pohledávky s příslušenstvím, sama o sobě nepostačuje k závěru, že zvolený způsob provedení exekuce prodejem nemovitých věcí povinného je zřejmě nevhodný, jestliže pohledávku oprávněného nelze buďto vůbec nebo v přiměřené době uspokojit jiným způsobem. Pokud to nevyplývá přímo z obsahu spisu, je primárně na povinném, aby v návrhu na částečné zastavení exekuce tvrdil a prokázal, že zvolený způsob provedení exekuce je zřejmě nevhodný a že zde existuje jiný exekučně postižitelný majetek povinného.

Nepostačuje pouhé tvrzení bez dalšího, že exekuce prodejem nemovitých věcí je nepřiměřená vymáhané pohledávce.

usnesení Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 21 Cdo 697/2026 ze dne 19. 5. 2026

k ustanovení § 336a odst. 2 občanského soudního řádu

Již ze samotné dikce § 336a odst. 2 občanského soudního řádu vyplývá, že jde o možnost (nikoli po-

vinnost) soudu (soudního exekutora) rozhodnout o zániku nájemního či pachtovního práva, výměnku nebo práva odpovídajícího věcnému břemeni, jsou-li (kumulativně) splněny předpoklady uvedené pod písmeny a) a b) tohoto ustanovení (srov. výraz „může“ rozhodnout obsažený v úvodu ustanovení).

Zákon tedy poskytuje soudu (soudnímu exekutorovi) prostor, aby v každém jednotlivém případě zvážil, zda je s ohledem na konkrétní okolnosti případu přiměřené, aby závada (nájemní či pachtovní právo, výměnek nebo právo odpovídající věcnému břemeni) zatěžující zastavenou nemovitou věc, již se výkon rozhodnutí (exekuce) týká a jež má být prodána v dražbě, zanikla, a aby tak nebylo přechodem této závady na vydražitele uspokojení zástavního věřitele z výtěžku prodeje zástavy v rozporu se smyslem a účelem zajištění pohledávek prostřednictvím zástavního práva ztíženo nebo dokonce znemožněno.

Rozhodnutí o zániku nájemního či pachtovního práva, výměnku nebo práva odpovídajícího věcnému břemeni by nemělo poskytovat zástavnímu věřiteli (na úkor osob, v jejichž prospěch bylo toto právo zřízeno) neoprávněnou výhodu spočívající v tom, že bude prodejem zástavy bez spravedlivého důvodu dosaženo vyššího výtěžku, než jaký bylo možné očekávat při zřízení zástavního práva.

Jde-li o nájemní či pachtovní právo, výměnek nebo právo odpovídající věcnému břemeni, které vzniklo až poté, co již k nemovité věci bylo zřízeno zástavní právo, a bylo-li by zohlednění takové závady ve výsledné ceně prodávané zástavy na újmu (byť i částečného) uspokojení zástavního věřitele, je zpravidla odůvodněn závěr, že jsou dány předpoklady k rozhodnutí o zániku tzv. excesivních závad podle § 52 exekučního řádu a § 336a odst. 2 občanského soudního řádu.

Pakliže soudní exekutor (a odvolací soud) v této věci vycházel ze zjištění, že zástavní právo bylo zřízeno výrazně dříve, než bylo zřízeno věcné břemeno, že věcné břemeno bylo zřízeno bezúplatně a v rozporu se závazkem zástavce (povinného) jej nezřídit bez písemného souhlasu zástavního věřitele (oprávněného), že tento souhlas nebyl udělen, že cílem postupu oprávněného z věcného břemene a povinného bylo „zabránit oprávněnému v uspokojení ze zástavy“, že v době rozhodnutí je počítáno s existencí tohoto věcného břemene po dobu dalších 16 let, že podle vyjádření znalce uvedené věcné břemeno „výrazně omezuje možnost prodat

nemovitou věc v dražbě“, že samotný povinný z věcného břemene (a povinný v tomto řízení) nesouhlasí s jeho existencí, je závěr odvolacího soudu o splnění podmínek pro rozhodnutí o zániku tohoto věcného břemene v souladu se shora zmíněnou judikaturou dovolacího soudu; jeho úvaha není zcela zjevně nepřiměřená zjištěným skutečnostem.

Jak vyplývá z předchozího výkladu, soud (soudní exekutor) při rozhodování o zániku tzv. excesivní závady přihlíží ke konkrétním okolnostem a zjištěním; jeho úvaha, zda podmínky pro rozhodnutí o zániku excesivní závady byly splněny či nikoliv, je tak odvislá od těchto zjištění. Jde tak o normu s relativně neurčitou hypotézou; v takovém případě lze však přípustnost dovolání shledat pouze tehdy, je-li tato úvaha zcela zjevně nepřiměřená zákonným kritériím.

Lze pouze doplnit, že dovolatel v mnohých případech uplatňuje nepřípustné dovolací námitky, tedy že „... věcné břemeno bylo zřízeno jako legitimní bytové zajištění a kompenzace za neprovedený převod podílu, ... že dovolatel nemá jiné bydlení, ... že povinný odmítl převést dovolateli přislíbený spoluvlastnický podíl, ... že dovolatel v nemovité věci reálně bydlí, ... že původní věřitel nevznesl žádné námitky proti existenci věcného břemene, ... že břemeno dožití neznamena automaticky neprodejnost ...“, tedy uplatnil jiný dovolací důvod než ten, který je – jako jediný přípustný – uveden v § 241a odst. 1 občanského soudního řádu, a ze kterého nevyplývají žádné rozhodné právní otázky ve smyslu § 237 občanského soudního řádu, zpochybňuje-li hodnocení důkazů odvolacím soudem a skutková zjištění, z nichž odvolací soud vycházel.

usnesení Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 26 Cdo 3054/2025 ze dne 9. 7. 2026

k ustanovení § 336j odst. 4 občanského soudního řádu

Spoluvlastnický podíl coby nehmotnou věc v právním smyslu nelze vyklidit. Uložení takové povinnosti povinnému (aniž by byla uložena povinnost vyklidit samu nemovitou věc či její určenou reálnou část) by znamenalo vydání (materiálně) nevykonatelného exekučního titulu, jenž by nemohl vést k nucenému vyklizení povinného.

Specifika prodeje spoluvlastnického podílu k movitým i nemovitým věcem obsahuje § 338 občanského soudního řádu. Podle § 338 odst. 1 věty první občanského soudního řádu na výkon rozhodnutí prodejem spoluvlastnického podílu se užijí ustanovení o výkonu rozhodnutí prodejem movitých věcí a nemovitých věcí, nestanoví-li zákon jinak. Na výkon rozhodnutí prodejem spoluvlastnického podílu se tedy – s odchylkami uvedenými v § 338 občanského soudního řádu – uplatní úprava výkonu rozhodnutí prodejem movitých a nemovitých věcí.

Podle § 336j odst. 4 občanského soudního řádu, jenž se týká úpravy výkonu rozhodnutí prodejem nemovitých věcí, soud v usnesení o příklepu podle odstavce 3 uloží povinnému, umožňuje-li to povaha vydražené nemovité věci, aby vydraženou nemovitou věc vyklidil nejpozději do 15 dnů od nabytí právní moci usnesení nebo doplacení nejvyššího podání, nastalo-li později, a poučí účastníky o možnosti postupovat podle § 336ja odst. 1 s vyčíslením, jaký je minimální předražek a do kdy musí být učiněn.

Ustanovení týkající se rozhodnutí soudu o vyklizení vydražené nemovité věci povinným již v exekuci (výkonu rozhodnutí) prodejem nemovitých věcí (uložení mu povinnosti vyklizení) v usnesení o příklepu, bylo do občanského soudního řádu včleněno jeho novelou provedenou zákonem č. 396/2012 Sb. s účinností ode dne 1. 1. 2013. Smyslem bylo posílení postavení vydražitele, který tak – za předpokladu, že je o takové povinnosti soudem rozhodnuto – získá již při nabytí nemovité věci do svého vlastnictví vykonatelný exekuční titul a nemusí se jej domáhat teprve následně v nalézacím řízení. Následná novela občanského soudního řádu provedená zákonem č. 293/2013 Sb. s účinností ode dne 1. 1. 2014, výslovně podmínila uvedené rozhodnutí soudu tím, že to umožňuje „povaha vydražené nemovité věci“; s odůvodněním (viz obsah důvodové zprávy), že „nemovitou věcí může být i právo stavby, s nímž není spojena žádná stavba. Taková nemovitá věc nemůže být vyklizena“.

Vydražitel se tak může, bylo-li v usnesení o příklepu (předražku) rozhodnuto o povinnosti povinného nemovitou věc vyklidit (§ 336l odst. 7 občanského soudního řádu), domáhat jejího vyklizení. Povinný přitom po právní moci usnesení o příklepu (předražku) a doplacení nejvyššího podání ztrácí své vlastnické právo k nemovité věci (§ 336l odst. 2 občanského soudního řádu); tím též ztrácí právo takovou věc z titulu svého vlastnického práva užívat.

Z § 336j odst. 4 občanského soudního řádu, jak výše uvedeno, plyne, že soud uloží povinnému vyklidit vydraženou nemovitou věc, umožňuje-li to její povaha. Je-li předmětem exekuční dražby nemovitá věc povinného jako celek, uložení takové povinnosti uvedená „povaha věci“ nebrání.

Při řešení výše uvedené dovolací otázky nelze pominout, že u způsobu výkonu rozhodnutí (exekuce) prodejem spoluvlastnického podílu podle § 338 občanského soudního řádu je jeho předmětem (ideální) spoluvlastnický podíl povinného na nemovité věci, nikoli nemovitá věc jako celek.

Podle § 1121 občanského zákoníku je každý ze spoluvlastníků úplným vlastníkem svého podílu. Podle občanského zákoníku podíl vyjadřuje míru účasti každého spoluvlastníka na vytváření společné vůle a na právech a povinnostech vyplývajících ze spoluvlastnictví věci. Spoluvlastník pak může se svým podílem nakládat podle své vůle (§ 1123 občanského zákoníku). Vzhledem k věci jako celku se spoluvlastníci považují za jedinou osobu a nakládají s věcí jako jediná osoba.

Spoluvlastník věci je „úplným vlastníkem“ nehmotné věci v právním smyslu, konkrétně „úplným vlastníkem“ spoluvlastnického podílu k věci. V takovém případě má užívání věci spoluvlastníkem původ ve vlastnictví spoluvlastnického podílu k věci. Toto „vlastnictví podílu“ znamená, že spoluvlastník s ním může v mezích zákona disponovat, neznamená však popření povahy spoluvlastnictví jako společného, navenek jednotného vlastnického práva.

Při úvaze, zda i v případě výkonu rozhodnutí (exekuce) prodejem spoluvlastnického podílu k nemovité věci lze povinnému uložit povinnost vyklidit samotnou nemovitou věc (bez zohlednění, že sama předmětem exekuční dražby jako taková nebyla), neboť povinný ztrácí své vlastnické právo k ní; tím též ztrácí právo takovou věc z titulu svého vlastnického práva užívat (viz výše), nelze pominout ani specifika „vnitřního“ spoluvlastnického vztahu spoluvlastníků nemovité věci.

Spoluvlastnictví věci vyvolává dvě skupiny právních vztahů, jednak mezi spoluvlastníky a osobami třetími, jednak mezi spoluvlastníky samotnými. Vztah spoluvlastníků jako celku ke třetím osobám nelze chápat jako prostý souhrn dílčích vztahů jednotlivých spoluvlastníků, v nichž je každý limitován výší svého podílu, ale jde o jediný právní vztah; ostatně každý z nich je

spoluvlastníkem celé věci, nikoliv její části. To je kvalitativní rozdíl oproti pouhému souhrnu více právních vztahů. Podíl vyjadřuje jen míru účasti ve vnitřních vztazích mezi spoluvlastníky.

Nejvyšší soud opakovaně uvedl, že vlastnickou – vindikační nebo negatorní – žalobu může podat kterýkoliv z podílových spoluvlastníků vůči každému, kdo neoprávněně zasahuje do jeho spoluvlastnického práva. Rozhodující skutečností přitom je, zda užívání nemovitých věcí třetí osobou je oprávněným či neoprávněným zásahem do práv spoluvlastníka na jeho ochranu při výkonu práv vyplývajících z jeho spoluvlastnictví. Sporné konání třetí osoby by mohlo být oprávněné, pokud by jí právně relevantním způsobem vzniklo právo předmět spoluvlastnictví užívat.

Jinými slovy, pro závěr o uložení povinnosti spoluvlastníku nemovité věci, jehož spoluvlastnický podíl byl (exekučně) vydražen, přímo tuto nemovitou věc (nebo její část) vyklidit, je významná otázka, zda mu [pro období od pozbytí jeho (spolu)vlastnického práva k ní, kdy se stal ve vztahu k jejímu užívání „třetí osobou“] bude či nebude svědčit (jiné) právo založené ostatními spoluvlastníky. Vydražitel se zde totiž stává pouze jedním ze spoluvlastníků, z nichž každý je – jak uvedeno výše – spoluvlastníkem celé věci. Pro řešení takové otázky však v poměrech usnesení o příklepu a rozhodování dle § 336j odst. 4 občanského soudního řádu není prostor; své místo má proto v řízení nalézacím.

Z výše uvedeného plyne závěr, že je-li udělen příklep k (ideálnímu) spoluvlastnickému podílu povinného k nemovité věci, jde z hlediska § 336j odst. 4 občanského soudního řádu o nemovitou věc, u níž „povaha vydražené nemovité věci“ neumožňuje rozhodnutí o jejím vyklizení v usnesení o příklepu.

Dovolací soud se tak přihlásil (byť s částečně jinou argumentací) k závěru prezentovaném v odborné literatuře v článku: DLOUHÁ, E. Vyjádření k článku JUDr. Michaela Zváry, Ph.D., LL.M. Komorní listy, 2022, č. 2, jenž polemizuje s opačným závěrem vyjádřeným dříve v článku: ZVÁRA, M. Uložení povinnosti povinnému vyklidit vydraženou nemovitou věc dle § 336j odst. 4 občanského soudního řádu v případě dražby minoritního spoluvlastnického podílu na nemovité věci. Komorní listy, 2022, č. 1.

7. Další činnost

usnesení Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 20 Cdo 375/2026 ze dne 23. 6. 2026

k ustanovení § 76 odst. 2 exekučního řádu

a § 336k odst. 4 občanského soudního řádu

Popis předmětu dražby obsažený v dražební vyhlášce, který je v rozporu s faktickým či právním stavem může představovat porušení zákona podle § 336k odst. 4 občanského soudního řádu (přičemž uvedené je však vždy třeba posuzovat ve vztahu ke konkrétním zjištěným poměrům posuzované dražby), pak je třeba tentýž závěr vztáhnout též k popisu předmětu dražby zveřejněném na dražebním portálu, na němž dražba probíhá.

Podle § 76 odst. 2 exekučního řádu může soudní exekutor též provést dražbu movité či nemovité věci na návrh vlastníka či osoby oprávněné disponovat s věcí. Přitom postupuje přiměřeně podle ustanovení tohoto zákona. Podle § 336k odst. 4 občanského soudního řádu odvolací soud usnesení o příklepu změnil tak, že se příklep neuděluje, jestliže v řízení došlo k takovým vadám, že se odvolatel nemohl zúčastnit dražby, nebo jestliže byl příklep udělen proto, že při nařízení dražebního jednání nebo při provedení dražby došlo k porušení zákona.

Není žádný rozumný důvod rozlišovat režim provedení dražby soudním exekutorem v rámci jiné exekutorské činnosti podle toho, zda jeho oprávnění vyplývá ze smlouvy o provedení dražby uzavřené v souvislosti s jiným řízením, anebo bez této souvislosti. Proto se za skutkové situace, kdy vlastnické právo k věci bylo nabyto na základě dobrovolné dražby provedené soudním exekutorem podle smlouvy o provedení dražby s původním vlastníkem nemovité věci, není namístě aplikovat ustanovení zákona o veřejných dražbách, ale (přiměřeně) ustanovení občanského soudního řádu.

Podstata dovolání spočívá v tom, že podle vydražitele v nyní řešené věci existuje nesoulad faktického a právního stavu vydražených věcí s popisem předmětu dražby obsaženým nikoliv v dražební vyhlášce, nýbrž nacházejícím se na dražebním portálu, prostřednictvím něhož byla dražba soudním exekutorem realizována. Otázka, pro jejíž řešení je třeba připustit dovolání, zní, zda může takový nesoulad představovat důvod

pro změnu usnesení o příklepu podle § 336k odst. 4 občanského soudního řádu tak, že se příklep neuděluje.

Nejvyšší soud se již ve své rozhodovací praxi zabýval situací, v níž dovolatel brojil proti usnesení o příklepu námitkou nesouladu faktického stavu vydražených nemovitých věcí s popisem předmětu dražby obsaženým v dražební vyhlášce. Nejvyšší soud zde vysvětlil, že jediným způsobem soudního (exekučního) prodeje nemovité věci při výkonu rozhodnutí je dražba.

Skutečnost, že se bude dražba konat, dává soud (soudní exekutor) ve známost vydáním zvláštního rozhodnutí, které se tradičně označuje jako dražební vyhláška. Vydáním dražební vyhlášky po právní moci usnesení o ceně nastupuje další, třetí fáze prodeje nemovitých věcí. Soud musí dražební vyhlášku vydat v souladu se zákonem, jinak bude třeba její nezákonnost v dalším řízení zhojit. Vzhledem k tomu, že zákon od 1. ledna 2013 neumožňuje podat proti usnesení o dražební vyhlášce odvolání, lze se po jejím vydání případné nezákonnosti bránit výlučně v rámci odvolání proti usnesení o příklepu s tím, že je možno domáhat se pouze změny usnesení o příklepu v tom směru, že se příklep neuděluje.

Souladem dražební vyhlášky se zákonem se rozumí jednak to, že dražební vyhláška musí obsahovat všechny výroky předepsané zákonem, ale také to, že k zahájení této další fáze výkonu rozhodnutí musejí být splněny všechny předpoklady.

Podle ustálené judikatury se za porušení zákona při nařízení dražebního jednání považuje mimo jiné i to, že dražební vyhláška neobsahovala všechny výroky předepsané zákonem, nebo obsahovala výroky, které byly v rozporu se zákonem nebo faktickým stavem, avšak jen tehdy, když nepříznivé důsledky „výroků v rozporu se zákonem“ nebylo možno odstranit jinak, tedy jestliže takový výrok v rozporu se zákonem vedl či mohl vést k tomu, že odvolatel neuplatnil do zahájení dražebního jednání svá práva. Konkrétní porušení zákona při nařízení dražebního jednání nebo při provedení dražby musí být v příčinné souvislosti s udělením příklepu vydražiteli, tedy k příklepu by nedošlo, pokud by se soud takových porušení v dané věci vyvaroval.

Judikatura tak stabilně (při aplikaci § 336k odst. 4 občanského soudního řádu) tenduje ke zvýšené ochraně dražitelů, potažmo vydražitele, proti takovým pochybením soudního exekutora, která jsou objektivně

způsobila zapříčinit, že průběh a výsledek dražebního jednání nesplňují požadavek transparentnosti dražby, požadavek rovného přístupu účastníků dražby (dražebníků) k dražbě, že fakticky dojde ke zvýhodnění určité skupiny osob ve vlastní exekuci zúčastněných oproti skupině jiné [typicky – v souvislosti s pochybením ve vyhotovení popisné části nemovité věci v dražební vyhlášce – je ovlivněno jednání dražitelů, kteří by (pokud by k pochybení nedošlo) již „další“ vyšší podání neučinili, popř. by se dražby vůbec nezúčastnili, a tím došlo k ovlivnění výše dosaženého podání].

Je sice věcí každého dražitele získat si dostatek podkladů k zodpovědnému rozhodnutí pro účast v dražbě, nicméně takovýmto podkladem je nepochybně i dražební vyhláška, ve které má být uveden dostatečně podrobný a pravdivý popis dražené věci. Není-li by tomu tak, a v důsledku toho by byla vydražena nemovitá věc, jejíž faktický stav by byl v rozporu s jejím popisem uvedeným v dražební vyhlášce, přičemž uvedená skutečnost by byla v příčinné souvislosti s udělením příklepu vydražiteli, nebylo by možné uzavřít jinak, než že došlo k porušení zákona při nařízení dražebního jednání a že se příklep neuděluje.

Z citované judikatury plyne závěr, že nesoulad popisu předmětu dražby obsažený v dražební vyhlášce s faktickým stavem dražené věci může představovat porušení zákona při nařízení dražebního jednání, pokud bylo nepravdivým popisem dražené věci ovlivněno jednání dražitele natolik, že by v případě řádného (pravdivého) popisu věci dražitel vyšší podání neučinil nebo se dražby vůbec nezúčastnil.

V nyní řešeném případě se však nejednalo o exekuční dražbu, nýbrž o dobrovolnou dražbu provedenou soudním exekutorem na návrh vlastníka věci (dále též jen „dobrovolná dražba provedená soudním exekutorem“). V takovém případě podle § 76 odst. 2 exekučního řádu soudní exekutor postupuje podle exekučního řádu, resp. též podle občanského soudního řádu přiměřeně.

Dobrovolná dražba provedená soudním exekutorem se od exekuční dražby liší zejména svým účelem. Zatímco v případě exekuční dražby jde o zpeněžení exekučně zabavených věcí povinného za účelem uspokojení vymáhané pohledávky oprávněného, přičemž realizace dražby nezávisí na vůli povinného, účelem dobrovolné dražby provedené soudním exekutorem je dobrovolné zpeněžení věci navrhovatele. V obou

situacích soudní exekutor vydává dražební vyhlášku, která však v případě dobrovolné dražby (na rozdíl od dražby exekuční) nevychází z usnesení o ceně založeného na znaleckém ocenění nemovité věci, určení výše nejnižšího podání je zde v zásadě ponecháno na vůli navrhovatele dražby, resp. je bez dalšího domluveno smlouvou o provedení dobrovolné dražby uzavřenou mezi navrhovatelem a soudním exekutorem. Skutečnosti, zda vůbec k dražbě dojde, který soudní exekutor ji provede, či jaké bude nejnižší podání, jsou zcela závislé na vůli navrhovatele.

Z hlediska svého účelu se dobrovolná dražba provedená soudním exekutorem velmi blíží dobrovolné dražbě konané podle zákona o veřejných dražbách. Ačkoliv se z výše uvedených důvodů neřídí právní úpravou zákona o veřejných dražbách, nelze přehlédnout, že v případě dobrovolné dražby konané podle zákona o veřejných dražbách by náležitostí dražební vyhlášky bylo mimo jiné i označení a popis závad na předmětu dražby váznoucích, pokud ovlivňují hodnotu předmětu veřejné dražby, a popis stavu předmětu veřejné dražby. Příklepem by v uvedeném režimu došlo k uzavření kupní smlouvy (popř. smlouvy o budoucí kupní smlouvě), přičemž vydražitel (kupující) má možnost uplatnit vůči navrhovateli dražby (prodávajícímu) práva z vadného plnění.

Oproti tomu v případě dobrovolné dražby provedené soudním exekutorem představuje (stejně jako v případě exekuční dražby) jedinou v úvahu připadající obranu vydražitele § 336k odst. 4 občanského soudního řádu. Ve výsledné ceně nemovité věci, resp. ve výši nejnižšího podání, přitom nemusí být vůbec zohledněny případné vady dražené nemovité věci, neboť nejnižší podání nemusí vycházet z obvyklé ceny zjištěné soudním znalcem, ale jak již bylo uvedeno shora, je zásadně ponecháno na vůli navrhovatele.

Z uvedeného plyne, že míra ochrany práv vydražitele je z posuzovaného hlediska v případě dobrovolné dražby prováděné soudním exekutorem nižší než u dobrovolné dražby v režimu zákona o veřejných dražbách a rovněž než v případě exekuční dražby, aniž by pro to existoval přesvědčivý důvod.

Jsou-li v popisu předmětu dražby obsaženém na dražebním portálu, na němž dražba probíhá, výslovně uvedeny nepravdivé (či dokonce úmyslně lživé) informace, resp. informace v rozporu s faktickým či právním stavem dražené věci, které jsou s to ovlivnit rozhodování (vy)dražitele o účasti na dražbě či o učinění

nejvyššího podání právě v takové výši, v jaké bylo učiněno, přičemž sama dražební vyhláška ohledně těchto informací neuvádí ničeho, nelze bez dalšího ospravedlnit závěr, který takto zveřejněným nepravdivým informacím nepřikládá jakoukoliv právní relevanci. I popis předmětu dražby obsažený na dražebním portálu, na němž dražba probíhá, je v poměrech dobrovolné dražby provedené soudním exekutorem třeba považovat za oficiální zdroj informací pro dražitele.

Skutečnost, že jde o popis ze strany navrhovatele dražby, a nikoliv soudního exekutora, není rozhodující. Nic na tom nemůže změnit ani upozornění soudního exekutora na tuto skutečnost. Pokud totiž soudní exekutor provádí dobrovolnou dražbu, která se však (přiměřeně) řídí normami veřejného práva procesního a vydražitel pouze z tohoto důvodu nemá možnost vůči navrhovateli uplatnit práva z vadného plnění, musí být i správnost popisu předmětu dražby odpovědností soudního exekutora. Soudnímu exekutorovi nic nebrání obsah popisu předmětu dražby s navrhovatelem ošetřit v rámci smlouvy o provedení dobrovolné dražby.

Opačným závěrem by Nejvyšší soud kvitoval stav, kdy zveřejněním nepravdivých (či dokonce úmyslně lživých) informací o předmětu dražby může docházet ke klamání dražitelů, bez možnosti takto v omyl uvedeného vydražitele příklep zvrátit či jinak účinně bránit svá práva. Takový závěr by (obzvláště s přihlédnutím k uvedenému srovnání různých režimů dražby) podle Nejvyššího soudu vedl vůči vydražiteli ke zjevné nespravedlnosti.

Ostatně, uvedl-li odvolací soud v závěru napadeného usnesení, že je věcí každého dražitele získat si dostatek podkladů k zodpovědnému rozhodnutí pro účast v dražbě, a to především z dražební vyhlášky, ale i např. obhlídkou dražených pozemků ještě před dražbou samotnou, nelze vydražiteli vyčítat, že za podklad svého rozhodnutí pojal též právě popis předmětu dražby uvedený u dražených věcí na dražebním portálu, na němž dražba probíhala.

V nyní řešené věci proto Nejvyšší soud uzavírá, že tvrdil-li vydražitel v odvolání, že na dražebním portálu, jehož prostřednictvím byla dražba realizována, byl zveřejněn klamavý popis dražených pozemků (že k pozemkům je zajištěn přístup z komunikace a že se pozemky nacházejí v ploše pro bydlení), což ovlivnilo jeho rozhodnutí učinit nejvyšší dražební podání, je

třeba se jeho tvrzením zabývat, a bude-li prokázáno, je na místě postupovat obdobně, jako kdyby byl nepravdivý popis předmětu dražby obsažen v dražební vyhlášce, tj. podle § 336k odst. 4 občanského soudního řádu, rozhodnutí soudního exekutora o udělení příklepu změnit tak, že se příklep neuděluje.

LOKÁLNÍ DESKA

SPOLEHLIVÉ, LEVNÉ A LEGISLATIVNĚ ODPOVÍDAJÍCÍ
ŘEŠENÍ PRO VYVĚŠOVÁNÍ DOKUMENTŮ

Bezplatný nástroj zřízený Exekutorskou komorou ČR pro všechny exekutory

Lokální úřední deska je součástí Centrální úřední desky (www.centralnideska.cz) a slouží k vyvěšování písemností podle občanského soudního řádu.

Spolu s centrální částí pro zveřejňování výzev dle § 56a, § 56b a § 125a ex. ř. pokrývá všechny zákonné povinnosti exekutorského úřadu – na jednom místě.

PROČ LOKÁLNÍ DESKA

- Zdarma pro všechny exekutorské úřady
- Nahrazuje samostatnou úřední desku
- Bez zásahu do dokumentů
- Řešení vytvořené Exekutorskou komorou ČR
- Splňuje zákonné požadavky
- Elektronická pečeť a průkazné vyvěšení
- Snadná integrace do IS i webu úřadu

JAK PŘEJÍT NA LOKÁLNÍ DESKU?

Lokální desku můžete začít využívat ihned – prostřednictvím stejných přihlašovacích údajů jako pro Centrální úřední desku.

Pro spuštění stačí drobná příprava HW řešení a aktivace kioskového módu.

* Doporučeno: starší PC, notebook nebo tablet dostupný veřejnosti na úřadě.

Centrální deska šetří peníze exekutorů.
Už jste ji vyzkoušeli?

CENTRALNIDESKA.cz

CENTRÁLNÍ DESKA
povinný modul

LOKÁLNÍ ÚŘEDNÍ DESKA EXEKUTORA
volitelný modul

Neváhejte se na nás obrátit s jakýmkoliv dotazem.

text: JUDr. PhDr. Stanislav Balík, Ph.D.

děkan FPZ ZČU v Plzni, člen redakční rady Komorních listů

Stalo se...

■ Exekutor v kabaretu

Film na námět Roberta Zdráhala *Exekutor v kabaretu* byl ve Zdráhalově režii natočen a uveden v roce 1933. Příběh začíná tím, že ředitel kabaretu (Theodor Pištěk st.) odmítá vyplatit hercům gáže. Do děje pak vstupuje exekutor v podání Ferryho (Slavomíra) Viška (1900-1935) a až na výjimku peněz pro subretu Marcelu (Marie Grossová), ukrytých tajemníkem kabaretu (Jára Kohout) do vázy, jsou pak gáže obratem vyplaceny. V další zápletky do děje vstupuje i exekutorova dcera Máňa (Anita Beránková), která skončí v náručí tenoristy Karla Rodena (K. V. Marek). Otec exekutor je závěrem spokojen, protože se mu podařilo nalézt a zabavit i peníze ukryté ve váze a „*v dobrém rozmaru pozve k sobě Mánina milovníka na čaj*“. Ve filmu zazní písně Jana Borůvky (1893-1953), v uměleckém světě působícího pod jménem John Gollwell.

■ Marný útěk před spravedlností

Pod titulem *Exekutorův útěk před spravedlností* referovaly Lidové noviny ze dne 19. srpna 1937 o zadržení bývalého exekutora Okresního soudu v Sabinově Petra Hrabuše, který byl následně dopraven do věznice státního zastupitelství v Prešově. Podle novinové zprávy Hrabuš nejprve zpronevěřil 700 Kč, které přijal v soudní dražbě, a z obavy po zatčení se „*potuloval po Slovensku, kde na několika místech podvedl majitele hotelu*“. V Bratislavě pak ukradl úředníkovi Klestelovi motocykl, který prodal. Při zatčení v Dolním Kubíně četníci „*u něho našli jiný motocykl zn. Jawa*“. V trestné činnosti Hrabuš pokračoval i na Zlínsku, kde opět podváděl majitele hotelů. O dalším osudu bývalého exekutora Petra Hrabuše již noviny nereferovaly.

■ Exekuční prodej radiových přístrojů

Otázku, jak exekučně prodat přijímací radiové stanice, vyřešila v roce 1934 dohoda Ministerstva pošt s Ministerstvem spravedlnosti. Problém byl původně v tom, že „*podle zákona o radiotelefonii mohou být radiová zařízení prodávána jen těm osobám, které předloží koncesní listinu nebo oprávnění k jejich prodeji*“. V srpnu 1932 pak Ministerstvo spravedlnosti vydalo oběžník, podle něhož „*jest dovoleno přijímací radiové stanice prodati exekučně i takovému kupci, který koncesi nemá, při čemž jest ale podmínkou prodeje, že si ji ihned opatří a dodatečně předloží k nahlédnutí*“. Podle citované zprávy v Nymburských listech ze dne 26. srpna 1932 „*kromě celých stanic vztahuje se to i na otočné kondensátory, cívky, variometry, detektory, nízko- a vysokofrekvenční transformátory, lampy, zesilovače, heterodyny, vlnoměry a úplně sestavené antény*“. Pro případ, že by měla být exekučně prodávána vysílací stanice, „*jest třeba, aby se soud před exekucí dohodl s ministerstvem pošt*“.

■ „Vždyť se udusím!“

Toto zvolání podle zprávy v Národních listech ze dne 15. března 1906 prozradilo dlužníka „*ve víscce u Bělehradu*“. Povinným byl „*obstárlý muž, jehož finanční situace byly velmi neutěšené. Jeden z věřitelů dobyl si proti němu exekuci a soudní vykonavatel byl pověřen úkolem, zabavit mu veškeren majetek*“. Povinný se dozvěděl, kdy má vykonavatel přijít provést exekuci a „*rozhodl se, že zamýšlené exekuci učiní přítrž tím, že se bude stavěti mrtvým i položil se v den exekutorova příchodu na dlouhé prkno a dal kolem sebe rozžati svíce*“. Exekutor však pojal podezření, že povinný je naživu „*i přistoupil v nestřežené chvíli k domnělé mrtvole a zacpal jí nos a ústa. V té chvíli však ke všeobecnému překvapení vyskočila mrtvola s prkna a zvolala: »Vždyť se udusím!« A exekutor potom nerušeně přikročil ku provedení zájmu*“.

text: Mgr. Tomáš Tunkl

Z jarní rady UIHJ

Ve dnech 6. až 9. května 2026 se v gruzínském Tbilisi uskutečnila Jarní rada Mezinárodní unie soudních exekutorů (UIHJ). Letošní setkání více než stovky delegátů z třiceti zemí se neslo ve znamení technologické revoluce v justici. Exekutorskou komoru ČR na místě reprezentovali Mgr. Tomáš Tunkl, předseda IT komise a člen Mezinárodní komise, a Mgr. Tereza Lungová, místopředsedkyně Mezinárodní komise a členka inovačního týmu UIHJ.

Pracovní program odstartoval zasedáním vedení UIHJ a následnou mezinárodní konferencí o transformaci naší profese, kterou pořádal hostitelský Národní úřad pro výkon rozhodnutí (NBE). Diskuze s gruzínským ministrem spravedlnosti a dalšími představiteli se točily kolem elektronických dražeb, etiky a vlivu umělé inteligence na budoucnost práva.

Inspirace z Gruzie

Nejsilnějším zážitkem byla ukázka gruzínské praxe, která je v elektronizaci justice obdivuhodně daleko. Zásadním prvkem jejich systému je propracovaný jednotný portál, přes který lze centrálně vyřizovat prakticky veškeré záležitosti týkající se exekucí.

Je třeba zdůraznit to nejpodstatnější: tento gruzínský portál, fungující pod správou exekutorů, agreguje veškeré vymáhání pohledávek ve státě. Exekutor se tak stává centrálním, transparentním a nezpochybnitelným bodem pro řešení všech pohledávek a dluhů. Zejména v kontextu současného rozměňování exekuční agendy v ČR mezi celní správu, finanční správu a soudní exekutory by tato úspěšná, efektivní a levná cesta mohla být inspirací pro politickou reprezentaci i odborníky v tom, kam by mělo vymáhání ve 21. století směřovat.

Gruzínci navíc jdou v dostupnosti služeb ještě dál. Již v minulosti se ukázalo jako nesmírně efektivní řešení nasazení samoobslužných kiosků – fungujících v podstatě na principu běžných bankomatů, kde mohou občané s úřady napřímo komunikovat, získat informace a řešit své povinnosti přímo z ulice. Jde o mimořádně proklientský přístup, který zásadně snižuje bariéru mezi úřadem a dlužníkem.

Závěry konference

Z mezinárodního setkání vyplynuly konkrétní podněty pro české i evropské prostředí. Ukazuje se, že cent-

ralizace informací a efektivní využití moderních nástrojů jsou nezbytné pro další rozvoj profese:

- **Bezpečná automatizace a lokální AI:** Umělá inteligence je obrovským tématem, v exekucích ale naráží na striktní ochranu dat. Cestou je budování uzavřených, lokálních systémů přímo na úřadech. Tyto systémy mohou bezpečně analyzovat podání a provádět rutinní činnosti bez sebemenšího rizika úniku dat mimo úřad. Během konference došlo i na prezentaci dílčích řešení.
- **Chytřejší komunikace:** Náš systém by měl směřovat k transparentnosti. Pokud dokážeme zavést jednoduché interaktivní nástroje, které dlužníkovi obratem poskytnou přehled o jeho stavu a možnostech řešení (podobně jako agregovaný gruzínský portál), výrazně klesne administrativní zátěž podatelů. Jednotliví mluvčí, zejména z Francie a Belgie, zdůrazňovali nutnost komunikovat rozhodnutí a úřední korespondenci v jazyce, který je pro dlužníky dostatečně srozumitelný. Je zjevné, že rozhodnutí psaná v odborném právním jazyce mohou působit spíše škodlivě. I zde mohou technologie pomoci.
- **Odbřemenění právního aparátu:** Delegáti a řečníci na konferenci se opakovaně shodli na jednom klíčovém závěru: Technologie tu nejsou od toho, aby nahradily exekutora. Jejich úkolem je převzít rutinní lustrace a párování plateb. Cílem je uvolnit cenné kapacity pro skutečnou právní a rozhodovací činnost.

Zasedání v Tbilisi nabídlo vedle odborného programu také ukázkou pověstné kavkazské pohostinnosti. Spatřit na vlastní oči fungující a plně digitalizovaný státní systém, který dává vymáhání jasný řád, je pro nás velkou motivací do další práce na modernizaci českého exekučního prostředí.

text: Mgr. Petr Prokop Ustohal
tajemník Exekutorské komory ČR

Zjednání prezidia EK ČR

Prezidium Exekutorské komory České republiky se v uplynulém období vedle své standardní agendy intenzivně věnovalo aktuálním legislativním a profesním otázkám. Pokračovala zejména jednání s Ministerstvem spravedlnosti, Ministerstvem financí, Ministerstvem zdravotnictví a dalšími představiteli veřejné správy i politické reprezentace. Prezidium se zabývalo také výběrovými řízeními na obsazení uvolněných exekutorských úřadů, vyhlášením termínů exekutorských zkoušek a kvalifikačních zkoušek vykonavatele soudního exekutora pro rok 2027, výběrovým řízením na dodavatele Centrálního adresáře Komory a řadou dalších organizačních, legislativních a profesních témat.

Převod pohledávek zdravotních pojišťoven na Finanční správu

Za zásadní téma uplynulého období však prezidium považuje připravovanou legislativní změnu, jejímž cílem je převést vymáhání pohledávek ČSSZ a zdravotních pojišťoven pod orgány Finanční správy. Návrh je představován jako další krok ke sjednocování správy veřejných příjmů v rámci konceptu Jednotného inkasního místa. Pro exekutorský stav však představuje významný zásah do rozsahu činnosti soudních exekutorů a další oslabení role exekuční soustavy při vymáhání veřejnoprávních pohledávek. Komora proto tento záměr považuje za mimořádně závažný a usiluje o jeho změnu ještě v průběhu legislativního procesu.

Prezidium v reakci na tuto situaci aktivovalo veškeré dostupné odborné, právní, komunikační a profesní kapacity. Vedle vlastního jednání s představiteli Ministerstva spravedlnosti, Ministerstva zdravotnictví a Ministerstva financí probíhá intenzivní komunikace s vedením zdravotních pojišťoven, Svazem zdravotních pojišťoven, politickou reprezentací, představiteli Poslanecké sněmovny a dalšími subjekty, které mohou výsledek legislativního procesu ovlivnit. Komora usiluje o jednání s ministrem spravedlnosti JUDr. Jeronýmem Tejcem, ministrem zdravotnictví Mgr. et Mgr. Adamem Vojtěchem a ministryní financí JUDr. Alenou Schillerovou, Ph.D., stejně jako s dalšími klíčovými představiteli dotčených institucí. Aktuálně již proběhla jednání například s vedením Všeobecné zdravotní pojišťovny a některými dalšími zdravotními pojišťovnami; další jednání probíhají nebo jsou připravována.

Součástí této aktivity je rovněž intenzivní spolupráce s profesionálními poradci v oblasti public affairs, krizové komunikace a PR. Prezidium ve spolupráci s právními experty a specializovanými PA a PR týmy připravuje argumentační a komunikační strategii, jejímž cílem je srozumitelně a na základě ověřitelných dat vysvětlit zákonodárcům, odborné veřejnosti, médiím i veřejnosti obecně skutečné dopady připravované změny. Komora se přitom nesoustředí pouze na ochranu činnosti soudních exekutorů, ale především na věcnou argumentaci týkající se efektivity vymáhání, nákladů pro veřejné rozpočty, dostupnosti odborné kapacity a dopadů navrhovaného řešení na věřitele i dlužníky. Cílem je zabránit tomu, aby byla změna přijata pouze jako zdánlivě jednoduché administrativní opatření bez dostatečného vyhodnocení jejích praktických důsledků.

Důležitou součástí přípravy argumentace je také získávání konkrétních a ověřitelných dat. Prezidium proto realizovalo sérii žádostí podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, vůči relevantním orgánům veřejné správy. Získaná data jsou vyhodnocována a slouží jako podklad pro analytické materiály, statistická srovnání a argumentaci při jednáních s ministerstvy, zdravotními pojišťovnami, poslanci a dalšími stakeholdery. Komora tím chce zajistit, aby její stanovisko nebylo založeno pouze na obecných profesních argumentech, ale na konkrétních údajích o rozsahu, efektivitě a ekonomických dopadech současného systému vymáhání.

Prezidium si je vědomo, že se jedná o situaci, která může mít dlouhodobý dopad na rozsah činnosti soudních exekutorů a fungování celé exekuční soustavy. Vzhledem k tomu bude Komora v následujícím období v intenzivním jednání pokračovat a využívat všechny dostupné odborné, právní, komunikační i legislativní nástroje k tomu, aby byly dopady připravované změny minimalizovány a aby o jejím skutečném významu proběhla věcná a kvalifikovaná diskuse.

Podrobnosti z jednání prezidia (včetně plného znění přijatých usnesení) jsou všem soudním exekutorům k dispozici na www.ekcr.cz, v části „Pro exekutory“. Výběr usnesení z posledních zasedání, jakož i rozhodnutí přijatých *per rollam* naleznete rovněž zde (text usnesení je redakčně krácen, případně upraven):

■ 15. 6. 2026 – PR/26/33

Prezidium EK ČR **r o z h o d l o** o termínu konání exekutorských zkoušek v průběhu roku 2027:

podání přihlášky:	do 12. 2. 2027
písemná část:	19. 4.–23. 4. 2027
ústní část:	3. 5.–11. 6. 2027

Prezidium EK ČR **r o z h o d l o** o termínu konání kvalifikačních zkoušek vykonavatele soudního exekutora v průběhu roku 2026.

Jarní termín:	zkouška:	8. 4. 2027
	podání přihlášky:	4. 2. 2027
Podzimní termín:	zkouška:	4. 10. 2027
	podání přihlášky:	2. 8. 2027

Abstracts

Mgr. Olga Černá

Hana Kvasničková: Don't get drawn into a game of "who's going to win"

The Interview with a former Police negotiator Hana Kvasničková focuses on a crisis communication and managing conflictual and aggressive situations that the Judicial Officers and their employees may encounter in their work. She outlines the warning signs of an imminent conflict, the most common communication mistakes and specific techniques of de-escalation. She focuses on the work with client's emotions as well as the reactions of the professional himself, the importance of empathy, active listening and appropriately chosen formulations. There are some model situations from the experience of Judicial Officers included and recommendations on how to recognize when the communication ceases to be safe and when it is time to call for help. The fundamental principle is maintaining composure, professionalism and personal safety – and the ability to avoid getting drawn into a game of "who's going to win."

p. 14

Mgr. Lukáš Teplý

The motor vehicle in execution

This article deals with the execution sale of motor vehicles as a significant means of enforcement in situations where traditional methods of enforcement reach their limits. It analyzes the legal framework for the seizure of motor vehicles under the Civil Procedure Code and the Execution Code and focuses mainly on the inventory and securing of the vehicle, the status of third parties, the use of so-called alternative inventory, the effects of inhibitory or the possibility of postponing execution. The article also pays attention to practical issues related to a locating, securing and possible sale of the vehicle. Based on the experience from execution practice and specific statistical data the article points out that even the inventory and securing of the motor vehicle can be an effective impulse for voluntary debt repayment without a need to sell the vehicle in an auction.

p. 20

Mgr. Vladimíra Medková, prof. Karel Marek, CSc.

About the contract for inspection activities and its usability in execution

The contract for inspection activities was previously regulated in the Code of International Trade and later in the Commercial Code. Today, this legal regulation is contained in Sections 2652-2661 of the Civil Code. According to the basic provision of this contractual type, under the contract for inspection activities, the inspector undertakes to impartially determine the state of a certain thing or verify the result of a certain activity and issue an inspection certificate, and the client undertakes to pay him a fee. Its use in enforcement proceedings is conceivable provided it is treated as a supplementary and legally limited tool; this article examines the aspects of its use within the realization of movable property by a Judicial Officer.

p. 28

Table of contents

1	EDITORIAL	3
2	ABSTRACTS	5
3	INTERVIEW	
	Interview with JUDr. PhDr. Karel Šimka, Ph.D., LL.M.: I prefer to know more about the world rather than less	6
	Mgr. Ing. Antonín Toman	
4	ARTICLES	
	Hana Kvasničková: Don't get drawn into a game of "who's going to win"	14
	Mgr. Olga Černá	
	The motor vehicle in execution	20
	Mgr. Lukáš Teplý	
	Insolvency plans for the realization of assets on the Auction Portal: the project established itself in practice	26
	Mgr. Olga Černá	
	About the contract for inspection activities and its usability in execution	28
	Mgr. Vladimíra Medková, prof. JUDr. Karel Marek, CSc.	
5	THE 25TH ANNIVERSARY OF THE NATIONAL CHAMBER OF JUDICIAL OFFICERS OF THE CZECH REPUBLIC	
	25 years from various points of view. Three perspectives on a quarter of a century of Judicial Officers	38
6	BOOKS AND MAGAZINE RADAR	
	Regime of Crypto-assets	44
	A new motion to commence an execution proceeding after the previous discontinuance of execution proceedings for its futility	46
7	JURISPRUDENCE	
	Court rulings on executions	47
	Mgr. David Hozman	
8	FROM HISTORY	
	It happened...	60
	JUDr. PhDr. Stanislav Balík, Ph.D.	
9	NEWS FROM THE CHAMBER	
	From the Springs Council of the UIHJ	61
	Mgr. Tomáš Tunkl	
	From the meetings of the presidium of the National Chamber of Judicial Officers of the Czech Republic	62
	Mgr. Petr Prokop Ustohal	
10	ABSTRACTS	64
		65

Tiráž

Šedesáté sedmé číslo
www.ekcr.cz

vzor citace

PŘÍJMENÍ J. Název článku. Komorní listy.
02/2025. Praha:
Exekutorská komora ČR, 2017, s. xxx.
MK ČR E 19153

redakční rada

prof. dr. Armanas Abramavičius (Litevská republika)
JUDr. PhDr. Stanislav Balík, Ph.D.
JUDr. Stanislava Kolesárová (Slovenská republika)
prof. JUDr. Alena Macková, Ph.D.
Mgr. Jan Mlynarčík
Mgr. Petr Sprinz, Ph.D., LL.M.
Mgr. Pavel Tintěra
Mgr. Ing. Antonín Toman
Mgr. Petr Prokop Ustohal
Mgr. Andrea Říhová, LL.M., MBA.
Mgr. Libor Vaculík

redakce

Silvie Kratochvílová
Dana Chalupová
Mgr. Olga Černá

adresa redakce

Exekutorská komora České republiky
IČ: 709 40 517
Komorní listy, Anglická 20
120 00 Praha 2

kontakt

Tel.: + 420 210 311 000
E-mail: redakce@ekcr.cz

překlad

Mgr. Libor Vaculík

tisk

dhMedia, s.r.o.
Zdarma
Náklad 800 ks
Vychází čtvrtletně
Datum vydání: 28. 9. 2026

MK ČR E 19153
Registrace Ministerstva kultury ČR
ISSN 1805-1081 (print), ISSN 1805-109X (on line)

Komorní listy (print i on-line) jsou zapsány na Seznamu recenzovaných neimpaktovaných periodik vydávaných v České republice.

Publikování, pořizování kopií tohoto časopisu a jejich šíření třetí osobou je bez písemného souhlasu redakční rady Komorních listů či vydavatele zakázáno. Zakázáno je též publikování, pořizování kopií jednotlivých článků a jejich šíření třetí osobou bez písemného souhlasu redakční rady Komorních listů a autora příslušného textu. Uvedené se vztahuje na tištěnou i elektronickou verzi časopisu.

Komorní listy produkuje, vydává a distribuuje Exekutorská komora České republiky.

Časopis je dostupný také v ASPI.

CENTRÁLNÍ DESKA ŠETŘÍ PENÍZE EXEKUTORŮ

UŽ JSTE JI VYZKOUŠELI?

Ověřte si u svého dodavatele softwaru, zda vám zpřístupnil **Centrální desku**.

Její užitím **ušetříte náklady svého úřadu**.

Je pro vás **ZCELA ZDARMA!**

Centrální deska představuje jednotné, jednoduché a moderní řešení pro automatizované vyvěšování písemností jak na Centrální úřední desce (§ 125a ex.ř.), tak na Lokální desce soudního exekutora, která je veřejnosti k nahlížení v sídle vašeho úřadu.

VÝHODY CENTRÁLNÍ DESKY

VŠE NA JEDNOM MÍSTĚ Centrální deska plně nahrazuje jednotlivé úřední desky soudních exekutorů. Centrální deska navíc slouží i k povinnému vyvěšování výzev podle § 56a a § 56b ex.ř. Pokud má exekutor povinnost podle zákona vyvěšovat výzvy podle § 56a a § 56b ex.ř., je nasnadě spojit příjemné s užitečným a vyvěšovat zde i ostatní písemnosti, které musí být vyvěšeny způsobem umožňujícím dálkový přístup.

BEZPEČNOST Po stránce technické i bezpečnostní dostávají obě desky všem požadavkům a nejnovějším standardům.

INTEGRITA Oba moduly splňují veškeré zákonné požadavky. Pracují bez zásahu do vyvěšovaného souboru a bez porušení integrity vyvěšovaného dokumentu. Samozřejmostí je otestované napojení na běžné informační systémy soudních exekutorů.

CENTRÁLNÍ ŘEŠENÍ Mizí závislost na externích dodavatelích, případně náklady na vývoj a udržování vlastních in-house řešení.

ZCELA ZDARMA Exekutorská komora vyvinula toto řešení exkluzivně na míru exekutorským úřadům a nabízí ho bez jakýchkoliv poplatků. Na rozdíl od komerčních produktů třetích stran jej můžete využívat zcela zdarma, a to prostřednictvím přihlašovacích údajů, které již nyní máte k dispozici pro účely vyvěšování na povinném modulu „Centrální úřední deska“.

www.centralnideska.cz

Pevně věříme, že toto jednotné řešení zjednoduší plnění vašich povinností a v nynější ekonomicky náročné době uspoří náklady, které musíte zbytečně vynakládat za služby třetích stran. Ověřte si tedy u svého dodavatele softwaru přístup na Centrální desku.

Neváhejte se na nás obrátit s jakýmkoliv dotazem.

tel. +420 210 311 000 (Helpdesk)

e-mail: admin@centralnideska.cz

CENTRÁLNÍ ÚŘEDNÍ DESKA

- zdarma pro všechny exekutory -

www.centralnideska.cz

vše na jednom místě | integrita | bezpečnost
centrální řešení | zcela zdarma

tel. +420 210 311 000 (Helpdesk)

e-mail: admin@centralnideska.cz